

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLENARI DE LA CORPORACIÓ EN DATA 23 DE DESEMBRE DE 2010

ÍNDEX

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR DE DATA 26 DE NOVEMBRE DE 2010.....	3
2. DACIÓ DE COMPTE DELS DECRETS DE LA BATLIA N° 1060 A 1127 DE 2010...3	
3. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER APROVAR ELS PRESSUPOSTS DEL AJUNTAMENT I ELS SEUS ORGANISMES AUTÒNOMS PER L'EXERCICI 2011.....	4
4. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER A L'APROVACIÓ DEFINITIVA DE LA MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE L'IMPOST DE BENS IMMOBLES	28
5. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER RECLAMAR CÀNONS PENDENTS A L'EMPRESA D'ESTACIONAMENT LIMITAT.....	36
6. MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSM ENTESA NACIONALISTA PER INCLOURE ELS CAMINS MUNICIPALS AL INVENTARI DE BÉNS	48
7. MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSIB-PSOE RELATIVA A DONAR SUPORT AL SISTEMA DE DIPÒSIT, DEVOLUCIÓ I RETORN D'ENVASOS (SDDR).....	50
8. MOCIONS URGENTS	
A. PROPOSTA DE BATLIA PER A L'ADJUDICACIÓ DEFINITIVA DEL CONTRACTE DE SUBMINISTRAMENT D'ENERGIA ELÈCTRICA DELS EDIFICIS, INSTAL·LACIONS I ENLLUMENAT PÚBLIC DE L'AJUNTAMENT	54
9. PRECS I PREGUNTES	
A. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL DEL PSIB-PSOE.....	55
B. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL DEL PSM-ENTESA NACIONALISTA.....	60
C. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL INDEPENDENTS D'INCA.....	63

PRESIDENT

Batle-president
Sr. Rafel Torres Gómez

REGIDORS

Sr. Andreu Caballero Romero
Sra. Magdalena Cantarellas Llompart
Sra. María José Fernández Molina
Sr. Lluís Ferrari Alorda
Sr. Àngel García Bonafè
Sra. Margalida Horrach Beltran
Sr. Felip Jerez Montes
Sra. María José Morales Mateo
Sr. Virgili Moreno Sarrió
Sr. Josep Pastor Espada
Sra. Maria Payeras Crespí
Sra. Iolanda Pericàs Izquierdo
Sra. Esperança Ramis de Plandolit
Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua
Sr. Lluís Ribera Perianes
Sr. Antoni Rodríguez Mir
Sr. Joan Rubert Maura
Sra. Antònia Maria Sabater Martorell
Sr. Bartomeu Seguí Prat
Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera

SECRETARI ACCIDENTAL

Sr. Guillem Corró Truyol

INTERVENTORA MUNICIPAL

Sra. Francisca Martorell Pujadas

TRESORER

Sr. Miquel Batle Vallori

A la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament d'Inca (Illes Balears), sent les onze hores del dia vint-i-sis de novembre de dos mil deu, es reuneix l'Ajuntament en ple, en primera convocatòria, amb convocatòria prèvia a l'efecte, per tal de realitzar la sessió ordinària sota la Presidència del Sr. Rafel Torres Gómez, i amb l'assistència dels regidors Sr. Andreu Caballero Romero, Sra. Magdalena Cantarellas Llompart, Sra. María José Fernández Molina, Sr. Lluís Ferrari Alorda, Sr. Àngel García Bonafè, Sra. Margalida Horrach Beltran, Sr. Felip Jerez Montes, Sra. María José Morales Mateo, Sr. Virgili Moreno Sarrió, Sr. Josep Pastor Espada, Sra. Maria Payeras Crespí, Sra. Iolanda Pericàs Izquierdo, Sra. Esperança Ramis de Plandolit, Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua, Sr. Lluís Ribera Perianes, Sr. Antoni Rodríguez Mir, Sr. Joan Rubert Maura, Sra. Antònia Maria Sabater Martorell, Sr. Bartomeu Seguí Prat, i Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera.

Actua com a secretari accidental el Sr. Guillem Corró Truyol, qui dóna fe de l'acte, i hi assisteixen la interventora municipal Sra. Francisca Martorell Pujadas i el tresorer municipal Sr. Miquel Batle Vallori.

Primerament, per la Presidència, i després de comprovar en els termes exposats que hi ha el quòrum legalment exigint per l'article 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, i per l'article 55.1 del Reglament orgànic municipal, per a la vàlida realització de les sessions plenàries, la declara oberta.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR DE DATA 26 DE NOVEMBRE DE 2010

El Sr. Batle demana als assistents si hi ha cap observació per formular a l'esmentada acta.

El Sr. Ramis manifesta que no reflecteix ni de prop el que va succeir a la sessió plenària, ja que en el punt 9, relatiu als llistats dels malalts de l'Hospital d'Inca, en què presumptament l'equip de govern rebia aquesta llista d'una forma no autoritzada, el Sr. Batle va fer unes afirmacions totalment falses i l'al·ludí a ell, a la vegada va demanar intervenir per al·lusions. Explica que el Sr. Batle li va negar la paraula, circumstància que suposa un incompliment del que diu el Reglament orgànic de l'Ajuntament, concretament l'article 69-F, sense que aquest fet consti dins l'Acta de la sessió plenària del 26 de novembre. Per aquest mateix motiu el seu grup va sol·licitar per escrit còpia de les cintes, i a data d'avui encara no les han rebudes, l'equip de govern no les ha entregat. Reclamen que aquests fets es rectifiquin i que a l'acta plenària s'expliqui el que va succeir.

El Sr. Batle contesta que es comprovarà i que li'n donaran notícies.

El Sr. Batle sotmet a votació l'aprovació de l'Acta de la sessió anterior.

El Sr. Ramis comenta que el seu grup aprovarà l'acta sempre que hi consti la intervenció que hi va realitzar.

El Sr. Secretari intervé dient que consultarà el que consta en les cintes gravades i que s'incorporarà estrictament i literalment el que diu, i que es pot aprovar l'acta amb aquestes rectificacions.

El Sr. Rodríguez ratifica la intervenció del Sr. Ramis i no la posa en dubte.

El Sr. Batle contesta que és el procediment habitual.

Vist el resultat de la votació, es declara aprovada l'Acta de la sessió de data 26 de novembre de 2010 amb les anteriors rectificacions.

2. DACIÓ DE COMPTE DELS DECRETS DE LA BATLIA DEL NÚM. 1.061 AL 1.127 DE 2010

Primerament es dóna compte dels Decrets de la Batlia del núm. 1.061 al 1.127 de 2010.

El Sr. Ramis comenta la manca de manteniment dels espais públics, que segueix provocant nombroses queixes per part dels ciutadans, a la vegada que dóna una mala imatge de la ciutat, a causa dels abundats clots a les vies públiques, rajoles despreses al paviment de les voravies, mobiliari urbà espenyat i sense senyalitzar. Aquests fets ocasionen freqüents accidents amb els corresponents danys físics i materials, cosa que es tradueix que molts de ciutadans han de presentar les corresponents reclamacions, amb

l'exigència de les compensacions econòmiques. Informa que el present mes s'han signat vuit decrets més en aquest sentit; la major part d'aquestes denúncies són degudes a desperfectes de la via pública, voravia i mobiliari urbà. Es tracta d'unes deficiències que es podrien solucionar amb un manteniment adequat per part de l'equip de govern. Considera que aquesta deixadesa en la conservació, senyalització i reparació, tant del mobiliari urbà com de les zones públiques, repercuteix directament en la pèrdua de qualitat de la vida dels inquers. També produeix uns perjudicis a les arques municipals, fet que novament fa reclamar per part del grup municipal socialista un major control i seguiment de les deficiències existents a la via pública.

Una vegada finalitzades les intervencions, els regidors es donen per assabentats dels Decrets de la Batlia.

3. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER APROVAR ELS PRESSUPOSTS DE L'AJUNTAMENT I ELS SEUS ORGANISMES AUTÒNOMS PER A L'EXERCICI 2011

Els reunits consideren el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per aprovar els pressuposts de l'ajuntament i els seus organismes autònoms per a l'exercici 2011, de data 20 de desembre de 2010, i que transcrit textualment diu:

“Reunida la comissió en sessió ordinària, en data 20 de desembre de 2010, es presenta la següent proposta d'aprovació del Pressupost General de l'Ajuntament d'Inca per a l'exercici 2011.

ACORDS

Primer.- Que el projecte de Pressupost General per a l'exercici de l'any 2011 queda convertit en general a tots els seus fins i efectes, integrats per:

- a) Pressupost de l'Ajuntament, per un import de vint-i-tres milions vuit-cents vint mil tres-cents vuit euros amb sis cèntims (23.820.308,06 euros).
- b) Pressupost de la Fundació Pública del Servei Municipal Llar d'Infants d'Inca, per un import de vuit-cents cinquanta-un mil sis-cents setanta-tres euros amb noranta-quatre cèntims (851.673,94 euros).
- c) Pressupost de la Fundació Pública de la Residència d'Ancians Miquel Mir, per un import d'un milió tres-cents noranta-un mil set-cents vint-i-tres euros amb desset cèntims (1.391.723,17 euros)
- d) Pressupost de l'Organisme Autònom de l'Institut Municipal d'Activitat Física, per un import de nou-cents vuitanta-cinc mil cinc-cents seixanta-cinc euros amb tres cèntims (985.565,03 euros).
- e) Pressupost de l'Organisme Autònom Antoni Torrandell, per un import de quatre-cents cinquanta-dos mil tres-cents cinquanta-tres euros amb quaranta-set cèntims (452.353,47 euros).

Segon.- Aprovar el Pressupost General per a l'exercici 2011, el resum del qual per capítols es reflecteix en l'annex I.

Tercer.- Aprovar les bases d'execució de cada un dels pressuposts que formen el Pressupost General per a l'exercici 2011.

Quart.- Aprovar la supressió de les següents places:

- de personal funcionari: una d'auxiliar administratiu d'administració general.
- de personal laboral: una plaça d'auxiliar administratiu i una plaça d'oficial primera de carreteres, camins i vies públiques incloses en l'ampliació de l'oferta d'ocupació de l'any 2008, una plaça d'oficial primera d'enllumenat inclosa en l'oferta d'ocupació de l'any 2007 i una plaça d'oficial primera de neteja viària inclosa en l'oferta d'ocupació pública de l'any 2003.

Cinquè.- Aprovar la modificació de les ofertes públiques d'ocupació següents:

- oferta d'ocupació pública de l'any 2003, amb la supressió d'una plaça d'oficial primera de neteja viària, personal laboral.
- oferta d'ocupació de l'any 2007, amb la supressió d'una plaça d'oficial primera d'enllumenat, personal laboral.
- de l'ampliació de l'oferta d'ocupació pública de l'any 2008, una plaça d'auxiliar administratiu laboral i una plaça d'oficial primera de carreteres, camins i vies públiques personal laboral.

Sisè.- Aprovar totes les plantilles de personal, de l'ajuntament i dels organismes autònoms: Fundació Pública Llar d'Infants d'Inca, Fundació Pública Residència d'Ancians Miquel Mir, Organisme Autònom Institut Municipal d'Activitat Física i Organisme Autònom de Música Antoni Torrandell, segons es descriu en els annexos de personal corresponents i en els seus corresponents annexos econòmics.

Setè.- Als efectes del que disposa l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, es fixen els recursos ordinaris del pressupost de l'ajuntament: 23.567.811,57 euros.

Vuitè.- Que el pressupost així aprovat s'exposi al públic d'acord amb la normativa vigent, als efectes de reclamacions.

Novè.- En cas de no haver-hi reclamacions, els acords adoptats sobre l'aprovació del pressupost, annexos de personal i bases d'execució, queden elevats a definitius.

No obstant això, l'ajuntament en Ple acordarà el que estimi més adient per als interessos municipals.

La Comissió Informativa conjunta d'Urbanisme i d'Economia i Hisenda acorda dictaminar favorablement l'assumpte i proposar al Ple de la Corporació la seva aprovació.”

El Sr. Ferrari explica que presenta els pressuposts de l'Ajuntament d'Inca i dels seus organismes autònoms per a l'any 2011. Informa que a l'any 2010 el pressupost era de més de 34 milions d'euros i que enguany és de quasi 25 milions d'euros, 9 milions d'euros manco. Si s'observa el comparatiu entre el pressupost de l'any 2010 i el 2011, es veu una important disminució en contra del que és el pressupost d'aquest ajuntament, es queda fixat en 23.800.308,06 euros per a l'any 2011. Així, ha patit una forta retallada de més de 9.100,000

euros, quantitat que representa un 27,66% menys amb relació al pressupost de l'any passat. Pel que fa als ingressos, explica que hi ha un increment en els impostos directes i que es mantenen taxes i impostos indirectes; a la gràfica de la distribució dels ingressos es veu clarament que els impostos directes, el que són taxes i els altres ingressos, així com les transferències procedents d'altres administracions suposen quasi un 95%.

Hi ha una aturada en l'explicació, atès que la visualització de l'explicació del Sr. Ferrari no es podia dur a terme correctament.

El Sr. Ferrari seguidament continua amb l'explicació: a la gràfica els impostos directes, indirectes, les taxes i els altres ingressos representen quasi el 75% dels ingressos de l'Ajuntament; és a dir, s'està parlant de tributs i taxes de l'Ajuntament. Comenta que en relació amb l'any passat només hi ha una punta que surt damunt de les altres, són els imports directes. Aquest fet és a conseqüència que per a l'any 2011 es dona un increment d'habitatges en el municipi, que s'anirà reflectint en el padró, concretament entre uns 1.200 i 1.300 habitatges nous. Actualment el padró d'immobles, sense comptar aquestes noves inclusions, és de 22.192, xifra que representa una quota mitjana d'IBI a l'Ajuntament d'Inca de 392 euros euros; però, la càrrega fiscal mitjana, la factura fiscal de cada ciutadà a Inca, que són el capítol 1, 2, 3 dels ingressos, ascendeix a 532 euros. S'han de demanar a què equival, entre la quota de l'IBI i la càrrega fiscal mitjana; un 75% de la càrrega fiscal mitjana és quota d'IBI, s'adonen que l'IBI és l'import més important quant a generació d'ingressos de qualsevol ajuntament, no tan sols el d'Inca. Per altra banda, els 137 euros restants corresponen a taxes i altres ingressos de l'Ajuntament, com impost de vehicles, plusvàlues i la resta de tributs i taxes. En els ingressos també es veu una dràstica disminució dels procedents de les administracions supramunicipals; hi ha una escassa participació en tributs estatals, en tributs de les comunitats autònomes, també en finançaments de programes de formació i d'infraestructures; els doblers que es rebien de les administracions han baixat més de 4.400.000 euros a l'any 2011. En participació en tributs de l'Estat, es dona una forta rebaixada, xifrada en 200.000 euros per a l'any 2011; però la realitat és més, perquè l'any passat es va xifrar en 5.200.000 euros i varen tenir una rebaixa una vegada aprovats els pressuposts de 800.000 euros. Ara enguany en el pressupost general de l'Estat, com que es va cometre un error, d'aquests 800.000 euros els en tornen 600.000 euros. Així i tot els números relatius són 200.000 euros, però els absoluts són 400.000 euros menys que procedeixen de participació en tributs de l'Estat, a pesar d'haver pujar la tributació indirecta com és l'IVA, que ha generat més recursos i per tant més ingressos a l'Estat; és a dir, la seva participació hauria d'ésser superior. El Sr. Ferrari explica que el mateix passa amb les escoles taller, que en què s'ha rebaixat 440.000 euros; si ho ajunten amb el que és l'ensenyament, se'n van a 500.000 euros menys procedents de les administracions supramunicipals, 1.800.000 euros és el que procedeix manco, més 2.538.000 euros en transferències de capital, això és, transferències que rebien de les altres administracions, sigui del Govern de les Illes balears, sigui del Consell Insular de Mallorca per escometre inversions en infraestructures en el municipi. La comparativa és clara, si s'hi fixen són 4.400.000 euros manco que reben de les administracions supramunicipals, la diferència és exagerada.

El Sr. Ferrari continua la seva explicació quant a les despeses: les de personal, en corrent i serveis representen les més importants en aquest ajuntament d'Inca. En la distribució per capítols es veu clarament que els béns corrents, superen per primera vegada les despeses de personal, atesa la disminució que hi ha hagut en aquest àmbit. A la comparativa amb els pressuposts de l'any passat, es pot observar que les despeses de personal que s'han vistes disminuïdes a conseqüència del Reial decret d'enguany publicat pel Govern d'Espanya, pel qual s'han rebaixat les retribucions dels funcionaris, fet que s'ha vist reflectit en totes les àrees de l'Ajuntament d'Inca; a conseqüència d'això, baixa la despesa de personal, com

també baixa a causa de la inexistència d'un nou Pla E vinculat al que seria treballs socials, bàsicament treballadors per a l'Ajuntament d'Inca. La reducció de les despeses ha estat per a totes les àrees, hi ha una clara aposta de l'equip de govern per mantenir el que és una economia de guerra, han estat sensibles al que són les despeses; el Sr. Batle ja ho ha dit i repetit per activa i per passiva des de l'ocupació del seu càrrec, que en aquest ajuntament es retallarien les despeses el màxim possible; l'exemple el tenen en aquest pressupost. Volen gastar el menys possible, han de gastar el que sigui necessari, però el menys possible en criteris d'eficiència i eficàcia. El Sr. Ferrari comenta que hi ha exemples clars d'aquesta retallada a l'Ajuntament: en els òrgans de govern, la partida baixa un 27%; Administració general, baixa un 13%; trànsit, un 16%; formació i ensenyament, repeteix que són 500.000 euros menys que reben de les administracions supramunicipals. Aquest fet ha provocat que hagin d'eliminar programes d'educació per a reciclatge de coneixements d'aquells treballadors que es troben en atur o aquells que es troben en una situació greu de risc d'atur. En inversions també hi ha una rebaixa molt important; si ho comparen amb els pressuposts inicials, des de l'any 1999 poden veure que estan en el seu mínim històric: van als 300.000 euros, quan han assolit puntes aproximades de 9.000.000 euros, no només amb recursos de l'Ajuntament, sinó també amb d'altres procedents d'administracions supramunicipals. Considera que invertir en infraestructura en temps de crisi és molt importat perquè genera llocs de feina; invertir en formació en temps de crisi també, perquè permet als treballadors amb atur o amb una situació alta de risc d'atur de trobar i reciclar coneixements per assolir nous llocs de feina. Explica que l'any passat els Serveis Socials va ésser unes de les àrees de l'Ajuntament d'Inca que va tenir més feina, com a conseqüència de les dades que hi havia una situació d'atur alarmant; avui a Inca hi ha més de 3.000 aturats, i l'any passat ja es varen incrementar en un 20%, perquè pensaven que aquests sol·licitarien l'ajuda de l'Ajuntament a través dels Serveis Socials i així va ésser. Enguany preveuen que aquest nivell de sol·licituds s'estabilitzarà i, per tant, mantindran aquest 20%. No s'ha retallat cap programa d'acció social directa sobre els més necessitats a Inca, el Serveis Socials presten uns serveis absolutament necessaris per als ciutadans d'Inca. És una àrea que s'amplia en aquest ajuntament; es presta tractament psicosocial i suport individual o familiar a les famílies amb problemàtiques socials; informen, orienten i assessoren a tota la població sobre recursos socials existents; tenen el servei d'ajuda a domicili, teleassistència domiciliària, teleassistència mòbil per les víctimes de violència de gènere, servei de teletraducció per a víctimes de violència de gènere, treballs socioeducatius amb infants i adolescents de tota casta, treball preventiu i d'abordatge amb situacions de conflictes juvenil, serveis d'inserció sociolaboral, serveis de suport a la inserció sociolaboral de col·lectius amb risc d'exclusió social; ajudes econòmiques puntuals, sempre per fer front a situacions peremptòries; col·laboren amb serveis com el menjador social, Projecte Home, Creu Roja, Joan XXII, i un llarg etcètera. Pel que fa al finançament bancari en els seus pressuposts per al 2011, no se'n preveu ni un tipus, i és important parlar dels préstecs i de la seva situació tant al principi com al final del 2011. El Sr. Ferrari ha cregut que era necessari fer aquesta breu aturada en el camí, ja que ha sentit notícies publicades als diaris, fa un mes i mig o dos, a on es deia per destacats membres dels grups de l'oposició que el finançament de l'Ajuntament bancari anava de 20 a 22 milions d'euros. El Sr. Ferrari comenta que el trobava exagerat, perquè els números de l'Ajuntament són clars, els pressuposts ho són. Les xifres que tenen a Intervenció els diuen que dia 1 de gener del 2011 la seva situació de préstecs és de 16.530.000 euros; aquesta és la quantitat que deuen als bancs, i dia 31.12.2012, després d'haver amortitzat capital i haver pagat interessos se situa als 14.873.000 euros, és a dir, gairebé 15.000.000 euros; ni 20 ni 22 ni 25 milions, com ha arribat a sentir. Demana què significa aquest finançament bancari; que tornaran 2.249.000 euros enguany. Considera que la seva capacitat de retorn és saludable, és bona perquè representa que paguen per habitant empadronat a Inca 70 euros a l'any entre amortització i pagament d'interessos anual; si avui haguessin de liquidar o amortitzar tots els préstecs que tenen a l'Ajuntament, els constaria de mitjana per habitant/any 500 euros.

El Sr. Ferrari continua parlant dels organismes autònoms. Quant a competències supramunicipals d'execució municipal, sempre se'ls dedica entre un 30 i una tercera part d'un pressupost d'un ajuntament -és el han interioritzat tots els que es dediquen tant professionalment com amb caràcter temporal a la política-, i la despesa es paga de la caixa dels ajuntaments respectius. A l'Ajuntament, amb relació als organismes autònoms, s'ha sofert una reducció de la despesa molt important; la Residència Miquel Mir l'ha vist reduïda, però també s'han eliminat subvencions procedents del Govern de les Illes Balears o d'administracions supramunicipals, sobretot pel que fa a la Residència i a l'escoleta. S'adreça al Sr. Batle per expressar que és important tenir clara quina ha estat la despesa des que va entrar el Partit Popular a governar aquest ajuntament l'any 1995 fins a l'any 2011. Comenta que és evident que les aportacions mai han minvat, cosa que no fa més que demostrar que aquest equip de govern del Partit Popular sempre ha apostat per la formació musical; formació dels seus infants de 0-3 anys a l'escoleta Toninaina; també han apostat per l'esport i fan una aposta clara pels seus majors, una aposta per la gent d'Inca, una aposta per la seva gent. Continua parlant de les aportacions dient que, any darrere any, s'han duit a terme a cada un dels organismes autònoms: a l'Escola de Música, gairebé 3.000.000 euros, la corba és ascendent; també a la Toninaina: més de 3.400.000 euros des de l'any 95 al 2011; a la Residència Miquel Mir, quasi 6.000.000 euros; el mateix passa a l'IMAF, quasi 8.000.000 euros de l'any 95 al 2011. Evidentment, si s'hi fixen bé, a partir del 2002 i 2003 és quan comença aquest criteri ascendent, és així perquè el padró de l'Ajuntament d'Inca va passar a incrementar-se entre 8.000 i 9.000 persones aquests darrers anys, la qual cosa ha implicat que aquesta gent els demani més i millors serveis. Això fa que hagin d'invertir en aquests organismes autònoms, però s'han de demanar què els ha costat el seu manteniment durant tots aquests anys: 20.133.884,04 euros, és el que ha costat invertit en els organismes autònoms, hi seguiran invertint; si aquest import el poden comparar amb el que són els imports de tots els pressuposts de l'Ajuntament d'Inca des de l'any 95 a l'any 2011, s'adonen que és a partir de l'any 2005 quan assoleixen xifres superiors als 20.000.000 euros de pressuposts. Per tant, podrien dir sense por d'equivocacions que aquests 20.000.000 euros representen el 95% dels pressuposts de l'Ajuntament d'un sol any, a partir de l'any 2005, una xifra certament exagerada.

En conclusió, el Sr. Ferrari vol dir que són uns pressuposts austers, ha quedat clarament demostrat, com també que són uns pressuposts socials. Considera que l'austeritat queda clara: 9.100.000 euros de retallada; estan parlant d'un 27,66% manco de recursos destinats a despeses.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. Ferrari per l'exposició feta.

El Sr. Ramis vol felicitar el Sr. Ferrari per la seva explicació i vol també afirmar que des de cada any del grup socialista s'equivoca, perquè cada any sens dubte opinen que els pressuposts que presenten són els pitjors que puguin fer, però l'any següent el Partit Popular els supera i en fa uns de pitjors. Comenta que l'any passat eren uns pressuposts austers i que varen ésser els més alts de la història; l'any passat foren a mitges entre el Sr. Torres i el Sr. Rotger, i ara són un 100% per part del Sr. Torres. El Sr. Ramis no sap si donar-li l'enhorabona en nom del seu grup o si es tracta d'una altra disfressa d'aquelles a les quals els té acostumats el Sr. Torres d'ençà que ha assumit la batllia. En aquesta memòria s'indica que l'Ajuntament és una institució pública i que, per tant, està més a prop dels ciutadans. Opina que realment és així, excepte a Inca, perquè aquests pressuposts precisament demostren que és la més llunyana a les preocupacions dels ciutadans, a les inquietuds, als maldecaps que tenen els inquer; a més, en lloc de solucionar aquestes problemàtiques el que ells fan amb els esmentats pressuposts és agreujar-les i donar més preocupacions al ciutadà inquer. No deixa de sorprendre que, quan el Partit Popular governa, la situació

econòmica que els afecta depèn d'una crisi estatal o mundial; en canvi, quan està a l'oposició la responsabilitat és exclusivament del qui governa. Considera que precisament en aquesta memòria practiquen una política de doble moral: afirmen, quant a l'activitat econòmica de la ciutat, el tancament del sector de la construcció; se'ls diu que no és el tancament, sinó una baixada en picat, però també ell vol recordar que varen promoure amb totes les normatives urbanístiques aquesta construcció desenfrenada que ha deixat un estoc d'habitatges sense vendre, el qual supera els 800; aquesta circumstància els fa pensar que la recuperació a Inca serà de llarga durada. El Sr. Ramis opina que tampoc han fet cap passa per donar alternatives a la situació d'atur que afecta més de 3.200 persones de la ciutat amb les conseqüències per a tantes i tantes famílies; el municipi d'Inca és a on més s'ha incrementat l'atur de Mallorca. Es refereix a prendre alguna mesura efectiva per resoldre la situació. En aquest ajuntament, malgrat que l'oposició i el seu grup hagin presentat nombroses mesures i alternatives per resoldre o alleujar-la, encara és l'hora que l'equip de govern prengui una mesura per intentar -només intentar- recuperar l'activitat econòmica de la ciutat. Ells afirmen que aquest ajuntament n'és una víctima més, però realment ells són iguals que el Govern del Partit Popular que va governar aquesta illa, els responsables de la bombolla urbanística que varen patir aquests darrers anys. Manifesten que es produeix una reducció generalitzada d'aquest pressupost, però que l'any passat també varen ésser uns pressupost austers; varen ésser els més alts de la història, i no només això, sinó que durant el curs de l'any els han modificat i han arribat quasi als 40.000.000 euros, cosa que també passarà enguany. Fan referència a les transferències del Fons de Solidaritat; en temes socials ells diuen que no redueixen, i si ells observen el pressupost veuen clarament que aquest ha baixat un 8% en Serveis Socials, un 25% en tercera edat i que, pel que fa als doblers que aportava -i als quals molt bé el Sr. Ferrari feia esment-, no ha dit d'on arriben els recursos; que és d'aquestes institucions que ells estan criticant tan durament, que són les que aporten tots els recursos per fer aquests serveis que a ells els vénen tan bé. Concretament a les transferències en un altre apartat es veu de manera clara que es redueix en el Fons de Solidaritat en un 50%; no hi arriba ni a un 0,1%, o del 0,7% estan a menys d'un 0,1%; també fa referència a la desaparició de la subvenció a la Fundació Es Garrover, una institució a la qual es va concedir el Premi Dijous Bo d'Acció cívica a la qual han retirat la subvenció, en canvi d'una forma injustificable augmenta la partida de la neteja viària en un 86%, és a dir 400.000 euros més. En uns moments de dificultats, l'equip de govern se'n justifica perquè hi hagi un millor manteniment. Ja han vist amb els decrets aquest millor manteniment, ja es veu amb les deficiències que es produeixen i, de moment, amb les despeses que els costaran 400.000 euros, no veuen la millora a cap banda, no se sap per què es pagaran més de 400.000 euros per un servei que a hores d'ara funciona pitjor que abans. El Sr. Batle considera que ha arribat el moment de deixar de banda les grans inversions i passar a donar protagonisme a les necessitats de les persones i a la gestió diària; després de 16 anys de govern del Partit Popular, ja era hora que començassin a recordar quina és la situació en què es troben els ciutadans d'Inca, o tal vegada no es recordaven dels inquers i únicament ho fan quan arriben les eleccions. Ara que falten 6 mesos perquè es duguin a terme, pareix que els ha vingut a la memòria i plantegen aquesta reducció en les inversions. Afirmen que enguany les retallen en un 92%; això és cert, aquest ajuntament només invertirà 270.000 euros de recursos propis en inversions, però no és perquè no vulguin, sinó perquè no tenen altra solució. Es tracta d'un endeutament no només amb les entitats bancàries, sinó de l'endeutament real que l'equip de govern no vol dir, el que ve de les factures extrajudicials, dels proveïdors que no paguen; aquest és el deute real. En reiterades vegades li han reclamat que facin una auditoria, una consulta amb el Tribunal de Comptes, i ells no volen realitzar l'auditoria, perquè no volen transparència, perquè no volen que els ciutadans d'Inca sàpiguen quin és el deute real que té aquest ajuntament.

El Sr. Ramis continua dient que els preocupa especialment que dins aquestes inversions no figuri cap partida per a un projecte, per ells fonamental, com és la construcció del nou

polígon industrial, un polígon que ha de suposar una guia indispensable per a la recuperació econòmica de la ciutat. És a dir, el Partit Popular renuncia durant el 2011 a iniciar aquestes obres, i era un projecte emblemàtic de l'equip de govern. El Partit Popular va vendre durant anys que aquest seria el polígon industrial més ràpid de la història, i enguany, quan s'està tramitant la legalització o l'autorització d'aquest polígon industrial, l'equip de govern no contempla ni un euro per a la realització d'aquest polígon industrial, que a més han planificat pel sistema de cooperació; així doncs, no deixen la possibilitat de la iniciativa privada a la realització, que ha d'ésser l'Ajuntament, i tanquen les portes a aquest polígon no contemplant una partida per a la seva construcció. Considera que aquest és un fet d'extrema gravetat no només per als ciutadans inquers, que no gaudiran d'aquesta expectativa de trobar llocs de feina, sinó per a tots els propietaris d'aquest polígon industrial que hi varen confiar, que els varen prometre que es realitzaria, i va haver-hi molta gent que va vendre les seves indústries del centre d'Inca amb la promesa del Partit Popular que es duria a terme d'una forma ràpida el nou polígon industrial. No saben alguna res del que està passant amb el polígon, o es demana si és que els estan amagant la realitat, perquè no és normal que l'equip de govern que ha fet bandera del polígon no contempli aquesta inversió. Afirmen que hi haurà un retall accentuat en els impostos municipals, però la realitat és que els impostos directes s'incrementaran en un 17%; així, s'incrementaran amb 1.600.000 euros, fet que suposa passar dels 9.500.000 euros a 11.000.000 euros. Per tant, es demana com poden justificar que aquesta reducció dels pressuposts es deu que redueixen o congelen els impostos municipals, perquè el que fan és incrementar-los en un 17%. Creu que ningú pot entendre que baixin, precisament quan s'incrementa la recaptació en relació amb els impostos i en concret amb la contribució urbana. El Sr. Ramis no sap a qui volen convèncer o enganar. Fan referència que s'incrementarà l'amortització del préstec; aquest no és un mèrit de l'equip de govern, és una obligació. Ells es varen endeutar en quasi 20.000.000 euros i, a més, varen establir una carència; és a dir, varen endarrerir el moment de tornar el préstec per tenir més diners en aquesta legislatura; el termini per tornar el préstec comença el 2011, o sigui que el nou consistori serà el qui ho haurà de dur a terme. Per aquest motiu, no per mèrits de l'equip de govern, sinó per l'obligació contractual amb l'entitat bancària, el consistori haurà de tornar aquests doblers, i per això s'incrementarà aquesta situació de devolució, que suposarà aquesta quantitat d'1.756.000 euros. Ara bé, el que tampoc no diuen és que per aquest endeutament que ells han generat -vol recordar que quan el Partit Popular va entrar en el govern municipal l'Ajuntament tenia un superàvit d'un import de 7.000.000 pessetes i ara la realitat és que no saben el que realment deu-, tots els ciutadans hauran de pagar gairebé 500.000 euros amb interessos. Manifesta que això és el que els consta d'aquesta mala gestió del Partit Popular; es demana quantes coses podrien fer en aquests moments amb uns interessos de 500.000 euros. Explica que han incrementat dita partida en un 38%; és una situació realment lamentable, per moltes pel·lícules que els posin la realitat és molt diferent. Diuen que volen gestionar una economia de guerra com si fos una economia familiar, cosa que creu que és difícil d'entendre; un ajuntament no es pot gestionar com una economia familiar ni com una economia de guerra, simplement s'ha de gestionar com una administració pública, que és el que és. El Sr. Ramis no sap si l'han entès, han de fer una gestió amb molt de seny amb consciència perquè administren no els seus doblers, sinó els doblers de tots els ciutadans d'Inca. Una vegada més aquest equip de govern renega del deute que arrossega per serveis com la Residència, l'escoleta, l'Escola de Música pel dèficit que li suposa. Li pareix que han dit que ha augmentat 2.000.000 euros, diuen que són competències impròpies. Però, al marge dels doblers que s'han gastat, considera que és totalment inadmissible haver-se gastat 350.000 euros amb la climatització de l'escoleta Toninaina; amb aquests doblers es podria fer una altra escoleta. També considera escandalós gastar-se 180.000 euros amb el tancament de fusta, que a més ha de dur un manteniment important; amb uns grifons de 400 euros o amb els inodors de 1.200 euros. El cost anual de la Toninaina és de 851.000 euros; aquest fet suposa que el cost de cada un dels 118 nins escolaritzats és de prop de 721 euros mensuals, repartits amb 466

euros que ha de subvencionar l'Ajuntament d'Inca i uns 280 euros que han de pagar els pares, quan segons la informació de l'agència EFE els preus de les escoles públiques a Balears està en una mitjana de 174 euros i les privades costen 267 euros. S'adreça a l'equip de govern dient que el manteniment de l'escoleta Toninaina costa 721 euros, tres vegades més que una escoleta. Considera que per aquest camí se'n van molts de doblers, per aquí es perden, i això l'equip de govern no els ho explica. Els donarà una dada: a Inca hi ha 1.700 nins d'entre 0 i 3 anys; si es destinassin aquests 850.000 euros que s'aporten a la guarderia municipal -són més de cinc-cents milions de pessetes-, si repartissin tots aquests doblers que l'Ajuntament destina a la guarderia, es podria subvencionar les famílies d'aquests 1.700 nins inquers amb 325 euros anuals per a cada una, perquè 118 nins són un 100% dels nins que hi ha a Inca, i a aquests nins destinen 550.000 euros públics; i tot això sense que ells tinguin constància d'una manera justificada que aquests nins tenen unes necessitats especials que no tenen aquests altres 1.500 nins que no reben cap ajuda de l'Ajuntament. Indiquen que volen reinventar el finançament municipal, però el que realment han de fer és no gastar tant com han gastat i d'una forma tant descontrolada, i a més, en infraestructures que han costat el doble i que estan mal fetes, i que l'anterior batle ja volia fins i tot començar a solucionar. L'equip de govern ha dit que tot això és culpa que les institucions supramunicipals han reduït les inversions; la passada legislatura el batle estava satisfet perquè mai havien rebut tants de doblers i alabava el Govern balear del Partit Popular per aquelles inversions. El Sr. Ramis els vol dir que aquesta legislatura ells o el poble d'Inca ha rebut 7.000.000 euros més que en tota la passada legislatura, un 25% més de doblers, i només ha sentit queixes reiterades quant a aquest increment. Comenta que basta veure les actes dels plenis en què ells alabaven el Govern, i per a aquest mateix any el Govern ha incrementat el finançament local en un 12%. Ara bé, el que volen és llevar-se la culpa, volen culpabilitat a les altres institucions, i aquest no és certament el problema de l'Ajuntament d'Inca; és que ells han generat deutes perquè han gastat més doblers dels que aquesta corporació ha ingressat. És la situació que tenen, a diferència de l'anterior consistori quan governava Unió Mallorquina o quan va governar el Pacte de Progrés, en què no hi havia cap deute. Finalment vol dir al Sr. Batle que el pressupost que vol aprovar, és totalment irrealitzable -suposa que n'és ben conscient-, perquè l'equip de govern el modificarà com ha modificat tots els pressuposts. Al principi li deia que el pressupost d'enguany era inicialment de 34.000.000 euros i amb modificacions de crèdit ha passat a 39.000.000 euros. Saben que aquests 25.000.000 euros del pressupost estan compromesos en un 86% i que 2.200.000 euros ja estan gastats. Així doncs, d'aquest pressupost que avui aproven 2.200.000 euros s'han destinat a sufragar les despeses de les factures extrajudicials, ja que han esgotat les partides d'enguany. Moltes d'elles no tenien recursos el 2011, a més tenien números vermells perquè l'any anterior al 2009 havien gastat de demés i aquestes quantitats s'havien bestret del pressupost de 2010. Per tant, afirma que ja han gastat una part important del pressupost i que els recursos que li'n queden no hi arriben a un 4%; aquesta és la quantitat que l'equip de govern pot gestionar. Comenta que el Sr. Batle no s'estranyi que digués que volia entregar les claus de l'Ajuntament; la veritat és que per al poble d'Inca seria el millor que podria passar, que demà mateix o avui les entregàs.

El Sr. Batle agraeix molt al Sr. Ramis la defensa de les altres institucions que ha duit a terme. Precisament li recorda que també és regidor d'aquest ajuntament; però, li agraeix que hagi defensat les altres institucions i hagi atacat aquest ajuntament com a regidor.

El Sr. Rodríguez manifesta que es troben un altre any, el darrer d'aquesta legislatura, i davant d'un altre pressupost, el darrer d'aquest equip de govern, un equip de govern totalment amortitzat i un pressupost amb el qual haurà de malavejar l'equip de govern que resulti de les urnes del proper mes de maig. Al seu grup els pressuposts del 2011 que avui es presenten els mereix la mateixa credibilitat que les seves enquestes, és a dir, zero, "zero peperó". Aquests pressuposts no són altra cosa que una posada en escena de la incapacitat

d'aquest equip de govern de saber gestionar un pressupost municipal. Ho han pogut veure fa un moment amb l'escenificació desenfocada que ha fet el Sr. Ferrari. Més que demanar-li exigeixen al Sr. Torres, que davant els dubtes generats fins ara, la gestió d'aquests pressuposts es faci amb la màxima transparència. I diu això perquè aquests pressuposts són de tot menys el reflex del que passarà, com a mínim fins a maig de l'any 2011, pel que fa a la despesa pública d'aquest ajuntament. D'entrada poden afirmar que per trobar uns números semblants als que avui duen a aprovació s'ha de retrocedir a l'any 2006; no sap si se'n recorden, però durant el debat del pressupost de l'any passat ja hi feien referència. Després de veure els números que avui els presenten i fent una ullada als pressuposts dels darrers cinc anys, poden afirmar que hi ha hagut un increment pressupostari de 10.000.000 euros, cosa que significa un 50% d'increment respecte del 2006. Explica que aquell any l'equip de govern els presentava uns pressuposts de 23.500.000 euros, molt semblants quant a la xifra final d'enguany, que és de 23.800.000 euros, molt semblants a les gran xifres. Ara bé, es demana què passa si hi aprofundeixen. Doncs veuen que l'equip de govern destinava 589.000 euros a pagar deute públic, en canvi es veuen obligats a pagar-ne 2,25 milions, o el que és el mateix, un 381% més que el 2006. Per altra banda, també si consulten els impostos directes poden veure que aquell any es preveia recaptar uns 6,1 milions d'euros, mentre que per a aquest exercici l'equip de govern preveu recaptar 11 milions pel mateix concepte, o el que és el mateix, un 178% més; en aquestes dues xifres es troba la clau de la seva gestió, en cinc anys s'han vist obligats a pagar un 381% més de deute, per la qual cosa han apujat en aquest mateix període un 178% la recaptació dels impostos directes, que paguen tots els inquers i que afirmen una vegada i una altra no haver apujat de cap manera. Recorda que l'any passat ja deien, quan parlaven de l'increment d'aquests milions, que era evident que aquest increment no era un fet gratuït: significa que en aquest període de temps han augmentat els ingressos per inversions, però també la pressió fiscal i evidentment l'endeutament municipal; així poden tornar a dir sense cap por d'equivocar-se, i per resumir aquests cinc anys del govern del PP d'Inca, que el resultat final d'aquest anys és: més deute i més impostos, i tot per poder-se mantenir en els números de fa cinc anys. A part d'això, es troben que la majoria de les partides retrocedeixen cinc anys i es posen al valor del 2006, pel que fa les quantitats que diuen que es gastaran, és clar. Comenta que, si s'han de gastar més de 2 milions per pagar deute, aquests són doblers que no tenen per a despesa corrent i per poder incrementar les diferents partides; a partir d'aquí la filosofia de tot el pressupost ja trontolla. I és que tot i la seva afirmació que fan comptes dur a terme el pressupost amb austeritat, retall de les despeses de corrent i congelació impositiva, resulta que tot plegat es resumeix que són uns pressuposts poc creïbles. Per afirmar-ho es basen en l'experiència de tots aquests anys darrers en què han governat la ciutat, amb la quantitat de modificacions de crèdit que duen cada any a aprovació del Ple, enguany deu, i perquè resulta que d'aquest pressupost enguany ja n'han gastat una part, una gran part. Recorda que no fa gaire els varen dur una aprovació 500.000 euros en factures extrajudicials, a les quals han de sumar 1.500.000 euros aprovats el passat mes de març, 2.000.000 euros de despeses de l'any passat que han hagut de pagar amb els doblers d'enguany. Ara els volen fer creure que per pagar les extrajudicials de 2010 no hauran de menester els doblers del 2011. Es demana què gastaran l'any que ve, si gasten els pocs doblers que tenen per a 2011 en el pressupost de 2010. Cal recordar l'afirmació del Sr. Batle quan entrava a governar el passat mes de juny; va dir que no pensava eliminar els extrajudicials. Idò no importa dir res més, i és que amb aquesta dinàmica considera que el Sr. Batle ha convertit els pressuposts de l'Ajuntament d'Inca en una ruleta russa per al qui entri a governar en la propera legislatura. El Sr. Rodríguez, si li ho permet i ja per anar acabant, només vol fer dues puntualitzacions molt concretes dels números que presenten. En primer lloc, volen cridar l'atenció sobre l'elevat cost de la neteja viària i la privatització del servei amb la conseqüent baixada de la partida de personal a causa de l'externalització del servei; els sembla un escàndol el que han fet amb aquest servei,

fermant la cessió de la gestió per 10 anys a una empresa privada que els ha de costar 950.000 euros més el cost que suposa haver de tenir cinc persones donant un altre servei diferent al que havien de donar quan varen ésser contractats. En segon lloc, fa referència a l'incompliment de la paraula del batle, el dia de la seva investidura; el batle va voler fer creure a tota la ciutadania que reduiria els càrrecs de confiança, quan l'únic que va fer va ésser una remodelació de l'equip de govern. I és que ara amb la primera oportunitat que se li presenta i amb els primers pressuposts que aprovarà, torna a posar un càrrec de confiança nou a la plantilla nova per al 2011, tot per cobrir la plaça de gerent del Museu. Segons el seu parer, aquell lloc de feina hauria d'haver sortit a concurs i haver-se previst dins la plantilla del 2010, per així poder treure la plaça de director-gerent i amb un perfil molt especialitzat. Aquest museu, dit sigui de passada, no se'l pot anomenar com a tal, no en té ni la categoria perquè entre d'altres coses encara li falta el projecte museogràfic preceptiu ni d'altres requisits que marca la Llei de museus de les Illes Balears, fons rellevant, inventari, etc., per no parlar de la falta de compromís en les propostes de caire econòmic que han fet des del PSM i que en aquest plenari s'ha aprovat per unanimitat. Parlen de la moció aprovada per establir una taxa en els caixers automàtics que es troben situats a la via pública; han passat els mesos i l'equip de govern ha passat de dur-lo endavant no sap si per desinterès o per no perjudicar la banca. Comenta que això és tot de moment, però ja els poden avançar que aquests pressuposts tampoc comptaran amb el seu vistiplau, sobretot perquè a ells no els ha interessat en cap moment que així fos.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. Rodríguez i seguidament dóna la paraula al Sr. García.

El Sr. García dóna les gràcies i diu que ja és tradició en el seu grup, quant als pressuposts que està elaborant des de fa un parell d'anys el Partit Popular, no entrar excessivament en discriminacions numèriques. Sempre han dit que els pressuposts que l'equip de govern presentasón uns pressuposts per no complir-los. Considera que el temps dissortadament els dóna la raó, pocs anys són els que han complit els pressupost que ens han presentat aquí; però, aquesta vegada creu que és més greu, des del seu punt de vista perden una gran oportunitat, continuen amb la seva exposició que justifiquen amb paraules, fins i tot de forma contradictòria respecte al que es reflecteix en el pressupost. Enguany ha entès que, amb aquest pressupost de què fan ús, volen fer de la carència virtut, volen dir que són austers, que han retallat, etc., però en realitat no han fet res. El fet és que el 2010 han recollit el que han sembrat els anys anteriors, uns anys d'expansionisme brutal en el pressupost, un any de despeses no contingudes en el pressupost, un any d'ingressos que responien a coses absolutament volàtils intangibles. I ara es dóna la situació que es topen amb la realitat, en part trista, que els ingressos -recorda que un ajuntament elabora els seus pressuposts partint d'uns ingressos reals i que a partir d'aquests es preveuen unes despeses també reals- són bastants inferiors al que han estat manejant fins ara, i amb unes despeses que s'hi han de compensar. Ell creu que han perdut realment una oportunitat; en una situació en què no es pot aixecar únicament i exclusivament el seu grup, han de tenir molt clar que, quan "Espanya anava bé", l'equip de govern es felicitava que Inca anava bé i tot anava bé. Per tant, va contribuir a escampar aquella situació que tot anava bé, i en part és gràcies a aquest consistori que tot va bé, i s'han d'apuntar al carro triomfal que tot va bé. Però, d'aquell tot va bé ha vingut el que ha vingut ara; així doncs, si ara era gràcies al consistori que Inca anava bé, alguna responsabilitat deu tenir ara, que Inca no hi va tant. El Sr. García comenta que els hauria agradat sentir quina responsabilitat tenen ells que aquests pressuposts no siguin tan bons com els de l'any passat -dels altres anys anteriors, matisa-. Demana quina responsabilitat en tenen, si no en tenen cap; ell creu que sí, que tenen les conseqüències d'anys anteriors. Exposa que en trets generals és evident que qualsevol persona mínimament informada pensaria que en aquesta situació l'important és el capítol d'inversions. Manifesta que per a ells el capítol d'inversió de donar feina a través d'obres públiques és inexistent, perquè no poden,

perquè recullen el que han sembrat. Quan no eren tan necessàries les grans inversions perquè n'hi havia prou de privades, es varen llançar a inversions elevadíssimes; ara potser els donaran la sorpresa, com s'està comentant amb el tema de la plaça de Mallorca: una plaça que va constar 1 milió i pocs euros, ara la recuperaran i hauran de fer obres per 600.000 euros; és a dir, més del 50% del que teòricament va costar fer-la. Opina que això és el que començaran a recollir a poc a poc d'aquesta gestió anterior i dels números tal com els manejava. El Sr. García li deia al principi que havien perdut una oportunitat, perquè a ell li hauria agradat sentir el regidor d'Hisenda que els digués: "Hem decidit ja d'una vegada gestionar els pressupost tal com els aprovam." Es demana en quin sentit ho diu; doncs que no s'aprovaran despeses que tinguin informes en contra dels tècnics municipals; no fa falta respondre-ho a molts de plenaris per saber que això ha succeït, i és un fet greu. Li hauria agradat sentir que enguany gestionarien amb seriositat el pressupost i posarien en marxa la central de compres per controlar la despesa; li hauria agradat sentir-ho, tal vegada encara hi és a temps. També li hauria agradat sentir que les bases d'execució del pressupost, que diuen com s'ha de tramitar la despesa, es compliran. Recorda que ja li va demanar -creu que era l'any passat- que suprimissin totes les bases a on diu que per comprar o per gestionar s'han de seguir unes passes, i ell en va proposar supressió, ja que no es complien. Va resultar que no es podien suprimir, perquè era incomplir la legalitat, però és clar, això preocupa poc aquesta majoria municipal. Hauria volgut sentir, a més a més, que en el pròxim pressupost efectivament es compliria el control d'execució, que cada trimestre tendrien -almanco el batle, no l'oposició- el seu estat d'execució, mesures de control, que se suprimiria una part important de la vinculació de partides. Aquesta qüestió de la vinculació de partides en abstracte no diu res, però això significa que van gastant i no se sap mai a on, perquè després les partides estan vinculades i van agafant doblers d'una i de l'altra fins que les esgoten totalment; és a dir, quant al que diuen d'augmentar els ingressos per 2.000 altes d'IBI, el Sr. García considera que és un cop que s'ha produït aquest any, precisament per aquesta deixadesa que no s'hagi produït de forma immediata en anys anteriors no torna a ser cap mèrit. Així doncs, ell creu que la situació és molt delicada, que en això tots els grups han de coincidir; ho és, i no és tan sols de l'Ajuntament d'Inca, que ja és prou, opina que hauria d'haver estat més valent i que s'haurien de prendre les mesures que fins avui han menyspreat olímpicament. El Sr. García comenta que el batle actual, que està molt ocupat amb el tinent de balte parlant, ja du dos trimestres sense presentar l'estat d'execució del pressupost; o sigui, després de 14 anys d'un batle, doncs potser n'assoleixen 14 més d'un altre sense estat d'execució del pressupost. Expressa que aquest no és el seu desig, encara que no tenen per què descartar-lo. L'equip de govern diu que han retallat el pressupost, etc., que han abaixat unes partides i que n'han rebaixades unes altres; curiosament la base 45, de subvencions a empreses de comunicació i com a subvencions nominatives, manté ni més ni manco 30.130 euros de subvencions, que estan en aquest capítol precisament perquè no es discuteixin, i aquí no s'ha rebaixat ni un euro. A la mateixa base 45 hi ha les subvencions a tercera edat de 1.000 o 2.000 euros, que pràcticament es mantenen; així doncs, que imaginin abaixar només 30.000 euros de la subvenció dels 100.000, les associacions podrien augmentar la seva subvenció en un 100%. Dins aquesta exposició dels pressuposts simplement creu que el que s'ha produït amb aquesta situació és que s'han vist amb la imperiosa necessitat d'ajustar un pressupost, a causa dels ingressos que tenien. Però, si tinguessin almanco el convenciment que l'ajust de pressupost és voluntari i efectiu, encara els podrien creure; ara bé, la tradició -com ja s'ha comentat anteriorment- és que amb la despesa ordinària, la que genera les factures extrajudicials, aquest pressupost requeria que ells venguessin aquí avui amb una aproximació de quines seran les factures extrajudicials o extraprocedimentals. El Sr. García no vol entrar en una discussió per aquesta denominació, que hauran de presentar necessàriament dins el mes de gener o febrer de l'any 2011, que pensen que tornarà a gastar el 80% del pressupost que presenten ara en

el capítol corresponent. Així, des del seu punt de vista estan pagant les conseqüències d'un nefast descontrol o control dels pressuposts dels anys anteriors, d'una situació general per la qual també paguen les conseqüències a l'Ajuntament, i no veuen la més mínima voluntat de prendre les mesures per corregir-la, que és més control en la gestió, més compliment de la legalitat en la gestió pressupostària, més compliment de les bases que aproven -no les que inventa qualcú- i més manejar els doblers. És clar que ells diuen que s'ha de gestionar com una família; evidentment haurien de fer un debat del model de família: és a dir, quin és el model de família que gestionen els seus ingressos, aquí podrien estar tres setmanes discutint quin és el seu model i quin és el model de família de gestió directa. Per tant, no vol afegir ja res més a aquest primer parlament; confia que la Intervenció, segons el Sr. Ferrari, ho aclareixi de forma definitiva, si efectivament les mesures que ell proposava de central de compres etc., etc., es compliran o si s'incompliran com ha ocorregut aquests darrers anys; seria trist, ell creu que és un moment per poder explicar clarament com es gestiona i que es faci de forma més positiva. Repeteix que aquests pressupost no són austers ni tenen cap denominació, són els que poden fer-se a la situació actual i no tenen cap mèrit; l'únic mèrit que es poden apuntar és fer d'una vegada per totes una gestió correcta del pressupost.

El Sr. Ferrari comença contestant al Sr. García que és cert que són els pressuposts que es varen fer en un aquest concret i determinat, no se'n poden fer d'altres; això no lleva que no siguin uns pressupost austers i socials, perquè ho són, però és ver que són els únics que es poden fer en l'actualitat; ara bé, no deixen de ser uns pressuposts socials. Recorda que el Sr. García parlava de les subvencions; efectivament, s'han retallat les subvencions al Sr. Batle; quant a la central de compres, li donarà una primícia: la pròxima legislatura aquest equip de govern -que seran els mateixos, ell n'està convençut, perquè gestionen bé els doblers i fan feina pels ciutadans d'Inca- no només es farà una central de compres, sinó una empresa pública de serveis que l'englobarà. El Sr. Ferrari li explicarà per què no han pogut dur a terme la central de compres ara: els dos darrers anys ha estat, en primer lloc, per manca de recursos i, en segon lloc, perquè el 2010 es volia executar i va sortir una normativa estatal que prohibia contractar gent. Informa que una central de compres l'ha de gestionar gent tècnica, una persona llicenciada; li ho ha explicat a d'altres plens, ha de tenir la llicenciatura en ciències empresarials o en administració i direcció d'empreses, perquè sigui capaç de dur a terme aquestes negociacions amb tots els proveïdors de l'Ajuntament. Com que no poden fer això perquè no tenen aquesta capacitat, no només de recursos humans sinó també de recursos econòmics -perquè no cobra poc un tècnic en aquest ajuntament, ha de cobrar el que posa el conveni, res més faltaria-, aleshores es veuen en l'obligació, que és el que ha fet ell, de demanar a cada un dels regidors que controli les despeses de la seva àrea, fer microcentrals de compres a cada una de les àrees, que cada una controli bé les seves despeses, que cada una sigui autònoma a l'hora de negociar amb els seus proveïdors quant a descomptes. El Sr. Ferrari comenta que, si consulten el nivell de descomptes dels darrers tres anys al nivell de descomptes actuals i malgrat la crisi econòmica, aquests s'han incrementat; hi ha proveïdors que arriben al 90% de descompte a l'Ajuntament gràcies a la feina que ha duit l'àrea en concret, dirà quina àrea és: la de la Sra. Rosa Tarragó. En aquesta hi ha uns proveïdors concrets i determinats que abans els feien un 20% i ara han passat a fer-ne d'entre un 50% i 90% en determinats productes; per tant, és una fet que s'ha d'aplaudir. El Sr. Ferrari explica que ells tenen les factures quan aproven la relació de comptes els donen, les veuen, i només han de mirar l'apartat descompte, quin fa aquell proveïdor a l'Ajuntament, malgrat la crisi econòmica; quan saben que aquell proveïdor que trigarà una temporada a cobrar els fa aquest descompte, ells l'aplaudeixen i donen les gràcies al proveïdor que els ajuda. En definitiva, creu que ha respost la pregunta del Sr. García referent a per què no han creat la central de compres fins ara. Però, li vol reiterar que la pròxima legislatura hi haurà el compromís d'aquest equip de govern d'analitzar la

implantació d'una empresa pública de serveis i, si no crea definitivament una central unificada de compres, que unifiqui les compres de totes les àrees d'aquest ajuntament. El Sr. Ferrari els diu que els pressupost de l'Ajuntament d'Inca són socials i austers, pel que fa als ingressos, i vol reiterar que reben de les administracions supramunicipals -això és Govern estatal, Govern de les Illes Balears i Consell de Mallorca- una quantitat menys de 4.400.000 euros que deixen d'ingressar; suposa 40,50% en relació amb els pressupost de l'any passat. Adreçant-se al Sr. Ramis es demana per què fan els impostos i les taxes si els congelen; el Sr. Ramis deia que han incrementat en un 23% els impostos, però opina que es torna a confondre. Considera que no haurien de perdre temps en una sessió plenària per refutar mentides, però vol que els ciutadans sàpiguen que és veritat que s'incrementa la recaptació en impostos de béns immobles; és cert que aquesta recaptació ve com a conseqüència donada de la Gerència Territorial del Cadastre. El Ministeri d'Economia i Hisenda torna a donar d'alta en el padró com a conseqüència d'aquesta bonança econòmica que han duit la resolució dels expedients d'alta en el padró d'entre 1.000 i 1.200 o 1.300 immobles que no pagaven, és a dir, immobles que no pagaven i ara pagaran. Ara bé, no vol dir que a aquests senyors que no han pagat mai se'ls apugin els impostos o que qualsevol d'ells mateixos que paga una quota d'IBI l'any que ve hagi de pagar més com a conseqüència de l'ingrés d'aquest nous immobles al padró; això no és cert, fins i tot un nin de sis anys ho sap. Explica que la Gerència Territorial del Cadastre els diu que apugen els impostos, és la conclusió a la qual arriba el Sr. Ramis quan té tota la seva documentació. Li diu que tenen 22.100 immobles i que ara passaran a ésser 23.300; així, hi ha més de 1.000 d'immobles que no pagaven i ara pagaran, però això significa apujar els impostos a Inca, apujar els tipus impositius. Adreçant-se al Sr. Ramis, diu que allò important és la càrrega fiscal a Inca amb relació a les Illes Balears; a Inca és de 532 euros per a l'any 2011, és molt fàcil de calcular: ha de sumar les dades dels capítols 1, 2, 3 i dividir-les pel nombre de ciutadans censats a Inca, el resultat serà 532 euros, que és la mitjana del que paga cada ciutadà inquer a l'Ajuntament d'Inca. Per altra banda, no han d'obviar que el Consell Econòmic i Social del Govern de les Illes Balears i la Conselleria d'Economia i Hisenda els diuen que Inca és un dels municipis que es troba a la mitjana o per davall d'aquesta en càrrega fiscal a les Illes. Ara bé, el Sr. Ramis afirma que disparen i incrementen els impostos; però, sempre es mantenen, segons els estudis que elaboren els tècnics de la Conselleria d'Economia i Hisenda. Ell s'ho creu, atès que són tècnics que no tenen cap tipus d'implicació ni inquietuds polítiques, són tècnics que hi seguiran fent feina d'aquí 10 anys o 20 anys; aquests senyors prenent les dades objectives arriben a aquesta conclusió: que a Inca és un dels municipis amb càrrega inferior o situats a la mitjana de les Illes Balears de municipis de 30.000 habitants. El que vol que tengui clar cada un dels regidors d'aquest ajuntament i cada ciutadà present a la sala és que l'equip de govern racionalitzarà la despesa: cada un d'aquest 532 euros que gastaran es durà a terme amb criteris d'eficàcia i eficiència; vol que estiguin tranquils, perquè part d'aquest doblers anirà destinada a l'ajuda dels més necessitats, ja sigui a través de formació, d'ajudes puntuals als més necessitats o a través de la bonificació fiscal que tenen a les seves ordenances. Quant a formació i ensenyament, s'adreça al Sr. Ramis per dir-li que són 500.000 euros menys en programes de formació i reciclatge de coneixements de persones en situació d'atur a Inca; la formació i l'ensenyament en temps de crisi són el principal o una de les accions principals que ha de preocupar als que estan a la classe política, temporalment o professionalment. Considera que se n'han de preocupar, era punta de llança del Govern que el Sr. Ramis representa a Madrid; deien: "La formación es una herramienta indispensable en la situación actual de crisis", paraules textuales del president del Govern d'Espanya. A les Illes Balears, els ajuntaments veuen que perden ingressos; Inca, 500.000 euros, però no només això: els seus universitaris, els que van a la Universitat de les Illes Balears veuen com el Govern en els dos darrers anys han deixat d'invertir més de 10 milions d'euros en la seva formació, és a dir, en la formació dels joves que el dia de demà han d'ocupar llocs de feina o han d'ajudar per a què l'economia avanci; per a ells el

que era punta de llança es converteix en fets reals amb una desinversió i més a Inca, 500.000 euros. Quan ell diu que és el temps de les persones és cert, i bé que es demostra amb aquest pressupost. Per exemple, en inversions gairebé hi ha una minva d'un 97%, és a dir, destinen exclusivament 300.000 euros; van més a baix, a mínims històrics amb inversions i infraestructura, i que consti que no només és formació i ensenyament el que hi ha a la punta de llança en temps de crisi; també ho han d'ésser inversions, obres, perquè obres permeten a les empreses fer feina, contractar gent i que aquesta gent consumeixi, i que compri producte, i al fabricant, poder fer-ne més per vendre més. L'economia és un cercle, i si no es posen els punts en tot el cercle ho duran malament, comenta adreçant-se al Sr. Ramis. Aquest diu que es retalla en Serveis Socials; li'n donarà la raó. Ara bé, al ciutadà, si només li donen aquesta explicació que l'Ajuntament diu que ajuda els més necessitats, no és cert. Insta el Sr. Ramis que miri bé el pressupost, perquè no hi veurà ni un sol euro de retallada en cap programa d'acció directa, d'acció social; veurà que aquest ajuntament, com a totes les àrees, ha retallat la despesa en béns corrents: volen gastar menys energia elèctrica perquè la factura sigui inferior, volen optimitzar la despesa corrent, compraran bolígrafs més barats, llapis més barats o menys paper; això és el que es retalla a totes les àrees. Acció social és una àrea que també experimentarà la retallada, però en aquests punts concrets i determinats, no es posa en perill el servei d'atenció domiciliària perquè, és clar, quan el Sr. Ramis diu i empra aquestes paraules no diu tota la veritat, diu una veritat relativa, per aquest motiu l'insta que miri bé els pressuposts. Quant a la problemàtica de l'atur, el Sr. Ferrari n'ha sentit moltes barbaritats i en sentirà moltes al llarg de la vida, però avui n'ha sentida una que l'ha deixat amb els ulls com a plats quan s'ha dit que l'ajuntament no fa res per aquests 3.000 ciutadans d'Inca. El Ferrari es dirigeix al Sr. Ramis i li diu que ell és senador i que sap que és una competència supramunicipal, exclusiva de l'Estat espanyol, i com a conseqüència d'això és l'Estat qui ha de fer polítiques macroeconòmiques. El Sr. Ramis està a la Comissió dels Comptes de l'Estat espanyol en el Senat, sap que és una activitat o una competència exclusiva de l'Estat; que l'únic que pot prendre una decisió concreta i determinada és el Govern espanyol mitjançant qualche real decret o mitjançant una modificació de les normatives, sigui de l'Estatut del treballador o el general de la seguretat social; el Sr. Ramis ho sap i és senador, i ha dit que ha presentat iniciatives, però no és aquí que les ha de presentar és al Senat. Demana al Sr. Ramis quantes n'ha presentades per aconseguir que els ciutadans espanyols, no només els inquers, puguin sortir d'aquesta situació, que contesti als ciutadans que són aquí. Adreçant-se al Sr. Batle, el Sr. Ferrari comenta que podrien estar així, amb els braços creuats sense fer res o fent feina, que és el que fan. Explica que en bonificacions fiscals s'ha incrementant exponencialment el nombre de sol·licituds, sobretot per a famílies nombroses, que evidentment tendran un major cost. Les famílies en situació d'atur de llarga duració tenen una reducció d'un 55% de la quota tributària; és l'únic Ajuntament que ho fa que ell sàpiga en tot Espanya, l'únic, i ells diuen que ells no fan res. Quant als joves, hi ha bonificacions d'un 55% de la quota tributària, o bonificacions fiscals per a les víctimes de violència de gènere. Considera que està molt bé omplir-se la boca de les persones que sofreixen la violència de gènere, però que s'han de fer polítiques efectives; els únics que n'han fet han estat ells aportant aquest granet d'arena, que serà molt petit, però qualche cosa fan. Pel que fa al finançament bancari, ja ho ha dit bans, no vol emprar un ple per refutar mentides, però demana al Sr. Batle que li donin cinc minuts més, perquè ha tornat a sentir la barbaritat que l'Ajuntament d'Inca deu 20.000.000 d'euros, i adreçant-se al Sr. Batle diu que el tornen a ratificar.

El Sr. Batle fa un incís dient que la intervenció de tots els ponents ha estat molt correcta i escoltada per l'equip de govern. Demanaria el mateix respecte, tendran torn per parlar; els comentaris que vulguin que els facin entre ells, però que no estiguin constantment increpant el ponent. Els demana un mínim de respecte, perquè ells han dit el que han volgut i l'equip de govern els han escoltat. Si no s'ho creuen, és igual; l'equip de govern

tampoc es creu tot el que han dit i els han hagut d'escoltar. Demana que deixin parlar el Sr. Ferrari, qui ha de donar comptes dels pressupost en aquest plenari.

El Sr. Ferrari dóna les gràcies al Sr. Batle. Continua la seva exposició que sobre els 20.000.000 d'euros, i s'ha ratificat i s'ha reafirmat, però ell no ho comparteix de cap de les maneres perquè ha quedat ben clar. Consultant els pressuposts, en data 01/01/2011 es deuen al banc 16.500.000 euros, és una veritat immutable, són números i són al pressupost; en data 31/12/2011 s'han amortitzat i pagat interessos per més de 2.000.000 euros; a partir de la data 31/12/2011 es deuran al banc 14.800.000 euros; aquesta és la veritat, dins el pressupost tendran un llistat de l'entitat bancària amb el número de préstec, el que queda per pagar de cada un d'ells, el que queda per pagar d'interessos i el que queda per amortitzar, en data 31/12/2011, un total de 14.800.000 euros. Explica que aquestes són les dades que hi ha, potser ells manegen un altre pressupost que no és el seu. Evidentment. Vol donar les gràcies als tècnics per la seva gran labora. Demana si els pressuposts que ells tenen o els que l'equip de govern té són els mateixos, perquè ell creu que l'oposició té els mateixos que ells tenen; els varen donar a la Comissió Informativa d'Hisenda especial, són els mateixos. Així doncs, la capacitat de retorn d'aquest ajuntament és òptima: d'aquests 532 euros que cada ciutadà d'Inca paga a l'Ajuntament, 70 euros són per pagar o per amortitzar els esmentats préstecs bancaris anuals; però, si avui es decideixen, tenen doblers i volen amortitzar tot el que deuen al banc, es demana què costaria a cada ciutadà: 500 euros. El Sr. Ferrari fa incís novament en l'informe del Consell Econòmic i Social, segons el qual el finançament bancari de l'Ajuntament d'Inca per a ajuntaments superiors a 30.000 habitats es troba a la mitjana o per davall d'aquesta. Els tècnics del Consell Econòmic i Social, Conselleria d'Economia i Hisenda, pertanyen al departament que gestiona el Sr. Manera, conseller del Partit Socialista Obrer Espanyol, PSIB-PSOE. Quant als organismes autònoms, en aquest ajuntament saben quins són i el que costen, ja ho ha dit abans: des de l'any 95 fins enguany han tengut un cost de més de 20.000.000 d'euros, gairebé el pressupost d'un any de l'Ajuntament d'Inca. El Sr. Ramis parlava de l'escoleta Toninaina, deia que el seu cost era de 800 euros o 900 euros, no recorda bé la xifra, no sap si ha dit que el cost de matrícula era de 721 euros; el cost per infant no està segur si ha dit que es trobava per davall de la mitjana o per damunt, que eren 721 euros o 821 euros; ell no sap quines dades maneja, però hauria de manejar les de la Conselleria de Formació, perquè diu que el cost de la taxa de l'escoleta Toninaina de l'Ajuntament d'Inca està per davall o a la mitjana de les Illes Balears. Considera que l'únic que ha de fer és un ús correcte dels documents i les xifres, i sobretot, si ho fa correctament, no faltar a la veritat; no volia dir que digui mentides, sinó que el Sr. Ramis empra la documentació i les dades de manera parcial, que empra el que li interessa. Ara bé, allò important dels organismes autònoms no és el debat que hi pot haver si són més cars, més econòmics o si es troben a la mitjana o no, sinó que estan parlant de competències supramunicipals. Explica que és l'Ajuntament qui les paga, parlen que hauria d'ésser el Govern de les Illes Balears qui assumís el cost d'aquest organismes autònoms; però, no li poden demanar impossibles si no són capaços de mantenir almanco el finançament en formació, no només de l'Ajuntament d'Inca i de la resta d'ajuntaments, sinó de la Universitat de les Illes Balears. d'aquí d'on surten els nostres joves llicenciats. Així, si no són capaços de mantenir això, es demana com els poden plantejar que resolguin el problema del finançament dels seus organismes autònoms; ja en saben la resposta: sí, no o no ho sap, però també és important, perquè això afecta directament el finançament dels municipis. Com va fer el ministre Chávez quan va prendre el seu càrrec, que en una roda de premsa va explicar que li preocupava molt el finançament dels ajuntaments i que per juny de l'any 2010 l'Estatut d'autonomia local veuria la llum i es solucionarien els problemes de finançament a través d'una nova Llei d'hisendes locals i un nou estatut financer dels municipis. S'ha tornat a quedar en una promesa perquè l'estatut ni ha entrat ni en forma d'esborrany en el Consell de Ministres per estudiar-lo, ni tan sols això; també és conscient que el Sr. Ramis era present en el Senat quan la Federació de

Municipis va fer la seva ponència, i hi va votar a favor. Així, va ésser un acord unànimе que el finançament del municipis s'havia de solucionar; d'aquí aquesta roda de premsa que va fer el ministre en el seu moment. Quant a les despeses extrapressupostàries vol clarificar una cosa, que ha de quedar molt clara no només a tots els regidors d'aquest consistori i a tots els presents, sinó també tots els ciutadans. Adreçant-se al Sr. Rodríguez, li comenta que ha tret de context les paraules del Sr. Batle; ha afirmat que el Sr. Batle va dir que no tenia previst d'eliminar les extrapressupostàries o alguna cosa semblant, i explica que el Sr. Batle es refereix a aquelles partides o aquelles despeses necessàries que aleshores no tenien una despesa concreta i determinada, i fora de micròfons posava els exemples si s'espenya una caldera o bé la revista *Cinco Lobitos*. Opina que es demostra que ni mira la revista, perquè si la miràs s'adonaria que la Conselleria d'Educació, la Conselleria de Presidència, totes les conselleries i el Consell Insular en tenen comprada una pàgina cada un d'ells durant tota la tirada anual, i que ells només hi publiquen una pàgina del Dijous Bo; no se'n vol anar, simplement contestava a una puntualització, n'hi pot haver molts d'altres exemples. Ell no és partidari d'eliminar les despeses extrapressupostàries, sempre que siguin per dur a terme les despeses que s'han d'efectuar, que siguin necessàries i no tinguin partida, o despeses que en tinguin, però que aquesta no basti per escometre o per cobrir el seu cost, és evident. Es deia per part del Sr. Ramis, i ho ha de tornar a desmentir, que ja duen gastats 2.200.000 euros del pressupost del 2011, quan ni tan sols està aprovat; ell ho entén, però és que el Sr. Ramis confon el que és 2010 amb 2011. És veritat que pels pressuposts de l'any 2010 s'han aprovat en Ple 2 milions d'euros per executar en els pressuposts de l'any 2010, i no del 2011.

El Sr. Ferrari arriba a la conclusió de que el Sr. Ramis sent i escolta el que parla, però de manera tendenciosa reproduceix les dades que li interessin. Continua dient que encara no s'ha aprovat el pressupost de l'any 2011, per això és impossible que enguany s'hagin desviat aquests 2.200.000 euros que diu pel pressupost per a l'any 2011. Vol acabar dient que són els pressuposts tal com ha dit el Sr. García, que són els únics que es poden aprovar en aquest moment, però no deixen de ser uns pressupost austers i socials; socials perquè els Serveis Socials no han vist retallat ni un sol euro en programes d'acció social, en programes d'acció directa; i en segon lloc, austers, ja que hi ha una retallada de 9.100.000 euros quant a despesa, que suposa un 27,66%. Finalment n'extreu una breu conclusió: el que han fet amb aquest pressupost és executar les seves polítiques socials. Comenta que és veritat que les polítiques que duren a terme a l'any 2011 socials no agraden a alguns membres de l'oposició; ell ho pot entendre, no són els seus pressuposts, sinó els de l'equip de govern. Opina que, si estiguessin a la inversa i governassin, tendrien els seus pressuposts i l'oposició els hauria de discutir i dir els que li agraden o no; però, no pot creure que no hi hagi cap punt dels pressuposts que no els agradi.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. Ferrari i demana si hi ha intervencions.

El Sr. Ramis agraeix el to del Sr. Ferrari i les cites que ha fet. Aprofitarà una cita del Sr. García, qui ha comentat que poques vegades aquest consistori del Partit Popular complia els seus pressuposts. Ell li diria que l'equip de govern del Partit Popular mai hi ha complit, perquè no hi creu; fa els pressuposts, ja que són una obligació real, i quan avui s'aproven el fiquen dins un calaix, i d'aquí a poc temps aprovaran modificacions de crèdits, els doblers d'enguany que han gastat sense tenir pressupost. Demana si saben quants de milions s'han gastat sense tenir doblers prevists en aquestes tres darreres legislatures: quasi 18 milions, aquesta legislatura 8 milions d'euros. Ell no sap quants de doblers es gasta el Partit Popular sense tenir-los previst, però ara ho volen arreglar. A ell li agrada el que ha dit, que han demanat a cada regidor que a partir d'ara després de 16 anys de

govern, controli les despeses. Això significa que durant tot aquest temps cada un anava pel seu compte; doncs sí, efectivament cada un dels seus regidors tant aquesta legislatura com les passades ha gastat el que ha volgut i com ha volgut, i ho ha amagat; després l'any següent o després de dos o tres anys han sortit factures amagades als calaixos de coses que s'havien comanat, els proveïdors de les quals s'havien quedat sense cobrar. Exposa que l'equip de govern ofegava els proveïdors i deia que no devien tant de milions com diu el Sr. Ramis, aquests gairebé 20.000.000 que es varen endeutar amb els bancs. Ara bé, li està parlant del deute real, aquest que el Sr. Batle amaga i no vol que surti a la llum pública, els milions que no tenen recursos per pagar o aquest doblers que es gasten sense tenir una previsió, no per arreglar un motor -això s'entén- o fanals, sinó per dur a terme despeses en publicitat amb coses que ningú entén. A més, comenta que han aconseguit que es dugui a terme un descompte d'un 90%: o aquest senyor estava enganant el Partit Popular i els ciutadans d'Inca o l'equip de govern els està ofegant, perquè una repercussió d'un 90% a qualsevol factura és un robatori o un engany; això ho han dit ells mateixos. El Sr. Ramis considera que, en primer lloc, han de tenir un poc de respecte com a mínim, ja que ell els respecta, li han de deixar parlar si volen; estan inflant els ingressos any rere any, cosa que suposarà que no hi haurà recursos per a tot el que contemplen en el pressupost. Opina que aquest fet generarà més factures extrajudicials; ha comprovat els ingressos de l'any 2010, una previsió de 12.100.000 euros, i són conscients que 1.000.000 d'aquest euros no els ingressaran, però cometen el mateix error; i no ho és, sinó una decisió voluntària, perquè el que volen és inflar els pressuposts clarament. Per altra banda, no volen fer un reconeixement d'extrajudicials, i no han de dir si s'equivoca d'any. El Sr. Ramis es refereix a les extrajudicials que s'estan generant en aquest moment, i el Partit Popular és conscient que ha gastat molt més del que estava previst en el pressupost. Els insta que no diguin més mentides, perquè hi ha dades concretes en els comptes d'aquest ajuntament que ho demostren. Comenta que a la partida d'instal·lació d'enllumenat hi havia un pressupost a l'any 2009 de 90.000 euros i que en varen gastar 131.000 euros més en factures extrajudicials. Així, explica que per a l'any 2010 que no en quedava ni un euro, i en devien 13.000. S'entén que alguna despesa es deu haver pagat en enllumenat, i tot allò que s'ha sufragat és extrajudicial, més aquests 13.000 euros. Per tant, varen començar l'any amb números vermells i el mateix va passar amb abastament d'aigua, indústria; en aquest cas el pressupost era de 35.000 euros, que era totalment irreal, atès que varen gastar en extrajudicials 121.000 euros perquè no bastava la partida. Recorda que quan varen aplicar les extrajudicials de l'any anterior la partida va quedar en -86.000 euros i a menys 57%. Es demana què passarà ara; enguany han realitzat una despera, i això s'ha de preveure i s'ha de retreure. A cada àrea ja s'han gastat uns doblers del pressupost de 2011; això no ho volen entendre i volen dir que són mentides; en festes populars tenien prevists 250.000 euros i se'n varen gastar 456.000 en extrajudicials, o sigui més de 700.000 euros en festes populars, Dijous Bo. El Sr. Ramis exposa que significa que es va haver de retirar aquesta quantitat del pressupost de 2010 i varen començar l'any amb -6.000 euros. El Sr. Batle vol dir a tota la gent que els escolta que enguany no ha gastat ni un euro en el Dijous Bo i en les festes, perquè si l'han gastat són factures extrajudicials que s'han de descomptar en el pressupost de l'any pròxim; ells no ho han volgut fer, i els diuen que no ho volen entendre i que això són mentides. Ara bé, aquestes són unes dades aprovades per l'Ajuntament. Per altra banda, en vies públiques tal vegada s'havien pressupostat 250.000 euros, varen gastar el doble en extrajudicials sense pressupost i varen deixar la caixa amb 1.000 euros; aquesta partida no va ésser negativa, i enguany hauran gastat doblers. El Sr. Ramis considera que han en el pressupost de 2011 han de contemplar i deduir aquesta quantitat, cosa que l'equip de govern no vol fer. Així, aquesta és la situació del pressupost. Comenta que un dels aspectes que els ha sorprès és que el Sr. Batle vol recaptar més doblers mitjançant les imposicions de multes de trànsit; a part dels impostos, qüestiona qui va donar les ordres a l'any 2003 per fer la revisió de la contribució urbana; si no ho recorda malament,

creu que el Partit Popular va sol·licitar a la Gerència Cadastral que la fes. Es demana qui va donar les ordres l'any passat per fer una altra revisió cadastral, això ja li ho explicarà el batle. Però, el que li deia feia referència al pressupost, si aquest increment de recaptació el volen fer amb la recaptació o posant més multes; de fet, en diferents plenaris li han dit que cada vegada hi ha més multes i l'any passat en el pressupost es contemplava un increment de les sancions de trànsit en un 60% i enguany d'un 18%. Per tant, en dos anys s'haurà triplicat la quantitat que l'Ajuntament cobra per aquest concepte. Entén i s'ha de creure que ara la gent circula pitjor, són pitjors conductors i els posen més multes, i s'ha passat de 100.000 euros a 308.000 euros en tan sols 2 anys. Al Sr. Ramis li pareix que no és la forma més correcta apujar-les o aprofitar aquestes formes per recaptar més ingressos. Quant a les despeses, li pareix que no és acceptable que, mentre el Sr. Batle va dir que aposta per millorar el manteniment, hi hagi partides com medi ambient que abaixin un 75%. Assegura que d'això té la culpa la Unió Europea, el Sr. Obama també creu que té una responsabilitat que la partida de jardins -reitera que l'equip de govern afirma apostar pel manteniment- hagi minvat un 28% i que hagin reduït el manteniment del cementeri, partida que ja és bastant ajustada; l'han reduïda un 14%, i saben que les tanques estan a punt de caure. Per altra banda, el manteniment de vies públiques que ha davallat un 40%; es demana qui en té la culpa, el president de Rússia, el d'Àsia, no ho sap, ells ho deuen saber. Es demana, a més, com poden justificar la reducció de l'ensenyament en un 18%, en cultura un 12% o en joventut un 16%. El Sr. Ramis comenta que els universitaris no saben a on tenen el centre, perquè no hi ha un manteniment. Es demana quines ajudes han pressupostat per ajudar els universitaris inquers, perquè diuen que no són competències pròpies, perquè l'equip de govern, si li donen els doblers, afirma que es tracta de competències pròpies de l'Ajuntament i es posen una medalla, això és el que fa el Partit Popular, i els acaben de dir diferents coses que faran, però no diuen que les faran amb les diferents subvencions del Consell Insular o del Govern balear. Ara bé, quan li retallen sí que l'apunten, però no diuen que han reduït els doblers que posen en serveis socials. Amb aquest 0,7% evidentment l'han davallat a menys d'un 0,1%. Es parlava de mesures per reactivar l'economia inquera; com a mínim li dirà que reduir les inversions d'aquesta corporació un 17% en indústria no creu que sigui una mesura per reactivar l'economia local o reduir els pocs doblers. Opina que també s'ha de mirar els recursos que tenen, però és que han reduït un 9% el finançament d'ajudes al comerç, i en turisme han reduït un 23%. Així doncs, considera que o hi ha qualche cosa que no se sap o no sap què passa: quant al polígon industrial, demana si el fet de no posar ni un euro per dur-lo a terme també és una forma d'incentivar la recuperació; no ha sentit cap contestació al respecte, i recorda que varen dir que seria l'Ajuntament que tendria el polígon més ràpid de la història. També es demana com poden escriure que gastaran 430.000 euros en festes i Dijous Bo, si la veritat és que al 2010 varen hi gastar quasi 1.000.000 euros; lamenten aquesta manca de transparència. Adreçant-se al Sr. Batle, li demana si considera que entregar aquest pressupost fa poc més d'una setmana és una forma de donar transparència, de voluntat d'intentar arribar a acords, de consensuar, d'aportar coses per al municipi. El Sr. Ramis creu que és molt trist el que fan i li sap greu, perquè cada vegada que entra un balte del Partit Popular fa bandera que negociarà, que s'entendrà amb l'oposició; però no és que s'entenguin o no -el Sr. Batle li ho dirà, i al Sr. Ferrari igual-; no han tengut oportunitat d'estudiar-lo. Comenta que es va entregar el pressupost, però no se'ls va explicar res, avui els n'han explicat alguna cosa, però no els interessava de cap manera, en tenen un de depenent, perquè pel que sembla depenen de les ajudes d'altres institucions, els ha dit que 1/3 part dels pressuposts d'enguany prové de finançament d'altres administracions, però quan governava el Partit Popular era un 20%, i l'equip de govern no es queixava. Recorda que el Sr. Ferrari no hi era i que el Sr. Batle sí quan varen presentar una moció per millorar el finançament local i l'equip de govern, no els de Madrid ni el Senat -per cert, d'aquí un any i mig hi haurà eleccions i, si vol i té sort, i la gent li dóna suport, podrà estar allà-, hi va votar en contra perquè

governava el Partit Popular a Madrid, i totes les propostes que aquesta legislatura que s'han presentat en aquest consistori han tengut el suport unànim de tots els partits, no com ells, que varen votar en contra. Considera que no és el mateix estar en el govern o estar a l'oposició. Per acabar -ja que té moltes dades, però creu que la gent d'Inca estarà cansada-, li demana que entregui les claus; si no les entrega, li demanaria que retiràs el pressupost, que realitzàs les correccions del que han dit, totes les reduccions en temes que afecten la societat, les persones que més ho necessiten, les que no tenen recursos; així, no és que s'hagin de mantenir aquestes partides, sinó que s'haurien d'augmentar per contemplar les despeses que ha fet indegudament el 2010. Insta l'equip de govern que contempli els recursos reals que tindrà aquest ajuntament; per tant, li demana que retiri aquest pressupost, que el negociï amb els partits i intenti arribar a un consens. Opina que això sí que seria bo per als ciutadans d'Inca.

El Sr. Rodríguez vol recordar al Sr. Ferrari que, després d'escoltar algunes de les afirmacions realitzades en el plenari, qui decideix qui formarà la propera majoria municipal seran els ciutadans d'Inca. Comenta que en algunes de les afirmacions els ha recordat el Sr. Mourinho d'aquest temps, que dóna la culpabilitat dels resultats del seu equip als àrbitres, és a dir a les institucions supramunicipals; en canvi, a l'hora de realitzar autocrítica, zero, cero peperero ha dit abans. S'ha parlat de moltes coses: d'extrajudicials, de millora de preus. Li'n dirà puntualitzacions, perquè no vol estendre's massa; per trobar millors preus hi ha una fórmula que funciona molt bé: és la que no duen a terme, la de treure certs treballs a concurs públic en lloc de donar-les a dit o de fraccionar factures com fan. Així, considera que, en lloc de treure 2.000.000 euros com fan, aquí es pot fer feina per treure bons preus. Parlant amb el Sr. Ramis, li ha recordat que enguany al 2010 s'ha hagut de pagar 2.000.000 euros de despeses de l'any passat, els quals s'han incrementat en referència a l'any anterior, quan l'equip de govern els volia fer creure que els extrajudicials anirien baixant, i ha estat tot el contrari. El Sr. Rodríguez afirma que els volen fer creure que enguany no hauran de pagar extrajudicials amb els doblers de l'any que ve, i que al 2011 no hauran de menester doblers per poder pagar tot el pressupost. Vist això, després de 15 anys d'experiències amb ells, ja no els fan creure de cap manera que l'any pròxim no hi hagi extrajudicials amb els doblers del 2011, etc.

El Sr. Rodríguez continua dient que ha fet referència a la revista *Cinco Lobitos*. Explica que pot ésser que les altres institucions hi hagin destinat diners, i això és criticable o no; el que és criticable -diu sobretot adreçant-se al Sr. Ferrari- és de la forma en què ho han fet, utilitzant les extrajudicials de l'Ajuntament per pagar a una revista, sense haver-ho tengut previst en el pressupost. Li sembla que es pagà de la partida del Dijous Bo, perquè li vol recordar que en aquesta hi havia 300.000 euros d'extrajudicials, entre d'altres coses perquè d'algunes tasques hi havia factures fraccionades; aquí es pot treure un bon resultat econòmic en lloc de treure les factures fraccionades, llevat que l'equip de govern tengui interès perquè hi hagi una companyia en concret que dugui a terme aquesta feina. Ara bé, si treuen a concurs, es pot treure amb un preu, i aquest es pot millorar. Aquesta és la seva crítica constant que fan a l'equip de govern; atesa l'experiència d'aquests darrers 15 anys, no es poden creure aquest pressupost tal com l'ha fet -diuen que és l'únic i possible es pot dur a terme-. Fins i tot dins les dolentes perspectives del pressupost encara seran pitjors els resultats finals, i sobretot a partir del maig. Ell vol entendre que si hi ha una altra majoria com a mínim els pressuposts es portaran d'una altra manera, molt més clara, molt més diàfana; per això es demana al Sr. Batle màxima transparència. Ha parlat d'altres institucions i de la Universitat, només vol fer recordar unes paraules que li va dir a la regidora de Cultura fa dos plenaris: que tengués en compte que farien el seguiment de les beques Erasmus, que enguany han deixat de donar; han mirat els pressuposts i no les han posat. S'hi poden posar, no ho neguen, però no les han trobat,

així és que no retreguin el que fan altres institucions. S'adreça al Sr. Ferrari que el que ells fan aquí com a mínim no ho retreguin.

Per acabar la seva intervenció, el Sr. Rodríguez s'adreça al Sr. Ferrari per fer referència a dues qüestions més. Quan parlava de la Moció que varen presentar amb relació als caixers, va contestar que només n'hi havia un, això va donar a entendre. Li recorda que hi havia caixers a la via pública, a l'avinguda d'Antoni Maura, a l'avinguda de Coc i Lluc, i Bisbe Llompart, per exemple. Quant al projecte museogràfic, què li ha de dir que no sàpiguen tots, quan l'equip de govern va donar a dit a una propera persona del PP una feina per la qual es va cobrar una subvenció de la qual aquest ajuntament ha hagut de tornar la meitat. Aleshores per ells tot això és sostenible amb pines, per al PSM aquests pressuposts són una ruleta russa per al proper equip de govern, res més.

El Sr. García, en primer lloc, agraeix la intervenció del Sr. Ferrari, la qual no comparteix en absolut. El que li vol dir és que efectivament i en reiterades vegades que són els únics pressuposts possibles, suposa que ha quedat clar a la seva intervenció que eren els únics possibles en relació amb el caràcter general d'ingressos i despeses en la seva quantia global; que s'han reduït els ingressos i que s'han de reduir les despeses; per tant, que l'austeritat no era un mèrit, sinó era una imposició de la situació actual. Això era el que volia dir, perquè el detall del pressupost es pot canviar i fer-lo d'una altra forma distinta, absolutament, però no tan sols quant a xifres, sinó que li ho han explicat, i el Sr. Ferrari ho ha liquidat amb una intervenció de dos minuts. Quan ells es refereixen a una central de compres i el Sr. Ferrari diu que crearà una empresa pública, que és la solució per a la pròxima legislatura, que s'estudiarà crear una empresa pública, demana que no li faci realitzar una intervenció d'una hora per després dir-li que no ha dit això, que ho digui ara; s'analitzarà una estructura per a la creació d'una empresa pública per a la central de compres, ja que necessita un personal tècnic qualificat que no tenen. Si és així, no mereix més comentaris; és a dir, es continuarà amb el descontrol de compres que han mantengut fins ara. Però aquesta proposta no és del grup del Sr. García, sinó seva, l'equip de govern realitza la proposta i després no la compleix. Ja li han dit reiteradament que els deixin crear la central de compres en aquest ajuntament, i amb el mateix personal que hi ha amb un quart d'hora està muntada; però, si volen anar al seu model de central de compres, que no té altra virtut que intentar controlar la despesa de tot el que adquireix l'Ajuntament per després no posar en dubte si obtenen descomptes del 90% o no, li agradaria que rapidíssimament se li digués si és possible a què ascendeix en total aquest descompte del 90%, si a 40.000 euros, a 250.000 euros o a 1.000 euros. Voldria conèixer aquesta dada i si els descomptes del 90% volen dir que les factures han pujat un 100%, i d'1 euro han passat a 2 euros. Si és així, creu que no és el problema, sinó que hi ha descontrol de la gestió de compres i de la despesa en aquest sentit. Per tant, si hi ha descontrol, cal posar-hi remei, però no creant una empresa pública, no és la necessitat, ni estudiar com crear-ne una -el Partit Popular ho està estudiant des de fa 14 anys-. És clar, això ho estudiarà el pròxim regidor d'Hisenda, com ho han estudiat els anteriors regidors del Partit Popular. Així, el seu grup no s'hi pot entendre, amb aquesta manera d'estudiar unes coses, perquè entenen que en cinc minuts la central està creada. Afirmar que no ho diuen ells; ell creu que, si tenen la voluntat efectiva de posar-hi remei, en primer lloc li pareix molt encertat que hagi dit als seus regidors que es controlin, li pareix molt bé que després de 3 anys de legislatura el darrer any li digui que controlin les despeses. Considera que aquesta és una decisió encertada que ha tengut després de 3 anys; però, si a més es té la voluntat de controlar amb els tècnics i el personal municipal que tenen, es pot fer perfectament, igual que avui si volgués controlar els diria exactament -es disculpa i exagera amb una aproximació molt grossa- les factures extrajudicials que hi haurà l'any pròxim. Opina que seria senzill com posar en marxa el registre de factures i tenir controlades quantes n'hi ha als calaixos de l'Ajuntament que no es poden carregar en el pressupost d'enguany perquè

no hi ha partida; si avui qualsevol funcionari d'aquest ajuntament rep instruccions del Sr. Ferrari per a això, li ho pot contestar abans de final d'any. Espera que en aquest moment i en aquest plenari aprofiti per dir als tècnics municipals que abans de final d'any vol la relació de factures que hauran d'anar l'any pròxim com a factures extrajudicials. Li admet una diferència en el moment que les dugui del 20%; però, si ell segella les factures ara, veurà com en presenta poques més a partir d'ara, ja les tenen totes, encara que pot ésser que les canviïn. Aleshores el que noten a faltar és la voluntat de millorar la gestió dels pressuposts, no li basten amb les paraules, i assisteix una vegada més al debat ideològic entre PP i PSOE. Quant al problema, és de l'Ajuntament d'Inca, i pel que fa a la gestió directa doncs li pareix trist en aquest sentit, perquè PP i PSOE són els culpables que el finançament municipal no sigui el correcte, perquè li diguin que, si s'hi posen d'acord, qui no la deixarà aprovar...; amb tots els respectes, demana disculpes als companys del PSM, però li pareix que no tenen la força necessària per impedir-ho. El Sr. García creu que ells estan fora de tot dubte. Aleshores, el fet que una i una altra vegada hagin d'assistir a plenaris de l'Ajuntament d'Inca a sentir que el finançament municipal és deficient i és l'excusa perquè tinguin els pressuposts que tenen, ja li pareix inqualificable, no volen entrar en altres detalls de quantitats etc. etc. Li han semblat molt bé les subvencions nominatives, aquelles subvencions en què no s'ha retallat ni un cèntim de les més grosses; també que no fes cap referència que en aquest ajuntament no s'aprovarà cap altra despesa amb informe contrari de la Intervenció municipal. Els ha convençut, amb aquestes no intervencions i no respostes a les seves intervencions, que tot continuarà igual, que l'equip de govern pensa seguir igual perquè això els donarà la majoria absoluta; per tant, així duran l'Ajuntament a on l'estan duent econòmicament. Des d'Independents s'ha de reconèixer que el resultat d'aquesta gestió li dona resultats polítics, que li concedeix la majoria absoluta; no ho comparteixen, atès que tenir la majoria absoluta tampoc no és tenir ni estar en possessió de la veritat. Ara bé, els hauria agradat molt més, com han dit sempre, que elaborin el seu pressupost, però que almanco al final d'any diguin que han duit a terme d'aquest. Si no, que ja no el duguin al plenari, que el prorroguin un any darrere d'altre, que gastin el que vulguin i que facin el que vulguin. Però, de la intervenció que han tengut aquí després que ni controlaran, ni es cuidaran de complir les bases d'execució que controlen; és a dir, els seus regidors, que diuen que no votaran res que no poden fer, que sàpiguen que faran en contra del que votaran, aniran en contra de les bases d'execució del pressupost que aproven aquí.

El Sr. García comenta que el seu grup pot assumir les modificacions de crèdit i no les criticarà; és necessari fer-ne, i han dit sempre que el pressupost és una cosa viva, per tant es pot modificar. Però, en el mateix sentit s'entén que no es pot recórrer un any darrere d'altre a les extrapressupostàries, això és aquells doblers que es gasten quan no en tenen. Comenta que és quan s'espenya un motor una caldera, i demana quantes calderes s'han espenyat que s'han hagut de canviar; respon que cap, perquè quan s'espenya una caldera, un motor de Son Fiol o qualsevol cosa imprescindible el grup Independents hi votarà a favor, encara que a caixa no hi hagi ni un euro. Considera que no fa falta que s'hi voti a favor, atès que la llei ho preveu perfectament; el que no preveu és que munten unes fires en què es gasten X milions sense tenir-los en els pressuposts. El Sr. García no li vol posar més exemples perquè són recents, i opina que a l'equip de govern li és igual. Així es manegen, perquè quan parlen d'extrapressupostàries i de 2.000.000, vol dir que es passen d'un 70% del pressupost que poden gastar de forma directa. Estan cansats de veure que privatitzen amb l'empresa pública, aquest fet els preocupa perquè no saben quines funcions tindrà aquesta; han privatitzat la neteja i els fems, estan convençuts que intentaran privatitzar l'aigua. Vol reiterar per enèsima vegada que serà un altre gran desbarat i torna a ésser una recollida de dividends. El Sr. García espera que no ho facin, l'anterior batle va dir que no tenia cap intenció a fer-ho, però ja no hi és; és a dir, va complir en aquesta ocasió, per la qual cosa l'admira. Per tant, el partit d'Independents té

absolutament assumit com no pot ésser d'una altra manera que han tengut, tenen i -almanco com diu el Sr. Rodríguez- fins no sap quina data del mes de maig tendran majoria absoluta. Ara bé, aquest fet no els eximeix de complir la llei amb les bases pertinents i ajustar-se el pressupost. És l'únic que demanen, i per què no tenen aquesta intenció, es barallen si l'IBI ha pujat o no, si la recaptació no és el mateix que apujar el rebut; això està molt clar el que és, i es demostra en les quantitats. Considera que també està molt clar que no tenen cap interès a posar damunt la taula les factures extrajudicials, a controlar la despesa, i quan se'ls parla de fer un seguiment de les compres es remeten a analitzar i crear una empresa pública. El Sr. García opina que es pot muntar amb els mateixos funcionaris, si fa l'esforç de suprimir dos o tres càrrecs de confiança absolutament prescindibles ja no hauran de menester estudiar-ho més; si eliminen tres càrrecs de confiança i en posen un a la central de compres, hi estan d'acord, però no vol fer de la central de compres cavall de batalla. El Sr. Ramis ha posat d'exemple la guarderia municipal. Segons el seu punt de vista, el tema de les obres en aquest municipi ja és al·lucinant; han arribat a un estat d'execució d'obres amb uns imports de despesa extraordinaris, i no s'ha pres cap determinació al respecte, que és el que reclamen ells aquí. Volen que l'equip de govern vengui i els diguin tot el que han detectat que no ha de tornar a succeir, i que hi posaran aquest remei. Però, avui no se li posa cap remei, com no n'han explicat cap per a les deficiències de l'execució del pressupost. Així doncs, el grup del Sr. García ho ha d'admetre perquè no queda altre remei que siguin els seus pressuposts, però el que no els pareix bé i no tenen per què admetre és que el gestionin d'una forma tant nefasta, gastant un 70% més del que poden gastar i que en qualsevol obra que realitzin les despeses extraordinàries siguin tan elevadíssimes. Si aquest és el sistema, arriba a entendre fent un esforç la posició del Sr. Ramis que l'endeutament bancari no són 14.000.000 euros; el que hi ha dins els calaixos i el que ve darrere, ell no dirà si són 22 o 23 milions, però fins que no ho posin damunt la taula se sospita que hi ha un altre endeutament. Aleshores si l'equip de govern no parla del mateix, no es poden entendre, però basta parlar de factures d'aquí endavant, d'allà darrere, i no fa falta recórrer a la macroeconomia, que qualcú ho ha de fer, però creu que l'Ajuntament d'Inca no fa falta que vagi a aquest nivells. Cal posar damunt la taula el deute dels bancs i els proveïdors, i que tenen una roda de tants de milions, que també són doblers que es deuen però no es poden pagar. Així, no fa falta anar a Madrid; això s'ha viscut sempre a un ajuntament sempre s'ha reclamat a un lloc i a un altre, la mancança de subvencions i d'ajudes també s'ha reclamat que són competències pròpies del Govern i han de córrer ells amb les despeses. Comenta que de vegades també va bé córrer amb despeses perquè no es planten d'una vegada. Estan esperant la Moció del seu grup contra el finançament que l'Ajuntament hagi de fer el manteniment dels centres educatius; la varen anunciar ja fa estona, però pensaven que PP i PSOE es posarien d'acord i presentarien la moció, hi votarien a favor, anirien a Madrid i se solucionaria. Ara bé, veuen que esperen la seva moció, que els diguin que el manteniment dels centres públics, que ve donat en funció d'una llei o un decret franquista, ja és hora que es rectifiqui; si els fa falta aquesta empenta, la duren, però ells són molt conscients davant dos monstres, en sentit afectuós, com són el PP i el PSOE. Per tant, creu que totes aquestes qüestions ja és hora que es deixin de debatre i es resolguin. El Sr. García manifesta dirigint-se al Sr. Batle que el seu grup se sent totalment decebut d'aquest nou pressupost i que esperava que s'aprofitàs -com han dit inicialment- l'oportunitat de dir-los que corregirien tot el que reconeixen que fins ara han fet malament. Per ells les dues coses generals que s'han fet malament són el descontrol total i absolut en la despesa, i fiar-se excessivament d'apujar any darrere any els impostos i viure dins una bombolla que no responia amb la realitat; no entra si el PSOE és qui els apuja o els abaixa, o si ho fa l'equip de govern els apuja; el que no comparteixen és la generalitat de la gestió.

El Sr. Ferrari, adreçant-se al Sr. Ramis, li diu que el respecta molt, encara que tenen perfils ideològics diferents i comportaments polítics totalment diferents, el respecta moltíssim, com a qualsevol persona que hi ha en aquesta sala. Respon una pregunta que li feia el Sr. Seguí; ni adjectivava, ni qualificava cap comportament de ningú, responia simplement una pregunta que li feia el Sr. Seguí. Li demanava si havia més proveïdors i li contestava que no n'hi havia més quan es parlava de les factures amb el descompte del 90%. És veritat que quan s'està parlat d'un proveïdor que fa aquests descomptes crida l'atenció, és normal que passi això; quan una persona com ell, que està dins el ram de la construcció, i ho sap perfectament, compra a diferents proveïdors, el preu no serà el mateix, canvia segons la quantitat que compres, quantes més compres més descompte es té. Considera que aquest fet és evident, són pures economies d'escala, no és que el proveïdor engani l'Ajuntament, sinó simplement que l'Ajuntament li compra més producte i el proveïdor -que funcionarà amb el seus proveïdors amb ràpels i amb altres coses- s'estima fidelitzar un client com pugui ésser un ajuntament i oferir-li millors descomptes; això és tot i no té més explicació. Comenta que li ha fuit el Sr. García, i adreçant-se al Sr. Ramis i al Sr. Rodríguez, manifesta que hi haurà un debat de les despeses extrapressupostàries en el seu moment; l'han de avançar, però el tendran. Explica que és veritat que l'any 2011 hi haurà factures extrapressupostàries, no ho nega, el que nega és que hi hagi un deute de 22.000.000 euros, com ell ha acabat dient; el que es deu als bancs a dia 31 de desembre seran 14.500.000 euros més aquests 2.200.000 euros que ja diuen que tenen d'extrapressupostàries, en total a ell li surten 17.000.000 euros de deute.

Quant al comentari del Sr. Rodríguez, el Sr. Ferrari li aclareix que el Sr. Ramis parlava de 22.000.000 euros de deute.

El Sr. Ferrari vol aclarir que el Sr. Ramis i el Sr. Rodríguez parlaven que ja hi hauria el debat de les extrapressupostàries, però el Sr. Ramis afirmava que el deute de l'Ajuntament era de 22.000.000 euros. En la realitat no és de 22.000.000 euros; ell fa un simple càlcul sumatori: 15 més 2 són 17, no 22, així el deute seria de 17 milions d'euros entre doblers bancaris, préstecs i doblers que es deuen als proveïdors. Comenta que la realitat del tema no és aquesta, el debat de les extrapressupostàries el tendran, ni ell mateix sap a quant ascendiran, perquè hi ha proveïdors que no han presentat les seves factures a l'Ajuntament. Una idea clara que es pot tenir és que la quantitat sempre es mourà entre un 30% o 40% a baix del darrer Ple en què es varen aprovar extrapressupostàries; això és tot i ells no enganen, són ben transparents, i tots els ajuntaments de les Illes tenen factures extrapressupostàries.

El Sr. Ferrari continua parlant de les despeses dient que totes les despeses de l'Ajuntament baixen, absolutament totes. S'ha de dir que baixen en gran part com a conseqüència de la baixada de sous i despesa social, de l'aprovació del Reial decret llei que obliga els ajuntaments a abaixar els sous dels funcionaris; també baixen perquè es retalla la despesa que consideren que en aquest moment no és important, és urgent però no important; es retalla, i totes les àrees tenen una retallada, absolutament totes.

El Sr. Ferrari explica que enguany s'obligaven a aportar uns doblers i a acabar aquesta aportació, no és que la retallin sinó que finalitzava. Per altra banda, comenta que no es retalla res a la Fundació Es Garrover. Quan sent parlar de la despesa en educació i en ensenyament, està d'acord amb una cosa que va dir el president Zapatero: que en temps de crisi s'ha d'implementar i s'ha de potenciar l'educació i la formació de la gent que estigui en atur, han de reciclar el coneixement perquè puguin accedir al lloc de feina. Això no fa falta que ho digui el Sr. Zapatero, perquè això és una bajanada, ho pot dir qualsevol persona i qualsevol polític. Se sap que és així, és una regla purament econòmica en temps de crisi, molt simple. Ara bé, que es digui que els joves d'Inca no saben a on és el

casal universitari... És al Casal de Joves, estan molt més còmodes ara, i segueixen amb la despesa. El Sr. Rodríguez parlava de les beques Erasmus, i bé que feia una puntualització; és cert que poden anar dedins, no és que hi puguin anar, és que hi van, ja tenen la previsió per a les beques Erasmus, les tenen en compte. No veurà la partida de beques Erasmus, però dins Acció cultural o Cultura hi són. Hi ha partides que saben que no es poden tocar, i una d'elles és l'educació. Confirma que és veritat que s'hi ha retallat i demana que, si arriben 500.000 euros menys, quina altra cosa poden fer. És evident que amb aquests doblers menys es podran fer menys programes de formació a l'àrea que gestiona la Sra. Pericàs, molts menys cursos de formació, moltes menys persones que podran accedir al mercat amb coneixements reciclats; però, no és culpa seva. El fet que el Govern de les Illes Balears hagi deixat d'invertir 10.000.000 euros en la Universitat de les Illes Balears tampoc és culpa d'aquest consistori. Tothom ha de defensar el seu redol, i ell ha de defensar el seu municipi, que és Inca. El dia de demà, si arriba a ser senador o diputat, defensarà el seu redol, i el seu redol serà Espanya, però també serà Inca, i això ho té molt clar. I el dia que vulgui defensar una altra cosa o Europa, també la defensarà, si un dia hi arriba i els ciutadans consideren que hi ha d'anar -cosa per la qual estarà molt agraït-. Efectivament creu que aquest equip de govern està sobradament capacitat per dur a terme una nova legislatura, per escometre un nou projecte polític en aquest ajuntament, sempre i quan els ciutadans així ho considerin.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. Ferrari i diu que ha quedat molt clar el debat. Vol anunciar al Sr. Ramis que li farà al·lusions, perquè n'ha fet constantment a les seves intervencions, a la seva persona i que evidentment no li donarà la paraula perquè tancarà. Comenta que l'ha deixat parlar i que ha escoltat el que ha dit; té molt clar que són els pressupost de l'equip de govern, i no ve a discutir els pressupost amb l'oposició, ve a discutir i a presentar el pressupost de l'equip de govern i no dóna la culpa a ningú. La gestió municipal té la responsabilitat, per allò bo i per allò dolent. A uns els agradarà i a uns altres no, i no cerquen culpes, i menys cerca que les culpes siguin d'Obama o del papa, perquè tenen clar que ni Obama ni el papa pinten res en els pressupost de l'Ajuntament d'Inca, com també tenen molt clar que la situació real i social del municipi és diferent de fa quinze anys. L'equip de govern té la capacitat de reacció de saber en cada moment com s'ha de gestionar la institució pública. Pot coincidir amb el Sr. García que potser durant aquests quinze anys s'ha dut una dinàmica positiva, amb doblers, que es feien inversions i tal vegada no han estat previsors; té raó, potser s'hagin gastats doblers a balquena, no ho discutirà. Quan parla d'economia familiar, de crisi i de guerra, vol dir que a casa seva o a l'Ajuntament fa el mateix, aplica les despeses en funció dels ingressos, i si abans podia donar dos capritxos als seus fills i avui no els pot donar, no els dona. Aquesta és la realitat a l'Ajuntament, que és la seva, i no té cap problema a l'hora de dir que vol gestionar l'Ajuntament com gestiona casa seva.

El Sr. Batle explica que avui no hi ha ingressos i el Sr. Ferrari ho ha explicat molt bé; la situació és diferent, agradi o no, i no admet el que diu el Sr. Ramis que la recuperació econòmica d'Inca serà més llarga que la resta d'Espanya o d'Europa. Fa pocs dies feien la darrera corba de la crisi i ara resulta que al cap d'un parell de dies el president del Govern diu que tenen cinc anys. El que no admet és que venguin aquí i clavar-los un arrambatge de por; els diu de tot, que apugen els impostos... i que el Sr. Ramis abaixarà els impostos, ho ha dit i ho ha publicat a la seva pàgina web. Els diu que l'Ajuntament apuja els impostos, i evidentment, quan hi ha hagut bona econòmica han tengut un augment dels impostos, però no avui ni l'any pròxim, com ha explicat el Sr. Ferrari; no el volen escoltar, quan ho explica i dóna la informació, hi estiguin d'acord o no.

El Sr. Batle ja li ha repetit un parell de vegades que no diguin mentides i vol contar una mentida grossa: quant al polígon, i si s'equivoca que el Sr. Seguí el rectifiqui, no hi han

renunciat. Quan el Sr. Ferrari li ha dit que s'ha de mirar el pressupost i que ha de saber la realitat de l'Ajuntament, es fa per cooperació, i sap que les aportacions que ha fet l'Ajuntament superen el que ha d'aportar. Per aquest motiu no posen cap doblar en el pressupost, perquè els n'han de donar. Diu al Sr. Ramis que no ho sap i que, com que diu que no posen cap doblar, vol dir que renuncien; li pareix totalment fals i li diu públicament que ells no han renunciat mai al polígon.

El Sr. Batle crida l'atenció al Sr. Ramis i demana que no li faltin al respecte, perquè l'educació no s'ha de perdre, i que no li digui cara dura. Diu al Sr. Ramis que defensa molt el polígon i que ell ha esperat al darrer dia per fer les al·legacions quan han tengut cinc anys el polígon aturat. No ha vist cap ajuda per treure el polígon, varen dir que el prorrogarien trenta 30 dies i en varen demanar 45, que és el màxim que marca la llei, i el darrer dia presenta les al·legacions. L'insta que li vinguin a dir que defensi el polígon, perquè el defensa, i que no li digui més mentides.

Quant a la guarderia municipal Toninaina, el Sr. Batle confirma el que diu el Sr. Ferrari que el deute que hi ha és el que tenen, i no 4.000 milions de pessetes ni 24.000.000 €; si no hi estan d'acord i no ho comparteixen, li pareix molt bé, però el deute és el que és, està en els pressuposts i així és com està reflectit en el pressupost que es presenta. Ell no retirarà els pressuposts i creu sincerament que han fet un pressupost seriós, responsable, i que han intentat adaptar-se a la situació actual. El Sr. Rodríguez li demanava transparència, i pot entendre que una setmana sigui poc temps per poder revisar-los, però els duen a debat, els presenten, quan hi ha altres institucions que no ho fan, i aquest equip de govern, com a mínim, els du a discussió i a votació. Li consta que a altres institucions no es duen els pressuposts i reconeix que han fet uns pressuposts complicats, difícils, en els quals tothom s'ha involucrat. Considera que part dels regidors s'ha fet un gran esforç per prioritzar, com deia molt bé el Sr. Ferrari, la gestió de les persones davant la gestió d'altres coses.

El Sr. Batle agraeix al Sr. Ferrari la seva feina.

Seguidament es passa a votar el dictamen i n'esdevé el següent resultat: dotze (12) vots a favor del grup municipal Partit Popular i nou (9) vots en contra dels grups municipals PSIB-PSOE, PSM-Entesa Nacionalista i Independents d'Inca.

Atès el resultat de la votació, es declara aprovat el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per aprovar els pressuposts de l'ajuntament i els seus organismes autònoms per a l'exercici 2011.

4. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER A L'APROVACIÓ DEFINITIVA DE LA MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE L'IMPOST DE BÉNS IMMOBLES

Els reunits consideren el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per a l'aprovació definitiva de la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de l'Impost de Béns Immobles, de data 20 de desembre de 2010, i que transcrit textualment diu:

“Proposta de la Batllia en relació a l'aprovació definitiva de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost de Béns Immobles

Antecedents

La darrera modificació de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles va ser aprovada definitivament per acord plenari del 23 de desembre de 2009 i entrà en vigor l'1 de gener de 2010.

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, preveu, en els seus articles de 16 a 19 el procediment per a la modificació de les ordenances fiscals.

L'acord provisional de modificació d'aquesta ordenança fiscal va ser aprovat provisionalment per acord de l'Ajuntament ple en sessió celebrada el 29 d'octubre de 2010.

De conformitat amb l'article 17.3 del RD legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, s'ha exposat el referit acord en un període de trenta dies hàbils des del següent a la publicació en el BOIB núm. 163, de 9 de novembre, a efectes de consulta i presentació de reclamacions. Així mateix, aquest anunci es va publicar en el diari provincial *Última Hora*, de dia 17 de novembre de 2010, i lògicament s'ha exposat en el tauler de l'Ajuntament.

En el referit període d'exposició s'ha presentat una al·legació:

Pel grup municipal del PSOE, amb registre d'entrada núm. 16322/2010, de data 15/12/2010, en relació amb el present acord.

En el referit escrit es fan bàsicament les següents peticions:

'En relació amb la modificació... que suposa la rebaixa del tipus de gravamen del 0,6% al 0,57% s'ha constatat que els rebuts del 2011 tendran un augment aproximat del 4,89%... Demanam la rebaixa del tipus... del 0,57% al 0,55% per tal d'aconseguir que els rebuts del pròxim any no suposin cap augment per als inquers'.

Proposta de la Batllia

Vista l'anterior al·legació, segons aquesta batllia cal desestimar-la íntegrament una vegada analitzada i estudiada la càrrega fiscal dels contribuents del municipi i per tal d'obtenir un funcionament òptim dels serveis generals municipals en el 2011, la proposta de reducció dels tipus de gravamen del 0,6% al 0,57%, suposa una minoració de les quotes líquides a satisfer en el proper exercici de 2011 pel concepte d'IBI de naturalesa urbana, resultant una equiparació raonable entre les satisfetes en el 2010 (amb el tipus del 0,60%) i les resultants pel 2011 (amb el tipus del 0,57%).

Conforme el que disposa l'article 123.1.d) de la Llei de bases de règim local, correspon al Ple l'aprovació de les modificacions de les ordenances.

Per tant, elevo a la consideració de l'Ajuntament ple les següents propostes per a l'aprovació definitiva de la modificació de l'impost de béns immobles:

Primer. En compliment del que disposen els articles 15 a 19 del Text refós de la Llei de les hisendes locals (Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març), s'acorda aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost de béns immobles de naturalesa urbana i rústica (la darrera modificació de la qual va ser aprovada definitivament per acord plenari de 23 de desembre de 2009), en relació amb els articles que a continuació es descriuen:

Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles

Text que es modifica:

'CAPÍTOL VII

Quota tributària i tipus de gravamen.

Article 14

1. La quota íntegra d'aquest impost serà el resultat d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen.
2. La quota líquida s'obtindrà minorant la quota íntegra en l'import de les bonificacions previstes legalment.
3. Els tipus de gravàmens incrementats dins els límits previstos a la Llei reguladora són els següents:
 - Tipus de gravamen per als béns urbans: 0,57 %
 - Tipus de gravamen per als béns rústics: 0,60%
 - Tipus de gravamen per als béns de característiques especials: 1,3%".

DISPOSICIÓ FINAL

La present Ordenança fiscal, que se sotmetrà a la consideració de l'Ajuntament ple el 23 de desembre de 2010, entrarà en vigor el dia de la seva publicació íntegra en el BOIB i, en tot cas, a partir del primer de gener de 2011.

Segon. El referit acord de modificació i l'Ordenança fiscal reguladora modificada es publicarà en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i s'aplicarà a partir del termini que marca la disposició final de la referida Ordenança fiscal.

Tercer. Contra el present acord definitiu de modificació del tribut referit, els interessats podran interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Balears, dins el termini de dos mesos des del dia següent a la publicació del present acord en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de conformitat amb els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol de 1998, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa."

El Sr. Ferrari manifesta que, amb motiu de les al·legacions presentades a l'Ordenança fiscal de l'impost sobre béns immobles, quan varen modificar el tipus impositiu del 0,60% al 0,57%, a fi i efectes de minimitzar l'impacte de l'increment del 10% dels valors cadastrals anuals a les butxaques dels ciutadans, varen pensar i varen analitzar de manera monetitzada la rebaixa del 0,60% al 0,57%. Explica que el grup municipal PSIB-PSOE ha presentat una al·legació demanant que es rebaixi al 0,55% i proposa no acceptar-la i rectificar l'acord que varen prendre al Ple en el seu moment.

El Sr. Ramis manifesta que l'any passat va ser el seu grup qui va proposar la modificació o reducció del coeficient, perquè durant aquests anys, des del 2003 en què l'equip de govern va decidir sol·licitar la revisió dels valors cadastrals i va pujar per tant la contribució, aquestes pujades no es devien de cap manera a la responsabilitat del consistori inquer i el seu grup mantenia que, efectivament, qui podia decidir si

augmentava o disminuïa la contribució urbana era precisament i únicament aquest consistori. Arran d'aquella proposta l'equip de govern va decidir baixar el coeficient del 0,65 al 0,62% i el grup socialista va recórrer a aquesta reducció perquè significava una pujada de prop d'un 10%, i a la mateixa sessió plenària va decidir rectificar i reduir fins al 0,60%. El Sr. Ramis reconeix que enguany ha estat el mateix equip de govern qui ha decidit reduir fins al 0,57%, i que el Partit Socialista ja va indicar l'any passat el rebuig d'aquesta esmena, que va significar una pujada mitjana d'un 2%, aproximadament, quantitat que ve confirmada per les mateixes dades dels ingressos municipals. En el pressupost contemplava uns ingressos de 7.100.000 euros i finalment s'han recaptat 7.540.000 euros. Comenta que és veritat que des de la gestió cadastral els han indicat que s'han donat d'alta 834 unitats cadastrals i que això suposa 290.000 euros més del que estava previst inicialment; precisament, els 151.000 euros corresponen a la pujada d'aquest 2% que ja varen dir.

El Sr. Ramis recorda que l'equip de govern deia que els inquers han d'estar satisfets d'aquesta feina que ha fet perquè ha congelat els impostos. El Sr. Ramis vol dir a tants de ciutadans que comparin el rebut de l'any passat amb el d'enguany, perquè aquesta és la realitat, i l'equip de govern té les dades i sap que es va produir aquesta pujada. Comenta que el Sr. Batle ha tornat enganar els inquers, quan ha indicat reiterades vegades que la contribució quedaria congelada i que els rebuts no sofririen cap increment, però la realitat és molt diferent. Amb la modificació de tipus que aplicarà l'equip de govern del 0,60% al 0,57% es produirà una pujada mitjana propera al 5%. En pot donar dades clares, dades que l'equip de govern té i no inventades, dades cadastrals, el número, la persona que l'any que ve pagarà més, com per exemple el propietari d'un habitatge al carrer de Campanet que està valorat en 127.919 euros; amb aquesta modificació pagarà 729 euros l'any que ve, quan el 2010 ha pagat 643 euros, fet que suposa, en aquest cas, una pujada d'un 13,29%; hi ha un senyor que té una casa al carrer de la Calobra, valorat en 71.960 euros, que enguany ha pagat 353 euros i l'any que ve pagarà 410 euros, que resulta una pujada d'un 15,93%; als carrers de Cervantes i la Balanguera, les pujades són d'un 4,63%; al carrer de Gómez Ulla, Pau Casesnoves i General Rodríguez, d'un 6,16%: s'ha passat de 294 euros que han pagat enguany a 312 euros que pagaran el 2011, fet que representa una pujada mitjana d'un 4,89%.

El Sr. Ramis diu que el Sr. Batle s'ha cansat de dir que es congelaran els impostos, que els qui els apugen són els de Madrid, i dóna aquí unes dades que l'equip de govern té i coneix, conscients que enguany amb aquesta modificació es produirà una pujada, i enganant, per tant, els ciutadans d'Inca. Una cosa és que diguin que no augmentaran el que estava previst en el 2003, que es reduirà aquest coeficient i que no s'incrementarà tant com havien decidit el 2003, però que realment pujaran; això és el que han de dir perquè és una veritat que l'equip de govern no vol reconèixer. No ho varen fer l'any passat, que va pujar un 2%, i no ho fan enguany, quan la pujada serà de prop d'un 5%. És la problemàtica i la realitat de la situació que l'equip de govern està provocant en aquest ajuntament. El Sr. Ramis diu al Sr. Batle que ell coneix perfectament aquest fet i que sap que intenta tapar la realitat, i que està incomplint la seva paraula una vegada més, que els càlculs suposen aquesta pujada mitjana de quasi un 5% i que li n'ha donat diferents exemples. La previsió de l'impost de la contribució ja contempla un increment d'un 23%, i això vol dir que ingressaran prop de 1.700.000 euros més. Comenta que és cert que no són 2.000 noves altes com el Sr. Batle deia, sinó prop de 1.300, però això encara és més greu perquè tothom sap que enguany no s'han construït 1.300 habitatges, sinó que ells no han tengut el control que quan es construïa o es donava d'alta una casa començàs a pagar. Així, s'han produït aquestes situacions que ara, finalment, han detectat, perquè no és just que hi hagi gent que no pagui la contribució. Per tant, exigeixen que l'equip de govern compleixi la seva paraula i accepti reduir aquest tipus de

gravamen fins al 0,55%, que és una quantitat que garanteix una congelació real de l'impost que pagaran els ciutadans d'Inca l'any 2011.

El Sr. Batle torna a recordar al Sr. Ramis que ell sí que vol complir la seva paraula i que ja va fer la mateixa pregunta al Sr. Ferrari al darrer plenari, si amb aquest 0,57% es mantindrien els mateixos rebuts, i li va contestar que sí. El Sr. Batle comenta que ha rebut al seu despatx un munt de gent, suposa que influenciada per les notícies que surten, dient que el rebut li havia pujat; ho ha anat a comprovar, i cèntim a baix, cèntim a dalt, pagaven el mateix. Demana al Sr. Ramis si vol que li deixi clares les 2.000 altes que va explicar el Sr. Ferrari, 1.200 de noves i 800 de revisades. Diu que no sap com li ha d'explicar si no ho entén. El Sr. Batle explica que ja va dir que la contribució no s'apujaria i que aquest és el seu compromís, i demana al Sr. Ramis que no torni a dir que no compleix la seva paraula perquè té la voluntat de fer-ho, ho té claríssim.

El Sr. Rodríguez manifesta que aquests dies acaben de viure, i que també ho han viscut per la premsa, que aquests dos partits majoritaris es ficaven a un foc creuat de declaracions i contradecaracions sobre la qüestió si s'havia pujat o no aquest impost, o si no s'apujaria; l'únic que han aconseguit ha estat confondre els ciutadans, que tanmateix era el que es pretenia. Al cap i a la fi, qui se n'adonarà realment a l'hora de pagar serà aquest mateix ciutadà, confús ara mateix per si li han pujat o no l'IBI. En realitat, segons el seu grup ambdós tenen raó, ja que no tots els rebuts s'han vist ni es veuran incrementats com afirma el grup municipal del Partit Popular. Però, amb el sistema de revisió de l'IBI que l'equip de govern té implantat, els ciutadans d'Inca es veuen afectats de manera diferent; això vol dir que el sistema que s'aplica no és el millor que pugui tenir una administració pública, quan les seves decisions perjudiquen més uns ciutadans que uns altres, la qual cosa no els sembla gens bé. Alguns contribuents veuran com se'ls apuja l'IBI i en canvi d'altres veuran com aquest impost no se'ls apuja. També és cert el que diu el Partit Popular, que s'han tret més contribuents i s'ha revisat l'impost a molta gent, i tots aquests sí que es veuen afectats per la seva puja que, segons l'equip de govern, no puja. És cert que l'Ajuntament pretén recaptat un milió més d'euros que l'any passat, i això no s'aconsegueix només sense pujar l'IBI.

El Sr. García manifesta que el seu vot va ser favorable en el seu moment i que no té cap motiu per canviar-lo. Explica que tenen molt clara la situació que es produeix amb aquesta proposta i la responsabilitat que hi tenen davant; si s'han passat moltíssim de temps demanant que es revisàs el tipus de gravamen i que es rebaixàs, ara no poden estar-hi en contra i entrar en matisacions. És cert que el tipus s'abaixa i que, indiscutiblement, es pot abaixar més, però la proposta majoritària és aquesta, i votar en contra per demanar més no seria el sentit lògic de la seva petició. No comparteix en absolut el fet que es digui que tots els rebuts quedaran congelats perquè no és així i ho han d'admetre, però no volen entrar en les discussions improductives si és o no és, o si serà o no serà, sinó que es dirigeix als ciutadans que els escolten i els aconsella que guardin el rebut d'enguany i el comparin amb el de l'any que ve. Amb això no s'ha d'eximir que la contribució sigui o no elevada i no vol entrar en la distinció amb els altres municipis, perquè li preocupa realment que sigui a Inca.

El Sr. García expressa que mantén, des de fa molt de temps, que s'ha de donar més importància a la revisió de tots els padrons de qualsevol impost de l'Ajuntament perquè entenen que no és correcte anar a empentes i rodolons fent revisions, i que després apareguin 800 altes, perquè estan convençuts que revisant tots els padrons, de recollida de fems, vehicles, etc., es podrien abaixar fins i tot els costos al ciutadà, sempre que fossin capaços d'ajustar la despesa. Aquest era l'exercici que creu que s'esperaven en aquest pressupost d'enguany, els exercicis fets per la majoria municipal de retallar i explicar els

retalls exactes del tipus de despesa, sempre que no els sorprenguin l'any que ve amb extrajudicials. Per tant, no és la seva proposta de retall o disminució del coeficient, però es feliciten perquè se'n du almanco una que realment disminueix el coeficient que aplica l'Ajuntament. També agrairien, encara que no és el seu paper, que d'una vegada per totes s'explicàs al ciutadà, per tal d'aclarir-li i no embullar-lo més, com es genera l'IBI, és a dir, que des de Madrid fan una ponència que se sol·licita des d'aquí; que des d'aquí no s'impugna ni es rectifica, perquè ja va bé el que es diu des de Madrid, i que, a més, es fixa un coeficient, i finalment el que paga d'IBI el ciutadà és perquè l'Ajuntament vol, atès que està exclusivament en les seves mans. Demana que no embullin més dient que si Madrid, que si Palma, que si Llorito o Brussel·les, perquè si l'Ajuntament volgués que el ciutadà pagàs encara menys, indiscutiblement ho podria fer, i s'ha d'explicar amb claredat al ciutadà que és necessari que pagui això per tal de poder gestionar la despesa. El Sr. García assumeix perfectament que dos partits com els grups del Partit Popular i el PSIB-PSOE tinguin la intenció de treure'n benefici propi, però creu que la seva postura, que no és equidistant, és encertada i que la responsabilitat final del que paga el ciutadà és de l'Ajuntament i de la majoria que el governa.

El Sr. Ferrari dóna la raó al Sr. García quan afirma que les revisions cadastrals són una competència de Madrid i que els ajuntaments la solen sol·licitar, ja sigui per *motu propi*, perquè s'ha revisat un pla general o perquè ho marca la llei, i una d'elles és que han passat els deu anys. L'Ajuntament ho ha de sol·licitar i Gerència Cadastral fa les valoracions del que ells anomenen riquesa nacional ubicada a un municipi, que són els immobles, i que també ho fa d'ofici. Va haver-hi una revisió cadastral, varen haver-hi unes valoracions, i és veritat que quan arriben les valoracions individualitzades els ciutadans les poden impugnar via ponència de valors, encara que és un procediment enfarfegós, però existeix, i això és ben cert.

El Sr. Ferrari es vol centrar en el tema de debat, si baixar o no el tipus impositiu al nivell que demana el grup socialista, que dóna a entendre que s'ha incrementat la imposició fiscal de l'IBI perquè hi ha hagut més ingressos; ho torna a desmentir, afirma que no és així, i ho exposa amb un exemple gràfic: si ara hi ha 21.000 immobles que paguen 1 euro, l'Ajuntament ingressarà 21.000 euros, però si l'any que ve surten 1.000 immobles més, hi haurà un padró de 22.000 euros i s'ingressaran 1.000 euros més, però no s'ha pujat aquest euro de cost. La factura fiscal no s'incrementa al ciutadà, es continua mantenint igual, el preu de cost continua essent el mateix. És molt fàcil contar les veritats de manera parcial, agafar el que els interessa i amollar-ho, però s'han de respectar els ciutadans, que els estan escoltant, i els han de contar les veritats. I és que la imposició dels tributs, tal com es va aprovar en el seu moment, mantén i congela la pujada d'aquest 10%, minimitzada en segons quins casos. El Sr. Ramis parla de casos concrets dient que el Sr. Batle ha tornat a enganar perquè té rebuts que puguen més. És veritat que quan un realitza un estudi econòmic ho fa de tot i no pot anar valor per valor, rebut per rebut, perquè això seria triplicar el que podria ser una revisió cadastral, i aquesta no és la seva feina, sinó intentar que tots els rebuts minimitzin el cost d'aquest 10% que s'ha incrementat any darrere any. Es pot elaborar un estudi econòmic, que la resta de grups polítics tenen, i saben que, al final, baixar al 0,57% és el correcte per minimitzar la pujada. El ciutadà d'Inca el 2011 pagarà el mateix, aquesta és la filosofia; és veritat que hi ha ciutadans que pagaran una mica més, com també que amb les noves altes hi ha ciutadans que mai han pagat un duro a aquest ajuntament i ara començaran a tributar perquè Gerència els dóna d'alta i els inclourà dins el padró, i també hi haurà rebuts que pagaran menys. La veritat i la realitat és que abaixant al 0,57% no hi haurà pujada mitjana, sinó que es congela. Es preveu que enguany l'Ajuntament ingressi una quantitat de 7.500.000 euros, quan el pressupost inicial era de 7.100.000, com a conseqüència de l'entrada dins el padró d'aquestes noves altes, com bé deia el Sr. Ramis. El Sr. Ferrari

creu que es compleix la promesa del Sr. Batle que no s'apujaran els impostos i que el seu objectiu és minimitzar la pujada. L'única manera, perquè no es pot actuar damunt els valors cadastrals, era rebaixar el tipus impositiu, i creu que els ciutadans d'Inca haurien d'estar contents que aquest equip de govern, en temps de crisi, també miri per les seves butxaques i permeti que no paguin el que pagaven els anys anteriors, és a dir, que l'any passat, enguany i l'any que ve paguin la mateixa quota.

El Sr. Ferrari vol fer una darrera puntualització i comenta que és veritat que es pot donar el cas que hi hagi qualche rebut que s'incrementi, però s'ha de contar tot; i és que ahir o abans-d'ahir es varen debatre els comptes i es va aprovar la Llei general de pressuposts estatals. Explica que en aquesta llei l'Estat espanyol sempre aprova la pujada dels valors cadastrals; si no ho recorda malament, és d'un 2,2% i, si s'equivoca, el Sr. Ramis, qui ha votat a favor del pressupost, el podrà rectificar. Els valors cadastrals a Espanya, inclosos els dels inquer, s'incrementaran en un 2,2%, i s'han de contar totes les veritats.

El Sr. Ramis contesta al Sr. Ferrari que no va poder votar perquè el grup del Partit Popular els en va vetar, i amb això varen perdre unes subvencions molt importants per a aquesta comunitat, gràcies que ells, no només no hi varen votar en contra, sinó que varen impedir que aquestes inversions arribassin a aquesta comunitat. El Sr. Ramis sap i reconeix -com no pot ser d'una altra manera- que el Sr. Batle té voluntat, però que no la compleix, i deu ser que no té la informació perquè els seus regidors noli aporten la documentació que existeix, fet del qual desconeix els motius. Considera que es descobreix més aviat el qui no diu la veritat i que el Sr. Batle ha dit que els ingressos en relació amb la contribució d'enguany justifiquen que quedarà equilibrat, i que ha dit abans que la previsió era de 7.500.000 euros, que el càrrec és de 7.540.000 euros, 290.000 euros corresponen a noves altes i 151.000 euros, aproximadament, a pujades. El dijous, dia 21 d'octubre, un membre de l'equip de govern deia que cada família d'Inca deixaria de pagar 90 euros d'impostos durant l'any 2010 i el Sr. Batle ha confirmat que pràcticament quedava congelat. Podria ser que fos una equivocació de la premsa, ja que moltes vegades passa, però no ha vist cap membre de l'equip de govern que hagi rectificat aquesta informació, i almanco el batle d'Inca ha reconegut que no han baixat. Parlant de dades reals, a l'any 1995 el càrrec que posava al cobrament aquest ajuntament era de 1.565.349 euros; hi havia 14.131 unitats fiscals, i cada una d'elles pagava de mitjana 110,77 euros. Fins a l'any 2011, el càrrec s'ha incrementat fins a 8.700.000 euros, xifra que en suposa quasi sis vegades més; però també és cert que han augmentat les unitats cadastrals a 22.684, i fent una divisió molt simple surten 392 euros, la qual cosa vol dir que des que el grup municipal del Partit Popular governa s'ha quadruplicat el que paga un ciutadà o un contribuent. La contribució urbana i l'IPC en aquests darrers quinze anys no s'ha quadruplicat, ni molt menys; no ha arribat ni al 60%, sinó que es tracta d'una pujada que el grup municipal del Partit Popular ha duit a terme i ha carregat a aquests ciutadans que, segons l'equip de govern, estan tan contents de la seva bona gestió. Quant a les dades que apunten de la Conselleria, de municipis turístics, hi ha molta gent estrangera o de la Península que no està empadronada, o gent d'Inca que paga impostos perquè té propietats en aquells pobles, però que dividint per la seva població empadronada pareix que aquests municipis, Calvià, Alcúdia, Manacor, etc., paguen més doblers, i no és així, sinó que la gent que té propietats paga, però no està empadronada; això ho saben tots. La realitat és que han quadruplicat la contribució, s'ha passat d'un càrrec net de 1.565.000 euros a 8.700.000 euros, d'un rebut de 110 euros a 392 euros.

El Sr. Ramis manifesta que l'equip de govern ha d'entendre que des de l'oposició es denunciï un increment tan important i critica que el batle d'Inca, que és el seu batle, hagi fet unes declaracions davant tots els ciutadans, en què afirmava que l'any que ve es congelarein els impostos. Li exigeix que compleixi la seva paraula, la seva promesa. Han

aportat dades estimatives, ho han calculat de dues formes diferents: una de més complexa, que no li vol explicar ara perquè seria més que complicada, i una altra que tota la gent entén; ha duit unes mostres de rebuts de contribució de carrers d'Inca que demostren que hi haurà una pujada d'un 4,89% de mitjana. Comenta que el Sr. Batle ho té molt fàcil per complir la seva paraula, ja que ara mateix pot donar ordres de rectificar i modificar aquest coeficient fins al 0,55% i complir d'aquesta forma amb la seva paraula davant els ciutadans d'Inca.

El Sr. Batle comenta que la tònica ja ha canviat i que se li està fent un atac personal a ell directament. Manifesta que té molt clar que formen un equip, que aquest batle tot sol no és ningú i que gràcies a aquests onze regidors es du la gestió de l'Ajuntament encapçalat pel batle. El Sr. Ferrari en porta la gestió econòmica, i li va fer al plenari la mateixa pregunta que li ha tornat fer abans si li garanteix que els ciutadans no pagaran més, i que ell es fia del seu regidor. Quant a aquesta manera tan complexa que li diu el Sr. Ramis d'explicar-ho, el Sr. Batle comenta que d'altres coses no, però que, de números, en sap molt. Expressa que el Sr. Ramis no l'escolta; aquest és el problema que té, no l'escolta ni a ell ni al Sr. Ferrari, que, de números, en sap molt més que ell. Quant al retall de 90 euros, el Sr. Ferrari pot explicar que correspon a les bonificacions, als doblers de la pujada que no aplicaran i que els ciutadans no hauran de pagar. El Sr. Ramis ha fet un debat dels darrers quinze anys dient que els rebuts s'han quadruplicat, i el Sr. Batle diu que no ho neguen, que la situació ha canviat i que la realitat és totalment diferent. Avui parlen que s'ha quadruplicat el rebut de l'IBI i no ho discuteix, no ha negat mai que han apujat sempre els impostos quan ha estat necessari; ha posat l'exemple abans: que ha tengut en el seu despatx gent que li ha dit que no ha complert la seva paraula, que li han apujat l'IBI i que enguany ha pagat tant; davant aquell senyor mateix ha cridat el tècnic pertinent, li han tret el rebut del 2009 i ha comprovat que havia pagat el mateix; li ha demanat disculpes i li ha dit que no sabia que pagàs tant. Però, el debat no és si els ciutadans s'adonen o no que pagaven tant, no discuteixen la pujada dels impostos d'aquests darrers anys, sinó la seva paraula que els ciutadans pagaran exactament el mateix. Han duit les revisions que han explicat els seus companys, que són públiques. Quant al que opina el Sr. Ramis que avui un ciutadà hauria de pagar 115 euros com fa quinze anys, això és la seva política. Comenta que a ell també li agradaria que, a la seva declaració d'hisenda, l'IRPF o l'IVA fossin els mateixos de fa quinze anys, perquè no li agrada pagar, però això no pot ser, i en paga més.

El Sr. Batle explica al Sr. Ramis que ell no parla de serveis, ni d'infraestructures, ni de res, sinó que simplement diu que han apujat el rebut de l'IBI quatre vegades, i no ho nega, però el que avui discuteixen -i ja ho varen discutir l'any passat- és si amb aquesta pujada els ciutadans pagaran el mateix. El Sr. Ferrari ha explicat que enguany no s'apujarà el 2% ni l'any que ve el 5% i ha explicat que hi haurà 1.200 noves altes i 800 revisions, i que d'aquí ve el milió d'euros. Evidentment les revisions pagaran més, i està d'acord amb el Sr. Rodríguez que potser en casos concrets passarà, però que la línia general és la que li ha demanat al seu regidor d'Hisenda, la congelació de la contribució. Diu al Sr. Ramis que no li torni a demanar que compleixi la seva paraula, dir-li que no se n'assabenta o que no li donen la informació, perquè aquesta és la que li dona el seu regidor d'Hisenda, que públicament ho ha confirmat al plenari; ho creu perquè s'ha de fiar d'ell, i no del Sr. Ramis, que té una informació que respecta, però que no comparteix. Li demana que no torni a parlar de declaracions, perquè si qualcú en fa tot el dia precisament és ell. Comenta que l'equip de govern ven la seva gestió de govern i que no el poden criticar per això, perquè seria totalment surrealista.

El Sr. Rodríguez opina que els ciutadans més que contents estan confusos i, en molts casos -demanant perdó per l'expressió-, empenyats. Considera que molta culpa en tenen

els que es reuneixen avui aquí. S'ha retret en diverses ocasions als seus companys davant de l'oposició que eren uns mentiders i que no contaven les veritats o que les contaven a mitges. Demana al Sr. Batle si ell no ho fa. Creu que, com s'ha dit abans, s'ho han d'aplicar a tots, perquè qui més qui manco en aquesta sala conta la seva veritat i el que no està bé és fer retrets. Ha escoltat fins a sis vegades en aquesta sala dir a un partit de l'oposició que faltava a la veritat, que contava les veritats a mitges; ell també li podria dir quantes vegades ho ha fet l'equip de govern. Aleshores creu que s'haurien de comprometre una mica entre tots, intentar entendre més el ciutadà i no ficar-se en baralles que només duen que el ciutadà es molesti més.

El Sr. García manifesta que la seva postura en aquest punt concret de l'ordre dia està clara i que ja l'han expressada amb anterioritat: hi votaran a favor perquè hi estan que els impost s'abaixin; no sap si s'abaixarà l'impost, però davalla el coeficient i, per tant, hauria de baixar. Remet el ciutadà a valorar per a l'any que ve si la baixada és o no important. Subscriu absolutament les paraules del Sr. Rodríguez si el que ha volgut dir és que al plenari s'hauria de dir sempre la veritat i veure de mala manera qui digui mentides. Hi ha coses interpretables, però una veritat o una mentida no és interpretable, i creu que quan es fa una pregunta s'ha de contestar la veritat. Si se sumen dos i dos i a un li dóna cinc, està clar que és una mentida, i si un diu a l'altre que ha dit una cosa i no l'ha dita, seria important rehabilitar la tasca política en aquest sentit. Considera que el debat ha de tenir els seus components, però dir la veritat és un tema que hauria d'anar per davant de tot.

El Sr. Ferrari agraeix les paraules i el seny del Sr. García, perquè no fa falta repetir aquesta classe de lògica que li varen donar al batxillerat per saber el que era vertader i fals, i que dos i dos efectivament són quatre. L'única cosa que ha intentat durant tot aquest debat -i uns l'han escoltat i d'altres no-, tant de l'IBI com dels pressuposts, no ha estat res més que manifestar i plasmar dades reals, que surten dels papers. Està d'acord que totes les dades són interpretables, però, quan un diu que dos i dos són quatre i l'altre hi vol veure cinc o tres i mig, és perquè o no vol veure la realitat o utilitza les dades de manera tendenciosa. Opina que abaixar el tipus així com es va aprovar al Ple és la mesura correcta per mantenir estancada la pujada d'aquest 10% a nivell mitjà de tots els rebuts d'Inca.

Seguidament es passa a votar el Dictamen i n'esdevé el següent resultat: tretze (13) vots a favor del grup municipal del Partit Popular i dels Independents d'Inca, sis (6) vots en contra del grup municipal PSIB-PSOE i dos (2) vots d'abstenció del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista.

Atès el resultat de la votació, es declara aprovat el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per a l'aprovació definitiva de la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de l'Impost de Béns Immobles.

5. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA PER RECLAMAR CÀNONS PENDENTS A L'EMPRESA D'ESTACIONAMENT LIMITAT

Els reunits consideren el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per reclamar cànon pendents a l'empresa d'estacionament limitat, de data 20 de desembre de 2010, i que transcrit textualment diu:

Els reunits consideren el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per reclamar cànon pendents a l'empresa d'estacionament limitat, de data 20 de desembre de 2010, i que transcrit textualment diu:

“INFORME JURÍDIC que emet el secretari accidental de la corporació envers la sol·licitud de l’empresa Merpro SL, antiga concessionària del servei d’estacionament limitat, per anul·lar el cànon pendent de liquidar de la concessió.

I.- Antecedents de fet

En data 9 de març de 2001 el Ple de l’Ajuntament d’Inca va acordar adjudicar a l’empresa Merpro SL el contracte de gestió del servei públic d’estacionament limitat i controlat de vehicles de tracció mecànica. En data 9 de maig de 2001 es constitueix la garantia definitiva per import de 2.000.000.- ptes i se subscriu el corresponent contracte amb una durada de vuit anys, finalitzant en data 1 de juny de 2009.

De conformitat amb la seva proposta econòmica, que va resultar adjudicada, l’empresa contractista havia de satisfer el cànon desglossat amb els següents conceptes:

- La quantitat de 620.000 pessetes mensuals, revisables anualment amb l’IPC.
- El 80% dels ingressos per anul·lació de denúncies.
- El 90% dels beneficis de l’excedent, una vegada descomptats el cànon i les millores econòmiques ofertes, amb un mínim anual de 984.788 pessetes.

Junt amb la seva oferta el contractista va presentar un estudi econòmic on el total de facturació prevista per 695 places era de 47.941.600.-, aplicant un benefici industrial d’un 15%.

En data 1 de juny de 2009 va finalitzar el termini de vigència de la concessió.

En data 13 d’agost de 2009 l’empresa concessionària presenta l’escrit en el que sol·licita l’anul·lació pendent del cànon de liquidar en base a les causes que al·lega en el seu informe, al qual més endavant ens referirem i que es el que motiva el present informe.

En data 4 de setembre de 2009 el ple de l’Ajuntament va acordar la supressió del servei d’estacionament limitat de forma temporal mentre s’estudia el sistema més adient.

En data 7 de setembre de 2009 el batle emet Decret en el qual es comunica a l’empresa que ha finalitzat el contracte d’estacionament limitat, se li requereix perquè procedeixi a retirar totes les màquines expenedores de tiquets i entretant que inutilitzi el seu funcionament. Aquest decret va ser notificat a l’empresa el dia 9 de setembre de 2009.

Segons informe del major de la Policia Local fins al dia de la notificació de l’anterior Decret, l’empresa concessionària venia prestant normalment el servei d’estacionament limitat.

Cal fer esment que en data 31 d’octubre de 2008, i amb la tramitació prèvia del corresponent expedient, el Ple municipal va penalitzar a l’empresa concessionària en la quantitat de 24.000 euros per haver incomplert la seva obligació contractual de mantenir en funcionament maquinària de devolució de canvi des de l’inici de la prestació. L’empresa concessionària va acatar aquest acord, abonant l’import expressat.

Tal com hem expressat en data 13 d’agost de 2009 l’empresa concessionària sol·licita que no es liquidi el cànon pendent, esgrimeix per això les següent causes:

- Diu que les condicions pactades en el plec i en el contracte han variat substancialment, per una part han disminuït notablement el nombre de places i a més

ho han fet en els carrers més cèntrics i, per tant, en més ocupació i rotació, degut a la construcció del nou mercat, la remodelació de carrers i la conversió en zona de vianants d'altres, etc. Aquestes alteracions de la zona d'estacionament limitat han suposat, segons l'empresa, la desaparició de 350 places, passant de 30 màquines expenedores a 23.

- Al·lega que l'Ajuntament no ha tramitat ni un 1% de les denúncies voluntàries, la qual cosa ha generat en l'usuari l'hàbit d'estacionar sense tiquet i a més ha ocasionat la disminució de targetes de residents.
- Manifesta que aquestes circumstàncies han repercutit negativament amb la recaptació ocasionant pèrdues durant més d'un any. Considera que els pactes del seu moment han variat tant que han de restar sense efecte, que s'ha vulnerat de forma ostensible el plec i el contracte, per la qual cosa ara no és just que es mantengui el cànon. Sol·licita que s'anul·li el que hi ha pendent de liquidar i que, segons ella, va del mes d'agost de 2008 a maig de 2009.

Cal advertir que l'empresa amb el seu escrit no presenta cap document que doni suport o acrediti les seves manifestacions, molt especialment pel que fa a les pèrdues que al·lega.

A resultes d'aquest escrit, a la vista dels expedients de modificació de l'Ordenança municipal d'estacionament limitat i de les obres realitzades a la via pública s'emet informe pel major de la Policia Local del següent contingut literal:

Baltasar Perelló Carrió, Major en Cap de la Policia Local d'Inca, mitjançant el present informe fa constar:

Afer: La Policia Local i MERPRO SL

Que a requeriment de Batlia i com a conseqüència de l'escrit presentat per l'empresa MERPRO, S.L. amb data 13 d'agost de 2009 i número de Registre d'Entrada 11.367, el funcionari que subscriu manifesta:

1. A l'inici de la concessió, juny de 2001, existien 695 places, i així s'indica en el plec de condicions. L'empresa concessionària formula el seu estudi econòmic damunt aquestes 695 places. Just després, en el mes de setembre de 2001 hi va haver una ampliació de zona. A l'any 2004 també s'amplia, en aquests moments s'arriba a unes 915 places. A partir del 2005 comencen les modificacions per obres, se suprimeix a determinats carrers i s'afegeix a altres, fins que al final de la concessió (setembre de 2009), s'arriba amb unes 549 places.
2. L'Administració Municipal sempre ha tramitat les denúncies d'ORA, el què sí deixà de realitzar fou la introducció de les dades dins la xarxa informàtica a partir de l'any 2009 per el següents motius:
 - a. Vista la quantitat de denúncies que efectuaven els 'controladors' (1000 setmanals) sol·licitarem la col·laboració d'alguns d'ells per agilitzar la tramitació, la resposta fou que no disposaven de personal suficient i que això era responsabilitat municipal.
 - b. Al mateix temps foren advertits en repetides ocasions què feien abús de la 'denúncia voluntària'. El sistema emprat no era el correcte, no exercien cap tipus de control sobre els vehicles, per la qual cosa les denúncies manquen de les mínimes garanties de validació. No varen fer cas mai de les indicacions.

3. A pesar de la manca de col·laboració per la seva part, des del Cos de la Policia Local sempre que fórem requerits auxiliarem els controladors, denunciarem amb 'denúncies obligatòries' i fins i tot retirarem vehicles amb la grua municipal per infraccions a l'ORA a fi de reforçar la seva autoritat.
4. El qui subscriu des de sempre recorda que l'Ajuntament va proporcionar ajut material i logístic a l'empresa MERPRO: des de l'inici de la concessió, el local a les dependències antigues de GESA (carrer d'Artà) així com mobiliari i material informàtic. Darrerament se'ls va proveir d'un local al casal de Sant Domingo per a la tramitació de les targetes d'Hora així com també d'equipament informàtic. Cada vegada que hagueren de senyalitzar amb pintura 'zona blava' o reparar les màquines expenedores de tiquets la Policia Local els facilità un vehicle furgoneta amb els estris que fessin falta.
5. El servei es va prestar fins a principi del mes de setembre de 2009.

RELACIÓ DE LES PLACES DE L'ORA DES DEL 2004 AL 2009

CARRER	PLACES 2004	PLACES Juny-setembre 2009
AIGUA	16	0 obres 2008
ANTONI FLUXÀ	20	10 eliminació voravia R. Lull / Pl. Llibertat Càrrega i descàrrega devers n 80 A. Fluxà 2005
ARTÀ	22	0 Inclòs dins el primer plec de condicions
AVINGUDA D'ALCÚDIA	44	31 ampliació orelleres. Carrega descàrregues Caprabo / colchoneria/ Metge Nou 2002
BARCO	16	8 orelleres / pas de vianants 2004
BARTOMEU COC	14	12 pas de vianants
BORN	18	0 obres 2005
CAN VIDAL	6	5 cantonada
CORRÓ	11	0 obres 2008
DURETA	8	0 obres 2005
EDISON	21	42
FORMENTOR	29	10 obres 2008
GARROVES	11	0 obres 2008
GENERAL LUQUE	30	0 ampliació 2004 i posterior supressió per obres 2008
GERMANIES	89	82 ampliació 2001
GRAN VIA DE COLOM	67	95 ampliacions successives (2001 i 2004)
JAUME ARMENGOL	55	0 obres 2009
MALFERITS	38	5 ampliació 2001 i eliminació obres Campet del Tren 2004
MARE DE DÉU DE LLUC	11	0 obres 2005
MARE DE DÉU DE MONTSERRAT	15	15
MIQUEL DURÁN	26	0 obres 2006
MOSTRA	12	9 eliminació estacionament cantonades 2005
MURTA	13	0 obres 2005
PALMER	12	0 eliminació fora màquines 2008
PAU	29	0 obres 2007
PLAÇA DEL BESTIAR	11	0 obres 2008
PLAÇA DE L'ORGUE	8	4 reserva estacionament 2006
PLAÇA D'ESPANYA	9	7 motos
PLAÇA D'ORIENT	31	21 càrrega i descàrrega Sirena 2006
PLAÇA DE LA FONT	61	36 obres 2008
PURESA	11	4 obres 2008
RAMON LLULL	30	6 obres desviació trànsit 2006
RENTADORS	14	11 obres 2008
SALORD	27	22 càrregues i descàrregues / minusvàlids 2006

SANT BARTOMEU	23	0 obres 2008
SANT DOMINGO	7	0 obres 2005
TREN	50	21 obres 2006
TORRENT		20 ampliació 2006
ANTONI BESTARD		8 ampliació 2006
FLEMING		4 ampliació 2006
COSTITX		9 ampliació 2006
SANT MIQUEL		6 ampliació 2006
CALIFÒRNIA		7 ampliació 2006
MIQUEL BELTRAN		7 ampliació 2006
PARE MIQUEL COLOM		16 ampliació 2006
RAIÓ		16 ampliació 2006
TOTAL	915	549

RELACIÓ DE LES PLACES DE L'ORA ELIMINADES I AMPLIADES DES DEL 2001 AL 2009

CARRER	PLACES Juny 2001	PLACES Juny-setembre 2009
AIGUA	16	0 obres 2008
ANTONI FLUXÀ	20	10 eliminació voravia R. Lluç / Pl. Llibertat Càrrega i descàrrega devers n 80 A. Fluxà 2005
ARTÀ	22	0 Inclòs dins el primer plec de condicions
AVINGUDA D'ALCÚDIA	44	31 ampliació orelleres . Carrega descàrregues Caprabo / colchoneria/ Metge Nou 2004
BARCO	16	8 orelleres / pas de vianants 2004
BARTOMEU COC	14	12 pas de vianants
BORN	18	0 obres 2005
CAN VIDAL	6	5 cantonada
CORRÓ	11	0 obres 2008
DURETA	0	0 obres 2005
EDISON	21	42 ampliació 2005
FORMENTOR	29	10 obres 2008
GARROVES	11	0 obres 2008
GENERAL LUQUE	30	0 ampliació 2004 i posterior supressió per obres 2008
GERMANIES	46	82 ampliació 2001
GRAN VIA DE COLOM	0	95 ampliacions successives (2001 i 2004)
JAUME ARMENGOL	55	0 obres 2005
MALFERITS	0	5 ampliació 2001 i eliminació per obres Campet del Tren 2004
MARE DE DÉU DE LLUC	11	0 obres 2005
MARE DE DÉU DE MONTSERRAT	15	15
MIQUEL DURAN	26	0 obres 2005
MOSTRA	12	9 eliminació estacionament cantonades 2005
MURTA	13	0 obres 2005
PALMER	12	0 eliminació fora màquines 2008
PAU	29	0 obres 2008
PLAÇA DEL BESTIAR	11	0 obres 2008
PLAÇA DE L'ORGUE	8	4 reserva estacionament 2006
PLAÇA D'ESPANYA	9	7 motos
PLAÇA D'ORIENT	31	21 càrrega i descàrrega Sirena 2006
PLAÇA DE LA FONT	61	36 obres 2008
PURÈSA	11	4 obres 2008
RAMON LLULL	30	6 obres desviació trànsit 2006
RENTADORS	0	11 obres 2008
SALORD	27	22 càrregues i descàrregues / minusvàlids 2006
SANT BARTOMEU	23	0 obres 2008
SANT DOMINGO	7	0 obres 2005
TREN	0	21 ampliació 2001 i supressió 2005
TORRENT		20 ampliació 2006

ANTONI BESTARD		8 ampliació 2006
FLEMING		4 ampliació 2006
COSTITX		9 ampliació 2006
SANT MIQUEL		6 ampliació 2006
CALIFÒRNIA		7 ampliació 2006
MIQUEL BELTRAN		7 ampliació 2006
PARE MIQUEL COLOM		16 ampliació 2006
RAIÓ		16 ampliació 2006
TOTAL	695	549

A allò exposat pel major de la Policia cal afegir que les modificacions de l'àrea d'aplicació de la zona d'estacionament limitat han anat acompanyades de la corresponent modificació de l'Ordenança, però no les que simplement han suposat la supressió de determinades places dins un carrer sense excloure-ho tot.

Als efectes de determinar la quantitat pendent de cànon, per part del tresorer municipal s'ha emès el següent informe:

'Assumpte: Informe respecte a les quantitats pendents d'ingressar per part de la empresa MERPRO, la qual fins al mes d'agost de 2009 ha estat concessionària de la gestió del servei públic d'estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica, mitjançant aparells expenedors de tiquets en la via pública del terme municipal d'Inca, d'acord amb el contracte administratiu de data 9 de maig de 2001.

a) Ingressos pendents per al cànon mensual de la concessió

• Juny/2008.....	205,65 (diferència IPC)
• Juliol/2008.....	205,65 (diferència IPC)
• Agost/2008.....	4.676,29
• Setembre/2008.....	4.676,29
• Octubre/2008.....	4.676,29
• Novembre/2008.....	4.676,29
• Desembre/2008.....	4.676,29
• Gener/2009.....	4.676,29
• Febrer/2009.....	4.676,29
• Març/2009.....	4.676,29
• Abril/2009.....	4.676,29
• Maig/2009.....	4.676,29
• Juny/2009.....	4.634,20
• Juliol/2009.....	4.634,20
• Agost/2009.....	4.634,20

TOTAL PENDENT..... 61.076,80 euros

b) Ingressos per aplicació del 90% dels beneficis de l'excedent, amb un mínim anual de 5.918,69 euros (la quantitat que s'informa és la mínima, ja que no consta que l'empresa hagi presentat cap liquidació de beneficis de l'explotació del servei d'acord amb el plec de condicions de la concessió)

• Mínim anual juny 2007/maig 2008.....	5.918,69
• Mínim anual juny 2008/maig 2009.....	5.918,69
• Mínim anual juny 2009/agost 2009	1.479,67

TOTAL PENDENT..... 13.317,05 euros

c) Ingressos per anul·lació de denúncies (corresponen al 80% del total recaptat segons el plec de condicions de la concessió)

- Té pendent d'ingrés els ingressos per anul·lacions de l'exercici de 2008 i el període de gener a agost de 2009, els quals es desconeixen perquè l'empresa no ha presentat cap liquidació.
- Els imports ingressats per aquest concepte els quatre darrers anys anteriors són els següents:

Any 2007.....	828'00 euros
Any 2006.....	1.092'00 euros
Any 2005.....	837'60 euros
Any 2004.....	1.128'00 euros

La mitjana d'aquests quatre darrers anys és de 971,40 euros anuals.'

En conseqüència les quantitats pendents de pagament respecte de la qual l'empresa demana la seva anul·lació són les següents: 61.076,80.- euros, més 13.317,05, més 1.618.- euros (respecte als ingressos per anul·lació de denúncies si agafem la mitjana indicat pel tresorer pel període de gener 2008 agost 2009), el que fa un total de 76.011,85.- euros.

Per altra banda és necessari fer especial esment que l'art. 2 del plec de condicions disposa:

'La zona de prestació del servei serà la compresa als carrers i places grafiades en el plànol adjunt al present plec, i que suposen una capacitat de 695 aparcaments.

Durant la vigència del contracte, l'Ajuntament, amb la modificació prèvia de l'Ordenança municipal d'estacionament limitat, es reserva el dret a modificar l'àmbit d'implantació del servei, i el contractista ha d'assumir l'ampliació i/o reducció de l'àmbit que suposi aquesta modificació. Aquestes variacions de l'àmbit d'aplicació del servei no es consideren modificacions del contracte, i s'entén aquesta facultat municipal com a implícita i essencial del contracte que s'adjudicarà.

També l'Ajuntament es reserva la facultat de suspendre, de forma puntual i accidental, l'aplicació del servei per la realització d'actes festius, religiosos o altres, inclòs per motiu d'obres.

El contractista no tindrà, a cap dels supòsits prevists en aquest article, dret a indemnització alguna, i haurà d'assumir les modificacions i procedir a l'execució de les obres o instal·lacions oportunes que aquestes alteracions requereixin, incloent la instal·lació o supressió de nous aparells expenedors de tiquets i la rectificació de la senyalització horitzontal i vertical que sigui necessària, i disposant aquells altres recursos tècnics i humans precisos.'

De tot allò exposat en resulta:

- S'han produït contínues modificacions de la zona d'estacionament limitat que ha produït ampliacions i reduccions, fins que al final han suposat una reducció de la zona

d'estacionament limitat, respecte a l'establerta inicialment, en un 21%, si bé el plec de condicions autoritza modificacions de la zona d'ORA i les imposa al concessionari sense dret a indemnització.

- L'Ajuntament ha fet determinades prestacions a favor de la concessionària que no estaven previstes en el plec i que a més eren a càrrec d'ella.
- Segons el major de la Policia Local no és cert que l'Ajuntament no hagi prestat la col·laboració necessària en la tramitació de denúncies.
- La concessionària durant tot el període de vigència de la concessió no ha presentat cap liquidació de beneficis de la concessió, la qual cosa ha obligat a liquidar aquest apartat del cànon amb el mínim anual pactat.
- La concessionària sol·licita no pagar el cànon pendent de liquidar, que com hem vist ascendeix almanco a la quantitat de 76.011,85 euros, en compensació a les modificacions que ha sofert la zona d'ORA.

Fonaments de dret

La normativa aplicable al present contracte és el TR de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat per Decret 2/2000, de 16 de juny. L'art. 163 d'aquest cos legal, de forma pràcticament idèntica a l'anterior legislació, disposa: '1. La administración podrá modificar el contrato, por razones de interés público, las características del servicio contratado y las tarifas que han de ser abonadas por los usuarios. 2. Cuando las modificaciones afecten al régimen financiero del contrato, la Administración deberá compensar al contratista de manera que se mantenga el equilibrio de los supuestos económicos que fueron considerados como básicos en la adjudicación del contrato. 3. En el caso de que los acuerdos que dicte la Administración respecto al desarrollo del contrato carezcan de trascendencia económica, el contratista no tendrá derecho a indemnización por razón de los mismos.'

La jurisprudència de forma reiterada ha declarat el dret de la concessionària a ser compensada quant s'ha produït una modificació de la concessió imprevista i que hagi afectat l'equilibri econòmic contractual, però en canvi l'ha denegat quan aquesta modificació era previsible o estava prevista en el plec de condicions de forma que des de l'inici s'integrava dins la base del negoci (STS de 20 de desembre de 1986, RJ 1987/1175, 3 de juliol de 1987, RJ 1987/7141, 30 d'abril de 2001, RJ 2001/4465, 4 de juliol de 2003, RJ 2003/5909, entre moltes altres).

En el cas que ens ocupa el plec de condicions preveu (art. 2) que l'Ajuntament podrà modificar a l'àmbit del servei que el contractista haurà d'assumir l'ampliació i/o reducció del àmbit i que aquestes variacions no es consideren modificacions del contracte, sense dret a indemnització i entenent que aquesta facultat municipal és implícita i essencial del contracte.

A la vista de la jurisprudència exposada i del que disposa l'esmentat art. 2 del plec, podríem entendre que no pertoca la modificació contractual, per la qual cosa no procedeix compensar el contractista anul·lant els cànon pendants de pagament: l'assumpció sense compensació del contractista de les modificacions introduïdes per l'Ajuntament formaven des de l'inici part del negoci i havien de ser previstes dins el risc del contracte, de forma que ara no es pot al·legar el trencament de l'equilibri econòmic.

En aquest sentit és interessant la Sentència del TS de data 30 d'abril de 2001 que declara: 'ya la doctrina de esta Sala contenida en la precedente sentencia de 12 de diciembre de 1979 (RJ 1979, 4346), legitimaba la revisión de precios no prevista en el

contrato, en el caso de circunstancias extraordinarias sobrevenidas que escapasen a la capacidad de previsión del contratista, acudiendo para legitimar esa revisión de precios a la figura jurídico-doctrinal de la cláusula «rebus sic stantibus» o riesgo imprevisible, como ya había reconocido la precedente jurisprudencia de esta Sala, contenida en las sentencias de 29 de mayo (RJ 1951, 1513) , 5 de junio (RJ 1951, 1527) y 4 de julio de 1951 (RJ 1951, 1826), entre otras, tendentes a un restablecimiento del equilibrio financiero del contratista cuando en las vicisitudes de la contratación concurrían circunstancias y alteraciones económicas extraordinarias, anormales, imprevistas y profundas que afectaban grandemente a éste, dentro de una previsión razonable.’

Així doncs, el que cal discernir aquí és si, en el cas que ens ocupa, les contínues modificacions de la zona de l'ORA, que al final ha suposat una reducció fins a 21% de les places destinades a aparcament, són modificacions lògiques i raonables, i que formen part de la base negocial i del risc i ventura que ha d'assumir el contractista, especialment a la vista del que disposa l'article 2 del plec de condicions.

La realitat és que, encara que l'art. 2 del plec descarrega en el contractista el cost d'aquestes modificacions, allò cert és que difícilment podria ser previsible pel contractista que en ús d'aquesta facultat del plec la zona d'estacionament limitat sofrís tantes modificacions. Basta veure l'informe del major de la Policia i els expedients de modificació de l'àrea de l'estacionament limitat per comprovar com a causa de petites o grans obres o per qüestions de trànsit o seguretat vial les modificacions han estat contínues, unes vegades ampliant la zona per sobre de les places previstes inicialment, però sempre amb una clara tendència a la reducció, fins a acabar finalment amb 21% menys de places.

Per molt que el plec imposi al contractista l'obligació d'assumir les modificacions, allò cert és que aquesta condició ha de ser interpretada en la seva justa mesura i dins uns paràmetres de modificació que siguin previsibles pel contractista i, sobretot, que no produeixin la fallida de la concessió.

Entenem per tant que les alteracions de la zona han estat tan contínues que certament es donen els pressuposts per entendre que s'ha excedit els límits de l'art. 2 del plec i que la concessionària podria tenir dret a una compensació. Ara bé, per tenir dret a aquesta compensació és necessari demostrar que aquesta alteració ha suposat realment un desequilibri econòmic en el contracte. En aquest sentit la Sentència del TS de 3 de juliol de 1987 declara: ‘...corresponde a la parte demandante probar tanto que la Corporación ha ordenado introducir las referidas modificaciones en el servicio como que éstas han sido determinantes del desequilibrio económico de la empresa concesionaria, así como cuál es el montante económico del mismo derivado, precisamente, de la modificación del Servicio, independientemente de que, además, en la empresa concesionaria exista otro tipo de desequilibrio económico que puede obedecer a múltiples causas y que, como se ha dicho, puede ser remediado por otros procedimientos distintos del que nos ocupa, siendo, por ello, esencial que, al justificar la existencia de desequilibrio económico, se determine con precisión qué cantidad del mismo corresponde al supuesto de modificaciones en el servicio ordenadas por la Corporación, para que pueda ser condenada ésta al pago de la correspondiente compensación, imputable, precisamente, a sus decisiones, de las que debe responder; debiendo interpretarse tal supuesto, como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 17 de marzo de 1980 ([RJ 1980\2200](#)), con un criterio estricto ya que no cabe convertir la fórmula excepcional del equilibrio financiero de las prestaciones en una garantía de los intereses del concesionario que, actuando como un seguro gratuito proteja a éste de todos los riesgos de la empresa, trasladándolos íntegros a la Administración para evitar desvirtuar la esencia misma de la concesión, que entraña, por su propia naturaleza, la asunción normal de los riesgos por parte del concesionario.’

L'empresa concessionària en el seu escrit no demostra, amb dades i documents, l'import econòmic del suposat desequilibri econòmic que li ha suposat aquesta modificació. De forma unilateral al·lega que aquestes modificacions li han ocasionat perjudicis i els fa equivaler a les quantitats que té pendents en concepte de cànon però sense provar-ho, talment com li és exigible. És a dir, pretén que l'Ajuntament deixi de cobrar el cànon en base a unes manifestacions seves que s'ha romput l'equilibri econòmic del contracte.

Oblida l'empresa que durant un cert temps va tenir la zona ampliada per sobre del previst inicialment, la qual cosa possiblement li va originar majors ingressos, o que l'Ajuntament ha assumit unes prestacions que li corresponien a la contractista amb la conseqüent reducció de despeses d'explotació, o que no s'ha pogut liquidar aquelles altres quantitats que en concepte de cànon (beneficis d'excedent) hauria d'haver rebut l'Ajuntament segons el resultat de l'explotació en el cas de que superassin el mínim.

En definitiva cal acreditar documentalment que al final, a la vista de les ampliacions i reduccions de la zona d'estacionament limitat i amb les conseqüents fluctuacions de despeses i ingressos i tenint en compte les prestacions que ha realitzat l'Ajuntament, s'ha romput l'equilibri econòmic en referència a l'estudi econòmic que en el seu dia va presentar l'empresa contractista. De forma que l'equilibri econòmic del contracte no s'ha romput si establerts els corresponents saldos el resultat és igual o a favor de l'Ajuntament, per la qual cosa no hi hauria dret a cap compensació.

En conseqüència, i per concloure:

- 1.- Podem estar d'acord en que s'han produït unes modificacions en el àmbit de prestació del servei que excedeixen el que podia ser raonable i previsible en el marc de la condició 2 del plec de condicions.
- 2.- El contractista no acredita documentalment que efectivament s'ha produït un desequilibri econòmic de la concessió a la vista del estudi econòmic que va presentar en el seu dia.
- 3.- Per concloure que s'ha produït un desequilibri en perjudici del contractista caldria tenir en compte totes les altres variables que han incidit en l'explotació: ampliació temporal de la zona d'estacionament limitat, prestacions realitzades per l'Ajuntament en contra del contractista, liquidacions del excedent pendents etc.

A la vista del anterior, el funcionari que subscriu entén que procedeix desestimar la petició de la contractista i exigir-li el compliment del contracte en els seus exactes termes i, per tant, exigir el pagament dels cànon pendents de pagament, per la qual cosa es considera convenient concedir a la concessionària un termini de pagament en voluntària, transcorregut el qual es podrà iniciar la via de constreyniment (STS 17 de desembre de 2005, RJ 2006/970), sense perjudici de la incautació de la fiança definitiva que respon del compliment del contracte (art. 43 TRLCAP).

Quant a l'import que per cànon pendents i per distints conceptes ha d'abonar el contractista, segons l'informe del tesorer municipal ascendeixen com hem indicat, a la quantitat total de 76.011,85.- euros.

Per allò exposat el funcionari que subscriu emet informe jurídic favorable a resultes del qual emet la següent PROPOSTA DE RESOLUCIÓ:

Primer.- Desestimar la petició de la concessionària Merpro SL relativa a l'anul·lació dels cànon pendents de pagament pels motius exposats en aquest informe.

Segon.- Requerir l'empresa Merpro SL perquè dins el període en voluntària faci efectiva a l'Ajuntament la quantitat de 76.011,85.-euros, de conformitat amb l'article 62 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, aplicable de conformitat amb l'art. 97 de la LRJPAC i els articles 5 i 11 de la Llei general pressupostària 47/2003.

Tercer.- Advertir el concessionari que, una vegada transcorregut el termini de pagament en voluntària sense haver liquidat aquella quantitat, s'iniciarà la via de constreyniment i l'expedient per a la confiscació de la fiança definitiva, de conformitat amb l'art. 161 de la Llei 58/2003, general pressupostària i l'art. 69 del Reglament general de recaptació, RD 939/2005.

Dictamen de la Comissió Informativa d'Urbanisme

Vist l'anterior informe, la Comissió Informativa d'Urbanisme a la seva sessió de dia 20 de desembre de 2010 va dictaminar favorablement l'anterior informe proposta i va acordar elevar-lo a la consideració del Ple de l'Ajuntament per a la seva aprovació."

El Sr. Seguí manifesta que aquest punt, tal com ja es va informar a la Comissió mixta que va haver-hi, tant d'Hisenda com d'Urbanisme, era per no acceptar les al·legacions que va fer l'empresa, i que mantenen la postura inicial.

El Sr. Moreno expressa que el seu grup, en data 4 de setembre de 2009, ja va presentar una moció per suprimir l'ORA, en la qual es va arribar a l'acord per unanimitat d'aquest plenari que se suprimiria aquest servei d'estacionament limitat a la ciutat, i que s'estudiarien altres alternatives. Comenta que, posteriorment, el seu grup va sol·licitar que s'exigís a l'empresa MERPRO SL, adjudicatària del servei d'estacionament limitat, el deute que avui es du a plenari i que, evidentment, estan totalment d'acord amb l'informe adjuntat a aquesta proposta feta pel Sr. Secretari, el qual reflecteix l'informe del major de la Policia Local. Tenen tot el seu suport per exigir amb el màxim rigor a l'empresa adjudicatària aquest deute de més 76.000 euros, que finalment és un deute que tenen amb tots els ciutadans.

El Sr. Rodríguez manifesta que el tema de la concessió i posterior posada en marxa del servei de l'ORA a Inca ha estat una història interminable, fins i tot ara, un any i mig després del tancament definitiu del servei per part de l'empresa concessionària. En haver finalitzat la concessió l'Ajuntament es veu afectat per un deute que aquesta empresa encara hi té. Recorda com de beneficiada es va veure l'empresa quan l'Ajuntament va posar al seu servei una oficina a les instal·lacions de l'antic edifici de GESA, com si d'una ONG o d'una societat cultural es tractàs, i com segons es reconeix al mateix plec, l'Ajuntament va proporcionar ajut material i logístic a l'empresa en tot moment. L'Ajuntament té també un deute pendent amb els ciutadans, quan al seu entendre ha tancat en fals el servei de l'ORA i no ha liquidat del tot als particulars el servei contractat en el seu moment, i que després s'ha deixat de donar per decisió d'aquest plenari. Hi estan totalment d'acord, han desestimat la petició de la concessionària MERPRO SL relativa a l'anul·lació del cànon pendent de pagament i tan sols resta esperar que l'Ajuntament cobri aquests 76.000 euros que li deu.

El Sr. Batle vol comentar al Sr. Rodríguez que el deute que tenia amb els ciutadans només era amb els residents, que eren els que havien pagat la targeta, i seguint el procediment habitual, es va tornar mig any a qui ho va reclamar. Diu que sempre s'ha fet així i que varen aplicar els criteris tècnics. En principi, creu que no tenen cap deute més

amb els ciutadans, però si ho ha de revisar ho farà. En el seu moment es varen preocupar, els varen dir que es feia així, i així ho varen fer.

El Sr. García felicita el grup municipal del PSIB-PSOE per presentar una moció de supressió de l'ORA i reclamació de la quantitat. No sap si el seu grup va presentar la Moció, però tenen l'històric de la reclamació que han fet del funcionament de l'ORA, de la quantitat que no pagaven regularment, i de l'ús que feien dels serveis municipals sense venir a compte. Revisarà els seus arxius per tal de saber si varen presentar una moció amb anterioritat o posterioritat, i es llevaran discussions i maldecaps de damunt. Políticament, aquest punt ajusta el que és el funcionament d'aquest ajuntament quant a segons quin temes que se solucionen en cinc minuts, i en altres, tractant-se d'una quantitat tan elevada com són 76.000 euros, no han detectat la voluntat política que es revisàs d'una forma tan accelerada. Per altra part, ja els va meravellar en el seu moment que una empresa que l'Ajuntament sabia que li devia una quantitat tan elevada fos ajudada fins i tot pels serveis municipals a retirar les màquines, circumstància que podria constituir l'únic actiu que l'Ajuntament tengués en el seu moment per recuperar els doblers. Per altra banda, si no ho recorda malament, el que es va aprovar no va ser la supressió de l'ORA en aquest municipi, sinó la supressió de la gestió de l'ORA per aquesta empresa i no prorrogar el servei per la seva part, perquè li sembla que en aquest plenari s'havia de debatre més endavant, cosa que no s'ha fet, si es tornaria imposar o no l'ORA; fins i tot consta en declaracions que es tornaria posar en marxa. Ells no estaven tampoc d'acord amb la gestió que es duia i hi varen estar que se suprimís la gestió de l'empresa. En aquest punt, tenen els seus dubtes: en primer lloc, analitzada tota la documentació que se'ls ha facilitat, creuen que la quantitat que es determina no és exacta, perquè l'empresa havia de liquidar una part de beneficis que no han detectat que s'hagués liquidat pràcticament mai. Aleshores, entenen que la quantitat ha de ser més elevada. Comprenen la dificultat per detectar la participació de beneficis que tenen amb aquesta empresa i perquè els faciliti les dades, però tenen la impressió que ja descarten reclamar aquesta quantitat. Per tant, entenen que hi ha altres qüestions absolutament opinables i que no creu que sigui el moment d'expressar aquí, i que ja ha fet en altres àmbits, però són qüestions opinables i creu que s'hauria d'haver actuat d'altra manera; ara bé, expressar-les en aquest moment potser seria donar pistes a l'empresa per continuar oposant-s'hi. En aquests moments no ho sap, però creu que no es reclama el total de la quantitat que s'hauria de reclamar a l'empresa i que no es va actuar amb la diligència deguda per preservar el dret de l'Ajuntament de poder cobrar aquesta quantitat. Aquest té altres antecedents de reclamació de quantitats que no han pogut ser efectives perquè l'empresa no ha pogut, amb el pas del temps, fer front a les quantitats. També han de reconèixer una de les queixes més importants per utilitzar locals públics, mitjans públics, etc, que varen reiterar de forma repetida, que s'estava produint sense venir en el plec de condicions i sempre es deixava de costat per la majoria municipal, no es tenia en compte i ara ja es planteja com un deute més gros o una obligació de compensar amb l'empresa. Per una part, es feliciten que el temps els doni la raó i, per una altra, s'entristeixen que els sigui tan costós convèncer la majoria que la seva forma d'actuar no és ni molt manco la correcta, i que es deixi passar el temps fins al moment de dur-ho a la possibilitat que aquesta quantitat potser que no la cobrin. Finalment, opina que la gestió de l'equip de govern és bastant dolenta en aquest sentit.

El Sr. Batle comenta que és una diferència de criteris.

El Sr. Seguí vol concloure dient que és veritat, que s'ha equivocat, i que la seva gestió no és bona, sinó que és molt bona.

Seguidament es passa a votar el dictamen i n'esdevé el següent resultat: vint (20) vots a favor dels grups municipals del Partit Popular, del PSIB-PSOE i del PSM-Entesa Nacionalista, i un (1) vot d'abstenció del grup municipal Independents d'Inca.

Atès el resultat de la votació, es declara aprovat el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda per reclamar cànon pendents a l'empresa d'estacionament limitat.

6. MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSM-ENTESA NACIONALISTA PER INCLOURE ELS CAMINS MUNICIPALS A L'INVENTARI DE BÉNS

Atès que la Moció no ha estat informada per cap comissió, cal aprovar la seva inclusió a l'ordre del dia mitjançant votació i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (21).

Els reunits consideren la Moció del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista per incloure els camins municipals a l'inventari de béns, de data 17 de desembre de 2010, i que transcrita textualment diu:

“L'article 132 de la Llei 20/06, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears exigeix que tots els béns municipals, també els demaniais (ho diu expressament), figurin en un inventari valorat. L'article 6.f) de la Llei 33/03, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, bàsic, indica entre els principis que han de regir la gestió dels patrimonis públics, la identificació i control mitjançant inventaris o registres adequats.

Així, es consoliden les previsions de l'article 86 del RD legislatiu 781/86, de 18 d'abril, i de l'article 17 del Reglament de béns de les entitats locals, RD 1372/86, de 13 de juny, ambdós de 1986, que suposaren en el seu dia una autèntica novetat en incloure els béns de domini públic entre els béns inventariables, segurament per influència de la creixent sensibilitat respecte dels processos d'usurpació privada de béns públics, singularment camins.

D'aquesta manera, des de fa gairebé vint-i-cinc anys, els camins municipals han de figurar en l'inventari de béns; això no obstant, l'Ajuntament d'Inca encara no ho ha fet. La creixent conflictivitat sobre la titularitat dels camins recomana el compliment d'aquest mandat legal per clarificar situacions jurídiques i preservar la titularitat pública dels camins i, en definitiva, el seu ús públic.

La inclusió en l'inventari suposa una prova forta de titularitat; no debades, una certificació de l'inventari es titol suficient per inscriure en el registre de la propietat i la jurisprudència li atorga un gran valor en els plets.

El dret local no exigeix la informació pública per aprovar l'inventari, però l'abast de la inclusió de tots els camins públics recomana obrir un tràmit d'informació sobre les dades que identifiquin plenament els terrenys públics.

Per tot això, el Ple adopta els següents acords:

Primer.- Incloure els camins municipals en l'inventari de béns de l'Ajuntament d'Inca.

Segon.- Sotmetre a un tràmit d'informació pública la relació de camins amb les dades escaients per a una perfecta identificació dels terrenys públics.

Tercer.- Cas que fos necessari, exercir les accions administratives per delimitar el camí, investigar-ne la propietat o recuperar d'ofici la possessió i l'ús públic.”

El Sr. Caballero comenta que ha preparat un document en format PowerPoint per presentar aquesta moció, però justament no ha pensat a dur l'ordenador portàtil; diu que, si qualcú hi està interessat, la penjarà a Internet. El que pretén amb aquesta moció, i que no creu que faci falta llegir-la íntegrament, és que l'Ajuntament d'Inca inclogui els camins municipals al seu inventari de béns i fa aquestes propostes per dos motius: el primer és perquè existeix un mandat legal des de fa gairebé vint-i-cinc anys, i el segon és perquè la creixent conflictivitat sobre la titularitat dels camins recomana el compliment d'aquest mandat legal per clarificar situacions jurídiques i preservar la titularitat pública dels camins i, en definitiva, el seu ús públic. Ja que perden les cadires, com a mínim que puguin mantenir la propietat dels camins que són públics. No té cap dubte que aquesta moció s'aprovarà, tot i que avui precisament no pareix que embriagui l'esperit nadalenc a cap dels grups municipals, però creu que, malgrat això, aquesta moció s'aprovarà, per la qual cosa vol demanar que, una vegada aprovada, facin el possible per dur-la a terme. Ho diu perquè en aquest mateix plenari s'han aprovat per unanimitat altres mocions presentades pel seu grup, com poden esser la creació d'una oficina municipal a Crist Rei, una normativa sobre reductors de velocitat, una sobre la senyalització dels carrers, les famoses plaques, la rehabilitació de Son Bordils, etc, que són mocions que s'han aprovat per unanimitat i que després no s'han duit a terme. Per tant, confia que aquesta moció surti endavant i demana que després la facin complir.

El Sr. Batle comenta que evidentment el seu vot serà a favor i li sap greu que hi hagi mocions que no es duguin a terme quan s'han votat per unanimitat, moltes vegades per la impossibilitat econòmica. En aquest cas, votarà a favor la seva moció, el seu grup té la intenció, però hi ha procediments jurídics, com ho explica molt bé la seva moció, que de vegades no són ni tan ràpids ni tan diligents com un desitja, i que altres vegades s'han de fer amb càrrecs fora de l'Ajuntament, costen doblers, potser no tinguin la partida pressupostària, i és una dificultat més d'impossibilitat de gestió, ja sigui econòmica o jurídica, i no de voluntat política. Quant a l'oficina de Crist Rei, es varen marcar l'objectiu que quan tenguessin tot el sistema informàtic adaptat i que els funcionaris poguessin treballar obririen l'oficina d'informació. Explica que varen rebre una subvenció pel sistema informàtic, però ha estat més difícil de posar en marxa del que es pensaven i l'adaptació de la gent també, i obrir una oficina sense tenir els recursos informàtics és complicat. Però, no és que no la vulguin obrir, i volen respectar la voluntat del plenari, i qualsevol moció que li digui li podrà donar la seva informació de per què no s'ha executat.

El Sr. Moreno dóna el seu suport a la Moció perquè entén que és positiva i per complir la normativa, que és important, i sobretot perquè és necessari tenir aquest inventari per evitar problemes en el futur.

El Sr. García informa que el seu vot serà favorable i agraeix al grup municipal PSM-Entesa Nacionalista que hagi presentat aquesta moció que ha servit perquè el Sr. Batle digués que el sistema informàtic d'aquest ajuntament ha estat difícil de posar en marxa, que ha tingut dificultats, etc, perquè varen fer una pregunta a un plenari anterior i se'ls va contestar que no hi havia cap problema. No té més importància, no està retraient res, és simplement un comentari divertit, però agraeix que la Moció hagi servit per a això i que el Sr. Batle estigui d'acord amb ells que el sistema informàtic ha tingut les seves dificultats. Vol agrair que aquesta moció hagi canviat la resposta que els va donar en el seu dia que no hi havia cap tipus de dificultat, que consta en acta i que es reconegui que, efectivament, ha estat difícil, com tothom ha detectat, i que encara existeixen problemes que esperen que se solucionin.

El Sr. Batle confirma que aquesta és la seva voluntat i la responsabilitat que tenen i que està d'acord amb el Sr. García en aquest aspecte.

El Sr. García comenta que hi ha problemes i potser no per part seva, però que si hi ha problemes s'han de solucionar.

El Sr. Batle diu que no dirà res més i així tancarà el Sr. García.

El Sr. Caballero vol agrair els vots a tots els grups i es congratula d'haver aconseguit la unanimitat en aquest punt, en un dia en què fins i tot l'aprovació de l'acta ha tengut problemes.

Seguidament es passa a votar la moció i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (21).

Atès el resultat de la votació, es declara aprovada la moció del Grup Municipal del PSM-Entesa Nacionalista per incloure els camins municipals a l'inventari de béns.

7. MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSIB-PSOE RELATIVA A DONAR SUPORT AL SISTEMA DE DIPÒSIT, DEVOLUCIÓ I RETORN D'ENVASOS (SDDR)

Atès que la Moció no ha estat informada per cap comissió, cal aprovar la seva inclusió a l'ordre del dia mitjançant votació i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (21).

Els reunits consideren la Moció del grup municipal del PSIB-PSOE relativa a donar suport al sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos (SDDR), de data 23 de desembre de 2010, i que transcrita textualment diu:

“Les polítiques i normatives ambientals de la Unió Europea es basen en els principis de precaució i prevenció, d'acord amb els criteris que s'hauria d'evitar el dany ambiental en origen i que el responsable de posar en el mercat un producte que es converteix en residu se n'ha de responsabilitzar.

Les normatives europees, estatals i del Consell de Mallorca en matèria de residus i residus d'envasos van encaminades a uns objectius de reciclatge i reducció d'envasos.

La Directiva d'envasos 12/2004/CE marca com a objectius mínims de reciclatge dels materials dels envasos el 55% per a l'any 2008 de procedència municipal.

El PDSRU estableix com a objectiu el reciclatge del 28% dels envasos lleugers per al 2013.

A l'actualitat la Planta de Selecció d'envasos genera un rebuig de més del 40% del total dels envasos lleugers que entren per a ser reciclats.

La LERE 11/1997, estableix que els sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) són el sistema obligatori de gestió d'envasos.

Els SDDR han estat utilitzats tradicionalment per les empreses envasadores abans que, a partir dels anys 60, apareguessin els envasos d'un sol ús.

El principi de responsabilitat del productor ha estat un principi primordial de la política europea i ha rebut el suport de l'OCDE per la capacitat que té d'assumir els costos de les empreses i d'alliberar d'aquests sobrecostos a les corporacions locals.

El Consell de Mallorca té les competències compartides en residus i envasos per desenvolupar els SDDR segons la LERE, a més, el PDSRU aprovat en revisió el 6 de febrer de 2006, al títol 2, capítol I sobre Reducció, s'esmenta a l'article 9 Punt 1. Els Municipis, dins el seu àmbit territorial, duran a terme mesures encaminades a fomentar la reducció de residus mitjançant, com a mínim, les següents actuacions: a) Foment de la utilització d'envasos retornables.

Els SDDR han demostrat, arreu a on s'apliquen, que obtenen els millors resultats de recuperació dels envasos i afavoreixen l'augment de l'envasament en envasos reutilitzables.

Aquest municipi està compromès i té voluntat política de desenvolupar actuacions de prevenció dels residus i de la contaminació, de mitigar el canvi climàtic, de promoure models de gestió dels residus i dels envasos com a recursos, que potenciïn la reducció i recuperació màxima dels residus.

Per tots aquests motius, i amb la intenció de promoure i donar suport al sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos, el grup municipal del PSIB-PSOE, presenta a la consideració del Ple d'aquesta corporació la següent proposta d'acord:

- 1.- Que l'Ajuntament d'Inca promogui el debat de la gestió dels residus entre les diferents entitats socials amb el suport de les institucions supramunicipals.
- 2.- L'Ajuntament d'Inca es compromet a dur a terme accions per reduir les bosses de plàstic i donar suport a les actuacions encaminades a regular de forma efectiva la distribució de les bosses de plàstic.
- 3.- L'Ajuntament d'Inca es compromet a dur a terme accions per incentivar el canvi de model de gestió dels envasos a través del desplegament dels sistemes de dipòsit i retorn d'envasos com a sistema general.
- 4.- Comunicar al sector comercial i a la ciutadania els beneficis ambientals i econòmics d'aquest sistema i dels continguts d'aquesta moció, i demanar-hi el suport.
- 5.- Proposar a la Conselleria de Medi Ambient del Govern balear la redacció d'una Llei autonòmica de les Illes Balears de prevenció de residus que plantegi com a sistema general i obligatori els SDDR, i que promogui, alhora, els envasos reutilitzables i aquelles mesures que facin reduir els residus.
- 6.- Traslladar aquesta moció al Departament de Medi Ambient del Consell de Mallorca, així com a la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat del Govern de les Illes Balears."

El Sr. Ramis manifesta que aquesta moció relativa a donar suport al sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos arriba en un moment oportú, ja que avui, als diaris, sortia un acte en el qual va ser present la Sra. Tarragó amb regidors d'altres municipis donant suport a aquestes mesures amb un titular ben clar que deia que "el millor residu és aquell que no existeix". Precisament avui que els han dut uns tassons perquè puguin veure la diferència entre consumir bosses o botelles o consumir reciclatges, i per això pensa que ha arribat en el moment oportú. Acte seguit procedeix a la lectura de la seva Moció.

El Sr. Ramis creu que poques coses s'hi poden afegir perquè existeix el compromís i saben que la Sra. Tarragó està lluitant i intentant que aquest sistema s'implanti, i la prova és tant la reunió d'ahir com l'actuació d'avui. Per això demana a tots els grups el seu suport, que beneficiarà a tots els municipis.

El Sr. Rodríguez està totalment d'acord amb aquesta proposta que parteix d'una sèrie d'entitats amb una forta sensibilitat envers el medi ambient i, en aquest cas especialment envers el reciclatge i els residus que la societat genera. Una plataforma formada, entre d'altres, pel GOB, AMICS DE LA TERRA, amb la intenció de trobar un model ecoeficient de gestió d'envasos amb l'objectiu final que s'adoptin polítiques necessàries per invertir les tendències insostenibles d'augment i malbaratament de residus i avançar cap a una estratègia de "Residu zero". La petició també s'ha fet en altres institucions i ja forma part d'una campanya per tal de promoure el debat sobre la insostenibilitat del model actual i la necessitat de canvi de model i de normativa i avançar cap a una estratègia que anomenem "Residu zero". En aquest temps, aquesta plataforma cerca impulsar l'adhesió a la campanya entre diverses institucions, tant públiques com privades, per abordar l'excés de consum de recursos i un canvi de model de gestió i de normativa de residus, especialment d'envasos, tant pel que fa a l'Estat com a les Illes Balears. De retruc, s'intenta també pressionar al Govern central perquè tenguin en compte a l'hora d'elaborar la nova llei, que és a punt d'iniciar, el sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos. L'actual sistema de reciclatge en el qual tot es du a transformar està deixant de ser efectiu. Ara toca donar una passa més en el tema del reciclatge, cal un canvi de model i de normativa d'envasos per a la implantació de l'SDDR, del qual avui es parla. És precís obrir un debat sobre la insostenibilitat del model actual. Aquesta plataforma ha cregut oportú impulsar les complicitats necessàries per anar aconseguint suport dins locals, associacions, administracions, institucions, sectors econòmics de la distribució i l'envasat i de la societat civil per presentar propostes de canvi de model mitjançant un canvi amb la legislació i de model de gestió de residus, especialment dels envasos. Amb aquest nou model de promoció dels envasos reutilitzables es pretén premiar a qui recicla; qui recicla rep part d'un benefici directe pels residus que recicla. Ara mateix el consumidor paga dos cèntims per cada envàs que utilitza. Amb el nou sistema es pretén que aquest reciclatge recuperi part d'aquests doblers a través d'una xarxa de reciclatge directe, utilitzant per exemple, màquines adequades instal·lades a centres comercials o petites botigues que s'apunten al reciclatge mitjançant aquest sistema. Es tracta d'optimitzar al màxim el reciclatge pel que fa a vidre, llaunes i plàstic, amb un sistema d'envasos retornables, alhora que pot ser útil per fomentar la creació de petites empreses locals que es dediquin a la recollida, neteja i reciclatge dels envasos. Ara mateix, el Departament de Medi Ambient del Consell de Mallorca ja està treballant en aquest sistema. El Govern balear està elaborant l'avantprojecte de llei i el Sr. Rodríguez pot assegurar que estaran encantats de rebre aquesta proposta. Ara bé, qui ha de fer la passa definitiva és el Ministeri de Medi Ambient, el qual hauria d'incloure dit model de sistema de reciclatge com a sistema general de gestió a l'hora d'elaborar la nova Llei de residus. Per això mateix, tot i que es mostren totalment favorables a la Moció, volen afegir-hi una esmena per tal que el Ministeri de Medi Ambient incorpori aquest sistema durant l'aprovació definitiva de la nova Llei de residus que ara mateix s'està discutint i que afavoreixi les polítiques preventives d'aquest sistema d'envasos.

La Sra. Tarragó vol agrair, en primer lloc, al grup municipal del PSIB-PSOE la seva aportació amb aquesta moció i vol fer constar que en aquest tema sempre trobaran el suport del grup municipal del Partit Popular. A la dècada dels 70, per fer front als costos creixents de la gestió de la contaminació, les polítiques europees establiren el principi de la responsabilitat del productor, per la qual es fa responsable el productor d'un residu dels

costs que comporta la seva gestió. És aquell principi tan anomenat dins aquesta legislatura de “qui contamina, paga”. A nivell legislatiu estatal, aquest principi s’ha recollit a la Llei d’envasos, la LERE de 1997, i a la Llei de residus. La Llei de 1997 estableix l’obligatorietat d’establir sistemes de dipòsit, devolució i retorn dels envasos. Al mateix temps, dona l’opció en la creació dels famosos sistemes integrats de gestió, el SIC, els famosos Ecoenves i Ecovidrio, per exemple, perquè les empreses responsables de la posada en el mercat dels envasos seran les responsables d’assumir únicament el sobrecost i no el cost total de la recollida, transport i tractament dels residus d’envasos. El sistema general estableix que les envasadores paguin un import al SIC per cada envàs posat al mercat, i els doblers recollits són destinats al finançament d’instal·lació de contenidors, recollida selectiva, transport i selecció dels diferents materials, sensibilització dels ciutadans. Dins aquesta campanya de sensibilització, per exemple Ecoenves ha pagat aquestes vaixelles que s’han posat a disposició del Consell de Mallorca que, al mateix temps, posa a disposició dels municipis, i a partir d’avui des d’aquí es fa difusió perquè les entitats locals i el mateix Ajuntament aprofitin per utilitzar-la cada vegada que s’organitzi una festa, un esdeveniment, etc, amb la intenció, com deia al principi, de reduir els residus, i aquell que és millor, com deia el Sr. Ramis, és aquell que no es produeix. L’aportació econòmica de les empreses envasadores acollides al SIC varia en funció de la quantitat i tipus de material dels envasos posats al mercat. Aquest import, anomenat cotització del punt verd, és idèntic en tot l’Estat i per a tots els SIC, però hi ha estudis que demostren que els costos derivats de la gestió dels residus d’envasos van molt més enllà del sobrecost respecte de la recollida en massa, ja que hi ha costos que no es tenen en compte, com per exemple el d’abocament i d’incineració, el cost proporcional de neteja viària i recollida de papereres, s’han fet caracteritzacions i es demostra que quasi la meitat de residus que es troben dins una paperera pertany a envasos, cost proporcional de neteja de platges, cost de l’ocupació de superfície viària en concepte d’instal·lacions de contenidors per la recollida de residus en origen. Una revisió de la LERE hauria d’aclarir el concepte de responsabilitat del productor. S’hauria de substituir el concepte de sobrecost, el de cost integral de la gestió dels residus d’envasos, el cost total, tant de la recollida selectiva com el del tractament, tots els esforços per repartir contenidors (en aquest moment hi ha una ràtio a les Illes Balears d’un contenidor per cada 300 habitants), i les diferents campanyes de conscienciació per a la separació en orígens dels diferents tipus de residus; atès que els resultats són encara molt insuficients. Una gran part dels envasos van al contenidor de rebuig i els costos de les seves gestions recauen damunt els municipis, és a dir, recauen sobre cada un dels ciutadans a través de la taxa de recollida de fems i la incineració. Això suposa, en primer lloc, l’incompliment del principi de responsabilitat del productor i, en segon lloc, una tuda de recursos econòmics dels ajuntaments i dels consells. En canvi, l’aplicació del sistema del qual es parla, sistemes de dipòsit de devolució i retorn a països a on s’ha aplicat, ha demostrat que tot són avantatges: a Alemanya s’està recuperant el 97%; als països escandinaus, un 95%; i el que és millor, els costos de la gestió recauen en el mateix percentatge sobre els productors, i es dona compliment a aquest principi de responsabilitat del productor a un cost assumible, ja que es parla d’un o dos cèntims per envàs. A més, es preserven els recursos naturals. El sistema de dipòsit permet reduir brutor als espais públics i, per tant, disminueixen els costos de la neteja viària. El seu grup comparteix l’esperit de la Moció i hi vol votar a favor, però demana fer una reflexió. En els punts 1 i 2, en els quals es parla que l’Ajuntament promogui el debat de la gestió, que durà a terme accions per reduir les bosses de plàstic, etc, vol recordar que aquestes accions ja s’estan duent a terme. A la diada natural es va fer una campanya específica a on es repartiren 1.000 bosses amb el títol “sense plàstic, ecològicament”; el regal d’enguany de l’Ajuntament pel Dijous Bo varen ser uns carrets per reduir envasos; fins i tot el lot que es va repartir ahir als funcionaris està embolcallat amb una bossa reutilitzable per tal de reduir el cartró. Per tant, substituiria el punt 1 i 2 pel que proposa la plataforma de la qual parlava el Sr.

Rodríguez, que diu: “Reformar el compromís d’aquest municipi de desenvolupar actuacions encaminades a reduir els residus i residus d’envasos. Recuperar el màxim de residus d’envasos i sensibilitzar la població i els agents comercials i econòmics per tal de contribuir en aquests objectius de prevenció de la contaminació, d’evitar l’esgotament de recursos i el canvi climàtic, tot potenciant una distribució i un consum responsables.”

El Sr. García i el Sr. Batle surten de la sala de plens.

Respecte al punt 3, la Sra. Tarragó desconeix quina és l’actuació completa que podria fer l’Ajuntament. Quan es va a fer la recollida del vidre als bars i restaurants, es troben que molts d’ells no la necessiten perquè precisament empren aquest sistema, que seria el sistema ideal, no haver de fer aquesta recollida especial. Per tant, la votaran sempre i quan entenguin el que poden fer en concret. Quant als punts 4, 5 i 6, hi estan totalment d’acord.

El Sr. Ramis agraeix el suport a la Moció i especialment per les millores que s’han proposat, que creu que la complementen. Com bé deia el Sr. Rodríguez, el contingut d’aquesta proposta suposa dos beneficis per als ciutadans: un de directe, amb un estalvi econòmic per al ciutadà, però també un benefici de cara al medi ambient, i per tant, un benefici per a tots. Quant a les esmenes, les accepten, i les que ha presentat el grup municipal del Partit Popular l’alteren un poc, però el contingut i la idea són els mateixos. En el punt 3, sobre quin desplegament s’hauria de fer, és promoure entre el sector de la restauració que substitueixin precisament aquests envasos per aquests altres. Saben que hi ha companyies, fins i tot d’Inca, que ja estan promovent aquesta iniciativa; no vol dir marques, però hi ha empresaris que ja estan tractant el tema, i aquesta podria ser la via. Tothom ha manifestat l’acord en aquesta proposta, i també hi presentaria una altra esmena. I és que aquesta sigui una moció institucional de tots els grups perquè tots la comparteixen, i ha reconegut la feina que està fent l’equip de govern, ningú ho pot negar i figura en aquesta moció. Per tant, incorporaria l’esmena que ha apuntat el Sr. Rodríguez, qui ha fet la redacció del punt i que torna a llegir: “Proposar al Ministeri de Medi Ambient del Govern espanyol que incorpori durant la redacció de la nova Llei de residus que plantegi com a sistema general i obligatori els SDDR”, i comenta que és el mateix que diu el punt núm. 5, però en base autonòmica i estatal. És una llei que, a més, ara mateix, s’està discutint o s’ha de començar discutir.

El Sr. Seguí proposa que, ja que hi ha un acord unànime, l’adjuntin i l’entreguin al Sr. Secretari, que òbviament serà institucional, i es clarificaran una sèrie de punts que comunicarà el ponent de la Moció. Creu que es podria aprovar per assentiment dels membres presents si hi ha consens.

Atès que cap dels membres del Ple hi fa cap observació en contra, la Moció del Grup Municipal del PSIB-PSOE relativa a donar suport al sistema de dipòsit, devolució i retorn d’envasos (SDDR) es declara aprovada per assentiment de tots els membres presents (19).

8. MOCIONS URGENTS

A. PROPOSTA DE LA BATLIA PER A L’ADJUDICACIÓ DEFINITIVA DEL CONTRACTE DE SUBMINISTRAMENT D’ENERGIA ELÈCTRICA DELS EDIFICIS, INSTAL·LACIONS I ENLLUMENAT PÚBLIC DE L’AJUNTAMENT

Atès que aquesta proposta no ha estat dictaminada per cap comissió, cal aprovar la seva inclusió a l’ordre del dia mitjançant votació i n’esdevé el següent resultat: unanimitat (19).

Els reunits consideren la Proposta de la Batlia per a l'adjudicació definitiva del contracte de subministrament d'energia elèctrica dels edificis, instal·lacions i enllumenat públic de l'Ajuntament, de data 20 de desembre de 2010, i que transcrita textualment diu:

“En data 26 de novembre de 2010, el Ple de l'Ajuntament d'Inca va acordar adjudicar provisionalment a l'empresa GAS NATURAL COMERCIALIZADORA SA el contracte de subministrament d'energia elèctrica dels edificis, instal·lacions i enllumenat públic de l'ajuntament.

Havent acreditat el compliment de les obligacions tributàries i de la seguretat social, procedeix elevar a definitiva l'adjudicació, per la qual cosa es sotmeten a la consideració del Ple les següents propostes d'acord:

Primer.- Elevar a definitiva l'adjudicació provisional a favor de GAS NATURAL COMERCIALIZADORA SA el contracte de subministrament d'energia elèctrica dels edificis, instal·lacions i enllumenat públic de l'ajuntament.

Segon.- Facultar el Sr. Batle-president per a la signatura del contracte.

Tercer.- Comunicar aquesta adjudicació als licitadors i publicar-la en el perfil del contractista.”

El Sr. Seguí explica que ja en varen dur a l'anterior plenari l'adjudicació provisional i que, com que no hi ha hagut al·legacions, es pot elevar a definitiva.

El Sr. Ramis vol reiterar l'enhorabona que ja va donar en el seu dia, perquè precisament aquesta proposta va ser consensuada, varen poder presentar millores, incorporar les que eren viables. Comenta que aquesta mesura suposa un estalvi de 100.000 euros, que és quasi un 10%.

El Sr. Rodríguez manifesta que el seu vot va en el mateix sentit del que votaren l'altra vegada.

El Sr. Seguí proposa que la proposta s'aprovi per assentiment.

Atès que cap dels membres del Ple hi fa cap observació en contra, la Proposta de la Batlia per a l'adjudicació definitiva del contracte de subministrament d'energia elèctrica dels edificis, instal·lacions i enllumenat públic de l'Ajuntament es declara aprovada per assentiment de tots els membres presents (19).

9. PRECS I PREGUNTES

A. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL DEL PSIB-PSOE

El grup municipal del PSIB-PSOE formula els següents precs i preguntes:

1.- La Sra. Ramis vol fer des del seu grup un prec adreçat al Sr. Batle; per tant, demanaria que el Sr. Tinent de batle li traslladàs la seva exposició. Tothom sap o creu que l'expressió “no n'hi ha més” té un sentit clarament pejoratiu de cara a la persona a qui es refereix, això ho saben tots. Comenta que s'ha donat una explicació que no té per què no acceptar, però de totes formes no la comparteix per així com s'ha desenvolupat. Així doncs, tots saben que referir-se a una persona amb aquesta expressió vol dir que és curt de gambals, que és beneit; exactament és el seu sentit, no cal explicar-lo, ja que queda

clar que vol dir *sinvergüenza*, pocavergonya. Considera que tampoc és necessari explicar gestualment què vol dir l'expressió, tothom ho sap. Exposa que aquests fets s'han produït a les dues darreres sessions plenàries. Pensa particularment que fins ara s'havien saltat les regles, de cortesia en molt poques ocasions; són capaços de dirigir-se uns als altres dient Sr. Torres, Sra. Ramis, és a dir, respectant les formes, no hi entra la paraula *mentider* o l'expressió "no diu la veritat" perquè aquesta sí que ha anat i ha vengut.

La Sra. Ramis continua que no és un insult personal i tampoc no és necessari. Ja ha explicat molt bé el Sr. García què vol dir veritat i mentida, pensa que no cal haver fet batxiller per tenir-ho molt clar. Si passen tot això que ha intentat dir a termes esportius, diria que els resultats han estat faltes comeses, en aquests dos plenaris l'equip de govern n'ha fet dues; l'oposició, en aquest cas el grup municipal PSIB-PSOE, una; però, quant a sancions rebudes, l'equip de govern zero i el grup municipal PSIB-PSOE una. Ella demanaria al Sr. Batle, com a batle-president d'aquesta corporació i la persona que ha de garantir el bon funcionament, que es mantengui el respecte entre tots els membres, que exerceixi la seva autoritat i que ho faci així, però que procuri que tothom rebi el mateix tracte.

El Sr. Batle li dóna les gràcies i expressa que hi està totalment d'acord. L'únic que pot comentar és que va dir al Sr. Moreno que li havia comentat que un company seu li havia dit pocavergonya; no en va ésser conscient, i si ho hagués fet el Sr. Moreno, ell ho hauria fet rectificar. Ara sí és conscient del que li han fet a ell avui, i ella ho ha dit, que és el batle; ell entén que hi ha moments en què un pot dir paraules que no són ben rebudes ni justificades, avui creu que han passat els límits i per això ha cridat l'atenció. Creu que a vegades pot ocórrer dins un debat, i l'equip de govern sempre ha demostrat que els seus membres en són bastant conscients. Si el Sr. Moreno en el darrer plenari hagués demanat empara, hauria fet que la persona -en aquest cas pareix que és el Sr. Seguí- que rectificàs, com ha fet altres vegades en què ha cridat l'atenció als seus membres. Avui el debat del pressupost ha deixat ben clar que podien parlar tot el que volguessin, ja que no ha aplicat el reglament; l'oposició ha dit el que ha volgut, ell els ha escoltat, encara que ha tengut la sensació que quan parlava ell o el regidor no escoltaven. Considera que fer gestos com els que han fet, sobretot durant la intervenció del Sr. Batle, no es pot permetre. La Sra. Ramis li dirà faltes dos i un a zero, de vegades una falta fora d'àrea és una falta indirecta i un penal és un penal. En les faltes també és important saber de què parlen, un penal és una ocasió manifesta de gol, una falta a una vorera del cap no és el mateix; per tant, ell està d'acord amb el que ha dit, tots han de tenir la suficient responsabilitat que els plenaris vagin de la manera més correcta possible, i si és el primer que s'equivoca no té cap problema a demanar disculpes. Però, la veritat és que li sap greu en el moment en què li falten el respecte i sobretot no com a persona, sinó com la figura que representa en el plenari. Com ha dit o ha afirmat el Sr. Moreno, aquest senyor és el batle de tots, i s'està faltant a la figura institucional que és el batle. A partir d'aquí per la seva part està tot oblidat, no té més a dir; voldria anar a l'esperit nadalenc, però posar totes les coses en el mateix sac de vegades no és correcte. Entén la seva voluntat, es coneixen perfectament, però no justifiquen el que no té justificació.

La Sra. Ramis vol afegir que dins un camp de futbol, segons l'exemple que ha posat, tant és una falta de respecte a un jugador important com a la persona més senzilla, com pot ésser la que està arreglant la gespa del camp; només això, una falta de respecte és per a tothom i no en justifiquen ni una.

El Sr. Batle manifesta que la persona que du el terreny de joc en el futbol és l'àrbitre i que les faltes de respecte cap a ell no són iguals que a les altres persones; però, comenta que du 15 anys i que aquests gestos no els havia vist cap vegada.

El Sr. Ferrari considera que, quant a l'expressió "no n'hi ha més", el Sr. Seguí li demanava si havia més factures, i la seva resposta i contestació era que no n'hi havia més mirant el Sr. Seguí sense mirar a altra banda. Explica que després, per clarificar-ho, s'ha dirigit al Sr. Ramis, el qual respecta moltíssim, com a qualsevol membre de la corporació o qualsevol persona que hi ha en el carrer. Sempre en el seu càrrec de regidor ha intentat no tenir mai cap sortida de to, i aquí s'ha parlat de comportament o conductes d'ideologies polítiques. Ara, d'aquí a faltar el respecte a una persona... Davall tots són de carn i ossos i tots són iguals. En el moment en què es qualifica i es diu el que s'ha dit, no volen que quedi per a la història que aquest regidor havia faltat el respecte al Sr. Ramis, i no és així. Bé que després ell ha fet un incís, però el Sr. Ramis ha entès el que ha volgut entendre, cosa que respecta moltíssim i no hi entrarà.

2.- La Sra. Fernández demana al Sr. Batle que els justifiqui els motius de per què en un moment donat no s'han duit a terme una sèrie de mocions aprovades, que en aquest cas contestava al PSM. Per part d'ells li volien fer una consulta: fa dos mesos aproximadament es va aprovar una moció del grup PSOE sobre l'elaboració d'un informe de les contractacions realitzades amb l'empresa del Grup Trui; així mateix el grup de govern es va comprometre a facilitar tota la documentació en referència a aquestes contractacions sense que a dia d'avui els hagi arribat cap document, ni tenen coneixement que s'estigui realitzant cap informe sobre aquestes contractacions.

El Sr. Batle respon que, si no ho recorda malament -però potser pot anar equivocat-, la Moció fixava un termini de tres mesos i n'han passat dos. Demana a la interventora que posi en marxa aquest informe de les contractacions de l'empresa del Grup Trui.

La Sra. Fernández vol fer un aclariment: es fixava un termini d'un mes per realitzar l'informe i que en el termini de tres mesos s'havia de dur a plenari.

El Sr. Batle comenta que no ha donat ordre que no es faci, li torna a dir a la interventora que s'elabori l'informe.

3.- La Sra. Fernández comenta que han vist que s'ha enviat un informe a l'empresa constructora de la reforma de l'edifici del Casal de Cultura en referència a unes deficiències de la seva execució i sobre l'existència d'un goteres, pareix que bastants a la sala polivalent. Demana si han rebut contestació per part de l'empresa constructora i quines actuacions tenen previstes.

El Sr. Seguí respon que han quedat amb els tècnics de l'Ajuntament per veure's allà per mirar les deficiències i que quan torni li comunicaran la contesta.

El Sr. Batle confirma que l'empresa anirà a veure-ho.

4.- La Sra. Fernández continua demanant a què es deu que després de la sol·licitud del grup PSOE d'una convocatòria de la Comissió de Seguiment de la piscina coberta a dia d'avui encara no s'hagi pres cap decisió.

El Sr. Jerez explica que dijous, si no hi ha canvis, està previst que es convoqui, per al dijous que ve.

5.- La Sra. Fernández explica que en reiterades ocasions ja s'ha expressat en aquest plenari la seva disconformitat amb el grup de govern en referència a la convocatòria d'actes institucionals, a causa que moltes ocasions actes que es fan a nom de l'Ajuntament i no es convoca els regidors de l'oposició. Voldrien saber per quin motiu no

es convida a actes com la presentació del Dijous Bo, l'entrega del distintiu de l'ecocomerç o les recepcions oficials als esportistes, entre d'altres.

El Sr. Batle respon que hi ha actes que són institucionals municipals i d'altres que són de l'equip de govern. Quant a la presentació del Dijous Bo, a vegades han tengut debats polítics, i també sobre d'altres actes, és una qüestió complicada. Si es defensa la seva gestió, és veritat que es tracta d'un acte institucional, i en això dóna la raó a la Sra. Fernández; però, si orienten un programa i és el seu programa, i a sobre hi ha hagut punts en què no estan d'acord, la veritat és que no se sap si s'ha de convidar l'oposició, perquè digui a la roda de premsa que no hi està d'acord. És el cas d'ahir, en què hi va haver un acte institucional o la inauguració del Dijous Bo; això sí, perquè entén que són actes que no són debat, sinó que es fa una representació. A rodes de premsa o actes que siguin de govern, com ven la seva gestió, no creu que se'ls hagi de convidar, però si la Sra. Fernández li demana sobre la presentació del Dijous Bo, que és un tema institucional, sí. Ara bé, si presenten el pressupost, ell ho veu diferent. Si la Sra. Fernández els demana per què no els varen convidar a la presentació del Dijous Bo, li respon que com a equip de govern varen decidir anar vestits a l'ample, i si ella manifesta que no vol anar vestida a l'ample, no vol convidar-los a fer crítica, ja que hi ha actes que són institucionals als quals sempre els conviden, i si no ho han fet els en demanen disculpes. Ara bé, en actes en els quals venen la gestió som l'equip de govern no és el mateix, però si a partir d'ara detecta qualsevol tipus d'acte els ho pot comunicar, i si és un tema institucional està encantat que hi participin.

La Sra. Fernández explica que com ja havia comentat hi ha diferents actuacions; una d'elles és el Dijous Bo, i hi ha els distintius de l'ecocomerç, que sí creu que és un acte en el qual hi ha de ser l'oposició.

Per qüestions tècniques no és possible transcriure la intervenció de la Sra. Tarragó.

La Sra. Fernández continua dient que són temes en què sí que hi ha un compromís per part del PSOE i que no veuen la voluntat de no donar a conèixer aquestes actuacions.

El Sr. Batle afirma que es tracta d'una roda de premsa de l'equip de govern, no vol entrar en debat avui, però si li diu a partir d'ara es compromet a donar-li les explicacions relatives a cada acte que no se'ls convidi que siguin rodes de premsa.

6.- La Sra. Fernández comenta que des de l'Ajuntament s'ha enviat a l'Agència de Turisme de les Illes Balears la memòria de les activitats a realitzar durant el 2010 i 2011 del Museu del Calçat i de la Pell. Demanarien una còpia de dita memòria.

La Sra. Payeras li contesta que a la Comissió Informativa de Cultura es va dir que es firmaria un conveni amb la Conselleria, que aquesta setmana ha arribat, i també va dir que els en faria arribar i la memòria del Museu sense cap problema.

7.- La Sra. Fernández comenta que l'empresa concessionària de la neteja viària Cespa els va remetre un escrit demanant el deute que té pendent amb ella l'Ajuntament. En principi, voldrien saber si s'ha contestat aquest escrit, si s'ha liquidat el deute i a quant ascendia.

El Sr. Batle manifesta que no entén la pregunta, però que la seva contestació es realitzarà per escrit.

8.- La Sra. Fernández explica que s'ha presentat o es va presentar una denúncia referent a l'abocament de residus en una finca denominada "Vila Bella" de Son Vivot. Demana quines actuacions s'han duit a terme per esbrinar qui ha estat el responsable d'aquests fets.

El Sr. Seguí respon que aquestes actuacions també vénen per una denúncia de Seprona. Es tracta d'un tema bastant recurrent, atès que és un lloc a on es va buidar el terreny per realitzar l'autopista i s'ha d'anar reconstituïnt a poc a poc. És cert que en ocasions han realitzats abocaments on no pertocava. Informa que li han comunicat que, del darrer, ja han fet neteja de tots els mobles i electrodomèstics, de totes formes aquí té l'expedient amb fotografies i està a la seva disposició; l'únic que demana és que una vegada mirat el tornin a deixar a la taula del Sr. Carles Mena, el tècnic jurista.

9.- La Sra. Fernández explica que ha tengut coneixement de la queixa d'un veïnat del carrer de la Justícia a causa que hi ha un clot que, encara que s'ha reparat en diferents ocasions, segueix produint problemes als conductors, ja que torna a sortir perquè no es repara d'una manera definitiva. Demanen que es doni una solució a aquesta problemàtica.

10.- La Sra. Fernández continua dient que des de la Junta de Govern s'ha procedit a la concessió provisional del servei del Casal de Joves. No obstant això, aquest procediment es va impugnar perquè la puntuació donada a l'informe de valoració a l'apartat econòmic no es correspon amb la que pertoca, això deia l'al·legació a les bases publicades per l'Ajuntament. Finalment hi ha hagut una rectificació, demanen si els poden informar a la decisió presa i les causes d'aquesta rectificació.

El Sr. Pastor comenta que l'explicació la donarà el Sr. Secretari.

El Sr. Secretari contesta que el tècnic que va informar les ofertes va aplicar una fórmula matemàtica, que era la que generalment ell utilitzava, però que no era la que precisament en aquest plec de condicions hi havia. Per tant, en va resultar una adjudicació errònia perquè els punts que li havia donat per a la fórmula matemàtica no eren correctes. L'altra empresa va interposar un recurs, i es va analitzar, es va corregir i es va adjudicar provisionalment a l'altra empresa. Aquesta ara també ha recorregut, dient que la puntuació tècnica -sobre la qual abans no havia dit res- no era correcta. Ara el tècnic torna a tenir l'expedient una altra vegada per analitzar-lo, i s'ha de resoldre al més aviat possible.

11.- La Sra. Fernández comenta que des del seu grup voldrien saber quines línies d'ajudes o subvencions té actualment l'Ajuntament per fomentar el sector agrícola.

El Sr. Batle li contesta que hi ha una sèrie de descomptes en la contribució, que s'han fet actuacions específiques en la compra d'aliments en temps de sequera, que s'ha ajudat en el tema d'edifici, en la bàscula, en línies concretes, llevat de la bonificació de la contribució. Ara bé, sí que és cert que es mantén des de la Regidoria d'Agricultura una relació permanent amb la Cooperativa de Pagesos d'Inca, i s'actua en funció de les seves necessitats: arreglaments de la bàscula, ajuda en el seu moment a l'adquisició de la nau. Alguna vegada ha pogut reconèixer l'aportació de qualque grup municipal -no sap si era la compra d'aliments per part del PSOE o el PSM-. Conclou que aquesta és un poc la línia de feina que es du amb la Cooperativa. Actualment hi ha 31 socis i dins les seves possibilitats ajuden, no massa, perquè les ajudes en els temes agrícoles no basten; però, s'intenta estar al seu costat.

La Sra. Fernández demana la paraula per al Sr. Moreno.

12.- El Sr. Moreno comenta que fa temps que ve demanant informació sobre la reclamació de l'empresa concessionària del Mercat Cobert de prop de 180.000 euros per obres extres d'adequació de l'interior de l'edifici. Volen saber com està aquest tema.

El Sr. Seguí contesta que, igualment que la darrera vegada que li va demanar, ells li'n varen fer una valoració, li varen demanar que li detallassin i encara és l'hora que els ho han de dir.

13.- El Sr. Moreno explica que el mes passat va entrar un escrit en aquest ajuntament en el qual un treballador municipal reclamava unes hores extres fetes el dia 31 de desembre. Volen saber si aquest tema està arreglat, perquè s'acosta el dia de 31 de desembre d'enguany i volen tenir coneixement si estan pagades aquestes hores extres.

El Sr. Batle diu que li contestarà el dilluns.

14.- El Sr. Moreno, respecte al darrer capítol referent a les cadires que han vist per la premsa, volia saber si sabien que havia 50 cadires a un local d'una empresa privada fa un mes.

El Sr. Batle contesta que no ho sabien, se n'havien assabentat per la premsa, i han realitzat esbrinaments. En principi saben i s'ha detectat que l'Ajuntament en va cedir unes per celebrar un campionat de truc en el polígon Industrial, si no recorda malament. L'associació que les havia demanades havia deixat les cadires a aquesta altra entitat; s'han reclamades i s'està a l'espera que arribin.

15.- El Sr. Moreno per acabar expressa que volen saber si se'ls pot passar un inventari de totes les cadires que hi ha en dipòsit cedides per l'Ajuntament d'Inca.

El Sr. Batle contesta dient que en principi, sobretot arran dels darrers esdeveniments, s'han anat inventariant. El Sr. Rodríguez, per exemple, els va dir que tenien unes cadires en el seu local, però les tenen identificades. Ara bé, passa que moltes vegades la brigada o la pròpia organització si sap que estan a un lloc i no molesten no van a cercar-les fins que no s'hagin de tornar a emprar, són viatges que estalvien. Així, el motiu que desapareguin les cadires no és aquest, bàsicament han estat que se les han enduïtes, però quan ells detecten que el PSOE, el PSM o el PP tenen 100 cadires, si no els molesten poden quedar allà, o si el mateix partit o l'entitat telefona dient que es poden anar a cercar, potser estan dos mesos sense que es retirin, i així no es fa el viatge debades; es fa per això.

16.- El Sr. Ramis comenta que avui s'ha viscut un debat dur, però creu que ha quedat clar que es discuteixen criteris i opinions, totes respectables. Precisament és la seva obligació de complir la seva tasca, que li varen encomanar els inquers que varen confiar en ells, i és necessari també que els inquers sàpiguen, tal com deia el Sr. Ferrari, que darrere d'aquestes discussions hi ha un respecte, fins i tot amistat. I d'acord amb aquesta amistat, vol demanar disculpes per totes aquelles intervencions que durant aquest any poden haver fet tant els companys del seu grup com ell mateix, però sobretot volia desitjar en aquesta darrera intervenció que farà enguany un bon Nadal i un feliç any nou als regidors de tots els grups.

B. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL DEL PSM-ENTESA NACIONALISTA

El Sr. Rodríguez formula els següents precs i preguntes:

1.- Ahir varen assistir al repartiment de les cistelles de Nadal als empleats municipals. Volen saber si a aquests empleats de neteja que ja no fan feina per a l'Ajuntament, però que hi han estat treballant durant onze mesos, també se'ls ha fet arribar la panera.

La Sra. Tarragó contesta que varen considerar que la panera de Nadal s'havia d'entregar a qui estava fent feina en el moment d'entregar les paneres.

El Sr. Seguí comenta que hi ha gent que no ha fet feina en tot l'any i a qui també se li ha entregat la panera.

El Sr. Rodríguez li dóna tota la raó.

2.- Ja es queixaren, deu fer dos plenaris, que el semàfor de la carretera de Lluc continua romput. Aquella és una zona molt conflictiva, sobretot a les hores d'entrada i sortida escolar, i consideren que no és correcte que dels pocs semàfors que hi ha a Inca n'hi hagi qualcun que estigui romput, encara que sigui per una causa aliena a l'Ajuntament, potser per un camió que hi va pegar; però, a hores d'ara continua romput.

La Sra. Horrach explica que aquest semàfor es va reparar en el seu moment i que ara deu tornar a estar romput, però que no se n'ha adonat i que no és de llavors ençà.

El Sr. Rodríguez diu que tant la Sra. Horrach com ell mateix passen cada dia per allà i que pot assegurar que aquest semàfor, que està a la carretera que dóna de l'entrada de l'avinguda de Lluc cap a dins el poble, per voltar cap a la dreta, està romput, que té un vidre i un cop i no està reparat.

La Sra. Horrach comenta que no estan parlant del mateix semàfor, i que també n'hi havia un davant la tenda de mobles que es va reparar en el seu moment, creia que es tractava d'aquest.

3.- Volen reclamar que al darrer plenari, quan es discutia el tema dels extrajudicials, varen entregar un escrit, en particular al departament de Secretaria, perquè, o bé la Secretaria de l'Ajuntament o bé els serveis jurídics els informassin si el tema de les extrajudicials estava o no ajustat a la llei. Varen tenir una resposta a viva veu i que consta en acta, però, atès que varen entregar una pregunta en concret i que sol·licitaven una resposta per escrit a la pregunta concreta, els agradaria que se'ls fes arribar per escrit aquesta resposta.

El Sr. Secretari respon que se'ls contestarà.

4.- Demana què passa amb els arbres del carrer de Rafel Alberti, que han acabat posant-hi fanals.

El Sr. Seguí contesta que una cosa és el desig de la gent que viu allà, a qui li agradaria que els llevassin tots perquè s'aixequen, i una altra és que s'està col·locant il·luminació completament nova. Si ho tenen en compte, els arbres no els deixaven col·locar la il·luminació correcta, o sigui cada quinze metres. Atès el mal estat en què es trobaven i que ja n'hi havia molts, han preferit llevar els arbres, col·locar els fanals a les mesures proporcionals i tornar a posar els arbres quan estigui acabat.

Al Sr. Rodríguez li agradaria saber quin tipus d'arbres es posaran perquè aquests no són els més adequats per estar enmig del carrer, perquè ja li ha dit en reiterades ocasions que

el preber bord és el pitjor arbre que es pot posar per les voravies, i que encara que és cert que a l'estiu fan molta ombra, es trenquen molt aviat i aixequen totes les voravies.

Per problemes tècnics no es pot transcriure la intervenció del Sr. Seguí.

5.- Un habitant de l'avinguda d'Alcúdia s'ha queixat que als contenidors d'aquella zona troben moltíssims plàstics, que vénen d'envasos romputs d'un cert comerç que hi ha en aquella zona. Li agradaria que s'assabentin si això és així i que adverteixin el comerç en qüestió que no s'ha de reciclar d'aquesta manera. Creu que és una acció puntual que s'ha de fer, atès el reiterat abocament de plàstics de qualsevol tipus dins els contenidors de fers que es duen a cremar.

6.- Aprofitant que només du cinc minuts i que un altre grup n'ha tengut vint, li agradaria dir que els arbres de l'avinguda del General Luque es poden per la banda interior, les que donen cap als edificis, i li agradaria saber quin mètode o quin criteri se segueix a l'hora de podar els arbres.

La Sra. Tarragó explica que en principi ha de ser una poda conjunta de l'arbre, però també és cert que hi ha hagut una sèrie de queixes d'alguns veïnats amb familiars malalts que varen demanar expressament que l'arbre no tocàs la façana. Suposa que el Sr. Rodríguez parla d'aquests arbres en concret.

Al Sr. Rodríguez li sembla bé que els arbres no toquin les façanes i demana si la poda finalment es realitzarà tota.

La Sra. Tarragó informa que ja s'ha fet.

El Sr. Rodríguez contesta que passaran per allà.

7.- Fent referència a un edifici comercial del qual han pogut veure a la premsa que els tècnics municipals anaren a fer un tancament, es veu que no s'aplica la normativa i li sembla molt bé que el tanquin fins que la compleixin, però la seva sorpresa va ser llegir-ho al diari, passar per qüestió de feina cada dia per aquell carrer, i cada dia haver-se trobat que estava obert. Si l'Ajuntament va allà amb la Policia Local, amb els tècnics municipals, i obliga tancar, no entén com després, durant més o manco quinze dies, aquest local ha continuat obert, de la mateixa manera que ho exigirien a qualsevol local de qualsevol altre tipus. Vol que quedi constància del seu aclariment.

El Sr. Batle explica que es fa un servei d'inspecció, es detecta una irregularitat, s'insta per al tancament voluntari i es donen un parell de dies. És una qüestió tècnica, ni tan sols és política, i passats aquests dies s'obre l'expedient, s'inicia, i poden presentar la documentació en quinze dies, seguint el procediment administratiu. Està d'acord amb el Sr. Rodríguez que amb els mitjans de comunicació pareixia molt més efectiu i que, una vegada parlat amb el servei jurídic, amb la persona que du l'expedient, va informar que sempre s'ha actuat així i que sempre que han detectat una irregularitat la primera actuació és el tancament voluntari, el tema amistós. En aquest cas, per exemple, segons els tècnics municipals, les deficiències es podien esmenar, és un tema de profunditat. Han de ser menys de 700 metres de zona d'exposició de venda pública, i s'havia posat un *hall* que no es comptabilitzava, el tècnic ho va revisar i va veure que era zona de venda. Es va preocupar perquè hi ha certs negocis, comerços o locals que són més sensibles, i quan va parlar amb els tècnics, especialment amb el servei jurídic d'Urbanisme, que és qui ho gestiona, li varen dir que aquest és el procediment habitual, però que aquest assumpte tenia més ressò, suposa que a causa de les notícies que havien aparegut dies anteriors

d'altres negocis a Palma. Una vegada que es detecta el problema i que es veu que és un procediment habitual, creu que és el que s'havia de fer, i està d'acord amb el Sr. Rodríguez que s'ha de seguir la mateixa línia per a tothom.

8.- Ateses unes declaracions que apareixien en boca seva a la premsa i que estan dins aquesta mateixa notícia, el Sr. Rodríguez s'ha preocupat, perquè ja li preocupava aquest tema d'aclarir que no hi ha cap conveni marc d'àmbit estatal, d'àmbit comercial, entre la Xina i l'Estat espanyol, per beneficiar en particular uns ciutadans en concret. Aquest és un tema recurrent que surt cada dos per tres en els mitjans de comunicació i de boca en boca, però això no existeix i ho vol aclarir.

El Sr. Batle està content que ho aclareixi i reconeix que ho va dir. Explica que ha tengut queixes de diferents comerciants d'Inca i que els va dir ben clarament que els impostos municipals es pagaven, va remetre la informació a les patronals, Pimeco, Afedeco, etc., i ell va transmetre el que el sector li havia dit.

El Sr. Rodríguez li recorda que no existeix.

El Sr. Batle li diu que no ho tenia clar.

El Sr. Rodríguez desitja els molts d'anys a tots, unes bones festes i un feliç 2011.

C. PRECS I PREGUNTES QUE FORMULA EL GRUP MUNICIPAL INDEPENDENTS D'INCA

El Sr. Batle demana disculpes al Sr. García pel retard.

El Sr. García, per por de no tenir temps de fer les preguntes, vol desitjar unes bones festes i molts d'anys a tothom i espera que quan li passi el temps el Sr. Rodríguez l'avisí que li ha passat el minut que li pertoca.

Voldria canviar una de les preguntes que havia anunciat, i demana al Sr. Batle que triï la que menys li agradi.

El Sr. Batle li contesta que l'espirit nadalenc li permet afegir una pregunta que no hagi anunciat.

El Sr. García formula els següents precs i preguntes:

1.- Quant a la resposta que li han donat al Sr. Rodríguez referent al tema dels arbres del carrer de Rafel Alberti, que els posaran, etc., espera que no facin el mateix que al carrer del Tren, que ja fa no sap quants de mesos que li diuen que els tornaran a posar i tornen a sortir els arbrets aquells que fan un esforç terrible per rompre el formigó que varen posar. Discrepen d'aquesta política que duen de llevar els arbres de la plaça Espanya, d'aquest carrer, del carrer del Tren, etc, ni per posar fanals ni per qualsevol altre motiu. Li ha paregut molt peregrí aquest argument de dir que l'arbre estava justament a quinze metres del fanal, perquè quan hi ha una sortida de vehicles fan córrer el fanal. Les sortides de vehicles es respecten i els arbres no. Vol saber si serà el mateix que al carrer de Lloseta o si realment es complirà posar els arbres.

El Sr. Seguí contesta que, evidentment, quan hi ha una sortida de vehicles són coses que no es poden moure, perquè la sortida ja està feta i és impossible. Quan es planeja ja no es col·loca i ho van a respectar, però si comencen a tenir en compte això, els arbres, etc,

hi hauria un desajustament i tendrien un arbre dins el fanal, i ho han fet com creuen que s'ha de fer.

El Sr. García suposa que científicament deu ser impossible posar un fanal entre arbre i arbre, i que deu ser millor llevar un arbre i posar el fanal.

2.- Li agradaria saber què està passant en el camp del Sallista, amb els papers que ara diuen per la premsa que es demanen o que no es demanen, que es tenen i que no es tenen, i que varen servir per expropiar i no per a allò altre. Creu que en el seu dia va fer una pregunta al respecte si sabien qui havia firmat autoritzant l'ocupació dels terrenys.

El Sr. Batle contesta que va tenir la previsió d'anar amb el secretari municipal a la reunió, perquè a vegades es poden interpretar les respostes o les declaracions, i se li varen generar molts dubtes. És veritat que els Serveis Ferroviaris de Mallorca (SFM) han complert posant 200.000 euros en l'expropiació, però no per fer els vestuaris. En principi, va quedar clar allà mateix, perquè el Sr. Secretari va cridar al cadastre, que el primer que surt al cadastre és l'Ajuntament d'Inca. Demana al Sr. Ramis que matisi si diu qualche cosa que no sigui certa. Varen sortir-ne un poc preocupats perquè no saben si l'expedient d'expropiació s'ha fet o no de manera correcta, però ara es troben en un procediment pel qual volen arribar a un acord. El Sr. Secretari va proposar el camí que SFM fes els vestuaris, que era el compromís que tenia amb el Sallista. La seva intervenció era per sumar, per arribar a un acord, per posar-ho fàcil, i va veure que la Conselleria ho té molt clar, que hi ha un procediment, que hi ha d'haver una línia, i que és la que s'ha de seguir. Havien de tenir una reunió amb els tècnics abans de festes, però no s'ha convocat. També es va argumentar que l'Ajuntament havia acceptat l'expropiació i que el Sr. Batle i el Sr. Secretari varen dir que són ells els qui van a firmar totes les expropiacions com a representants de l'Administració local, i que no era així. No va quedar clar, però els varen dir que ho revisarien i que mirarien de cercar una solució. No hi varen anar per crear polèmica sinó tot el contrari, per aconseguir que, en definitiva, arribin els doblers i es facin els vestuaris.

3.- En relació amb aquella reunió que va fer el grup de la majoria municipal fora d'Inca, a Cala Mesquida, a l'anterior pregunta varen contestar que es tractava d'una reunió absolutament privada, que no era municipal. El Sr. García voldria saber si als que perceben sous municipals se'ls ha retengut el sou pels dos dies que no varen treballar, perquè si no anava a càrrec de l'Ajuntament s'haurien d'haver retengut els sous.

El Sr. Batle contesta que no sap si es va expressar malament, però que es tractava d'una reunió interna de grup municipal i que, en tot cas, no s'ha retengut res.

4.- Quant al ral·li del Dijous Bo que es va fer a la plaça del Bestiar, els cotxes per damunt la plaça i les queixes dels veïnats pel renou a aquelles altes hores, demana qui decideix a on es fan aquestes activitats i si no hi ha un altre lloc a Inca per ajuntar quatre cotxes que fan renous a on no es molesti els veïnats.

El Sr. Batle contesta que es tracta del dilema de sempre, combinar les activitats i la promoció de la ciutat, amb el descans i els renous. Ho comprèn i comenta que és un tema complicat. Enguany va quedar sorprès quan unes senyores li varen demanar que se suprimís el Dimecres Bo. Ho pot entendre tot, però al final qui té la decisió prioritza, i fer-ho a un lloc fora del poble a on no es molesti és més fàcil, però no té ni la repercussió social, perquè la gent no s'acosta als afores, ni llueix tant. Aquest és el dilema i passa en la majoria d'activitats. Els 40 Principales ho fan a la carretera i és molt més còmode, però al carrer de Bartomeu Coc, un lloc més cèntric, a on es produeix més renou i més

molèsties, té més participació, més difusió, i hi ha més gent que en gaudeix. El mateix ocorre amb les curses ciclistes. Combinar les molèsties als veïnats amb la promoció i difusió és complicat.

El Sr. García diu que està parlant exclusivament d'un ral·li de cotxes que circularan per les carreteres de muntanya i que han de sortir justament d'aquest lloc. No demana que no surtin d'Inca, sinó si poden sortir d'un altre espai.

El Sr. Batle confirma que hi ha altres llocs i que a vegades s'ha fet en el carrer del Bisbe Llompart o en el polígon, però que com més cèntric es fa més participació i més difusió té.

El Sr. García demana si l'any que ve ho tornaran a fer allà mateix.

El Sr. Batle contesta que ho analitzaran, si poden i si els pertoca.

5.- Han rebut queixes que al camí vell de Caimari hi ha molts clots.

El Sr. Batle en pren nota i ho revisaran.

6.- Fa dos anys que a una de les parts d'ampliació del cementeri, per la part del columbari, no hi ha il·luminació i no sap si és perquè no hi ha il·luminació o perquè ha botat el diferencial.

El Sr. Batle contesta que ho revisaran.

7.- Quant a les deficiències del carrer Major, se'ls va donar resposta a la Moció que varen presentar demanant quines eren les deficiències que existien, però també consistia a demanar les solucions a aquestes deficiències i el pressupost d'aquestes solucions. Varen advertir que durant un parell de dies hi ha hagut uns fitons que no permetien l'accés rodat al carrer Major, i no sap si aquesta és la solució que s'ha pres o si hi ha una solució també constructiva que els obligui a fer qualche actuació.

El Sr. Batle contesta que el Sr. García mescla conceptes, i li vol aclarir que varen decidir que una vegada que les obres al centre acabassin, i faltava la plaça Espanya, l'accessibilitat al centre seria durant les hores establertes a les ordenances, i no com passava durant les obres que tothom entrava i sortia quan volia. El motiu de llevar aquests fitons és perquè estan en la campanya de Nadal i el trenet passa per tot el centre de la ciutat. Els fitons s'han posat perquè les associacions de comerciants del centre d'Inca han demanat, i a més hi ha una ordenança, que durant l'horari comercial no passin els cotxes. La solució perquè no es tornin a espenyar no són els fitons, i els tècnics d'Urbanisme hi donaran la solució.

I, sense més assumptes per tractar, el Sr. Batle aixeca la sessió a les quinze hores i quaranta-cinc minuts, de la qual s'estén la present acta, que jo, el secretari accidental, certific.